

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΣΤ' - ΤΕΥΧΟΣ 1 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2009
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἴω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
http://www.ecclesia.gr
e-mail: periodika@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς
Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἐπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:
Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. **Κύριλλος Μισακούλης,**
Ἴω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήναι

Ἀρχισυνταξία καὶ ἐπιμέλεια ὕλης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Διόρθωσις δοκιμίων:
Κωνσταντῖνος Χολέβας
Εὐαγγελία Χατζηφώτη
Βασίλειος Δ. Τζέροπος, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπότης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Νικόλαος Κάλτζιας
Πρωτομαγιάς 3, Κρουσινέρι Ἀττικῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	3	
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	5	
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ		
«Περιοργή Δίσκου καὶ συγκέντρωσις ὕλικου πρώτης ἀνάγκης ὑπὲρ τῶν ἐμπεριστάτων Παλαισινίων»	7	
ΟΜΙΛΙΑΙ		
<i>Α.Θ.Π. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου,</i> Λόγος κατὰ τὴν ἐπίσημη Δοξολογία στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Ναυπάκτου	9	
<i>Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Παπαθανασίου,</i> Ὁμιλία στὰ Μύρα τῆς Λυκίας	11	
<i>Πρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Παπαθανασίου,</i> Βασικὲς ἀνθρωπολογικὲς καὶ θεολογικὲς ἀντιλήψεις στὶς «Περὶ μετανοίας» ὁμιλίαι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου	15	
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ		
<i>Στέφανου Χρ. Κουμαρόπουλου,</i> Σχόλιο γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων στὴν κατῆχηση καὶ τὸ μάθημα τῶν Θερησκευτικῶν, μὲ ἀφορμὴ τὸ «CD-ROM τῆς Ε΄ καὶ Στ΄ Δημοτικοῦ	22	
ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ		
<i>Προφητολόγιον - Τὰ Λειτουργικὰ Ἀναγνώσματα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη</i>	26	
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	27	
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΑΛΗΘΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ		49
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ		53
ΑΦΙΕΡΩΜΑ		
<i>Διακονία 60 ἐτῶν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδόρου στὰ περιοδικὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου</i>	68	
ΔΙΟΡΘΟΛΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	72	

Ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου συνήλθε ἡ Ε.Δ. τῆς ΕΜΥΕΕ στὶς 18/12/09 καὶ ἀποφάσισε, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὀρισμένες ἀλλαγές ὡς πρὸς τὴν δομὴ καὶ τὸ περιεχόμενο τῶν τριῶν περιοδικῶν ποὺ ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ θὰ συνεχίσει νὰ δημοσιεύει τὶς ἐπίσημες Ἐγκυκλίους καὶ Ἐπιστολές τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰ πεπραγμένα τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, τὶς Ὁμιλίες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τὶς εἰσηγήσεις τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, τὶς ὀμιλίες ποὺ ἀναθέτει ἡ Ἱ. Σύνοδος, τὰ Χρονικὰ Ἐπισημῶν Ἐπισκέψεων, Γνωμοδοτήσεις τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Κανονισμοὺς, Προκηρύξεις θέσεων ἐφημερίων κ.λπ. Ἀκόμα, ἀποφασίσθηκε νὰ ἐμπλουτισθεῖ ἡ ὕλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν μὲ τὴν παρουσίαση τῶν γεγονότων τῶν κατὰ τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων. Καθιερώνεται ἐπίσης νέα Ἐνότητα ὑπὸ τὸν τίτλο «Διορθόδοξα καὶ Διαχριστιανικά», ὅπου θὰ παρουσιάζουμε τὴν δραστηριότητα τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καθὼς καὶ ἄλλων Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν καὶ τέλος Ἐνότητα μὲ Διαθρησκειακὰ θέματα.

Μὲ βάση τὸ νέο σχεδιασμὸ οἱ μελέτες θεολογικοῦ, κατηχητικοῦ καὶ ποιμαντικοῦ περιεχομένου θὰ δημοσιεύονται κυρίως στὰ περιοδικὰ ΘΕΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ, στὰ ὁποῖα βρίσκεται σὲ ἀνανέωση ἡ ἐμφάνιση καὶ τὸ περιεχόμενό τους.

Στὸ παρὸν τεῦχος δημοσιεύεται μία ὀμιλία ποὺ ἔπρεπε νὰ ἔχει δημοσιευθεῖ στὸ τεῦχος Νοεμβρίου 2008, ἀλλὰ δὲν εἶχε φθάσει ἐγκαίρως. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀντιφώνηση τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεο κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐπίσκεψή του τὸ Νοέμβριο τοῦ παρελθόντος ἔτους. Δημοσιεύεται ἐπίσης ἡ ὀμιλία, τὴν ὁποία ἐξεφώνησε ὁ Πανος. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Παπαθανασίου, Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν στὰ Μύρα τῆς Λυκίας (Μικρὰ Ἀσία) κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων. Μὲ ἀφορμὴ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (27 Ἰανουαρίου) δημοσιεύουμε τὴν ὀμιλία τοῦ Αἰδεσιμολ. κ. Κωνσταντίνου Παπαθανασίου, Δρος Θεολογίας, μὲ τίτλο: «Βασικὲς ἀνθρωπολογικὲς καὶ θεολογικὲς ἀντιλήψεις στὶς Περὶ Μετανοίας ὀμιλίες τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου».

Ὁ Ὀμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ διεθνoῦς φήμης λειτουργιολόγος καὶ φιλόσοφος κ. Εὐάγγελος Θεοδώρου ἀπεχώρησε ἀπὸ τὰ περιοδικὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ ἀπὸ 60 χρόνια εὐδοκίμου ὑπηρεσίας. Μὲ ἀφορμὴ αὐτὸ τὸ γεγονὸς παρουσιάζουμε ἓνα μικρὸ ἀφιέρωμα στὸ πρόσωπό του.

Στὴ νέα ἐνότητα τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν ξεχωρίζει ἡ ἀναδημοσίευση μιᾶς συνεντεύξεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου καὶ ἡ ἀνασκόπηση τοῦ Διαθρη-

σκειακοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖο διοργάνωσε ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου σὲ συνεργασία μὲ τὴν «Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Αἰγιδίου».

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μὲ τὴν στήλη τῆς

Βιβλιοκρισίας καὶ τὴν δημοσίευση Ἐγκυκλίων, Κανονισμῶν, Προκηρύξεων καὶ ἄλλων Ὑπηρεσιακῶν ἐγγράφων τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ τῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

**ΠΙΝΑΞ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΠΡΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Αριθμ. Πρωτ. 171
Διεκπ. 99

Ἀθήνησι 16ῃ Ἰανουαρίου 2009

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Προκαταρκτικὸν Πίνακα Κληρικῶν» προταθέντων διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινος ἐκ τῶν κατωτέρω προτεινομένων, δύναται νὰ ἀσκηθῆ παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ ἔνστασις ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ προτεινόμενος δὲν στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὅπως δύναται ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

**ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ**

1. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Τιμόθεος Γεωργίου, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
2. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωαννίκιος Γιαννόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.
3. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Δημητρίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας.
4. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σίμων Δημογέροντας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος.
5. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξιος Ἰσρατόγλου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.
6. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Καλαϊτζόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
7. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ραφαὴλ Καρακεχαγιάς, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
8. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀμβρόσιος Κουτσουρίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
9. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Μητράρας, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

10. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωακείμ Οἰκονομῆς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.
11. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Παναγόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας.
12. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος Παπαρούπας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.
13. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Παπουλέσης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος.
14. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κάλλιστος Ροδόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
15. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Τιμόθεος Ρωμανᾶς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.
16. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀναστάσιος Τασόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 108
Αριθμ.
Διεκπ. 40

Ἀθήνησι 13ῃ Ἰανουαρίου 2009

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2875

**«Περιογωγή
Δίσκου και
συγκέντρωσις
ύλικου πρώτης
ανάγκης ὑπὲρ τῶν
ἐμπεριστάτων
Παλαιστινίων»**

Πρὸς
Τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρακολουθεῖ με θλίψη καὶ ἀγωνία τὰ πολεμικὰ γεγονότα ποὺ διαδραματίζονται στὴν περιοχὴ τῆς Λωρίδας τῆς Γάζας. Σὲ ἡμέρες ποὺ ἡ ἀνθρωπότητα ἐσορτάζει τὴ γέννηση τοῦ Θεανθρώπου, ὁ ἄνθρωπος λησιμονώντας τὸν Θεὸ σκοτώνει τὸν συνάνθρωπό του, τὸν ἀδελφό του, τὴν εἰκόνα «τῆς ἀρρήτου δόξης» τοῦ Τρισαγίου Δημιουργοῦ του. Σὲ ἡμέρες ποὺ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἐορτολόγιο τιμᾷ τὰ σφαγιασθέντα ἀπὸ τὸν Ἡρώδη νήπια τῆς Βηθλεέμ, ἀθῶα θύματα ἀπὸ ἄμαχο πληθυσμὸ προστίθενται καθημερινὰ στὸν ἀριθμὸ τῶν ἀνθρωπίνων ἀπωλειῶν.

Ἡ φιλόστοργη συνείδηση ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐξανίσταται. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἀρκεῖ. Δὲν πρέπει νὰ μείνουμε στὴν ἀντιπολεμικὴ κραυγὴ διαμαρτυρίας καὶ στὴν ἀπὸ τηλεοράσεως παρακολούθηση τῆς καταστροφῆς. Οἱ ἀδελφοί μας, οἱ πληγέντες ἀπὸ τὶς ἐκεῖ καταστρεπτικὲς πολεμικὲς συγκρούσεις, χτυποῦν μὲ ἀπόγνωση τὴν πόρτα τῆς καρδιᾶς μας καὶ ζητοῦν τὴν ἐκδήλωσι τῆς ἀγάπης μας. Ἡ Ἐκκλησία μας ἀνοίγει τὴν φιλόστοργη ἀγκαλιά Της στοὺς ἐμπερίστατους ἀδελφούς μας, ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητας καὶ θρησκείας.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴ *Συνεδρία τῆς 13ης Ἰανουαρίου 2009* ἀπεφάσισε νὰ συνδράμει στὴν προσπάθεια ἐνισχύσεως τῶν πληγέντων ἀδελφῶν μας μὲ τὶς ἐξῆς ἐνέργειες:

A. Τὴ συγκέντρωση ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας, ἀποτελούμενης ἀπὸ *ἀλεύρι, ἐμφιαλωμένο νερό, ρύζι, ζάχαρη καὶ λάδι (ἐλαιόλαδο ἢ σοπορέλαιο)*. Τὴ γενικὴ ἐπιστάσια καὶ τὴν εὐθύνη τῆς συλλογῆς τῶν εἰδῶν αὐτῶν, καθὼς καὶ τὴν προώθησή τους στοὺς πληγέντες ἀναθέτουμε στὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

B. Τὴ διεξαγωγὴ δισκοφορίας σὲ ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν *Κυριακὴν 18 Ἰανουαρίου 2009*.

Τὸ συλλεγησόμενον ποσὸ θὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ τὴν ἄμεση ἀγορὰ ἀπαιτήτου φαρμακευτικοῦ ὑλικου ὡς καὶ ἄλλων εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης γιὰ ἀνακούφιση τῶν πληγέντων.

Ταῦτα γνωρίζοντας, παρακαλοῦμε γιὰ τὴν ἄμεση καὶ ὀλοπρόθυμη ἀνταπόκριση ὅλων σας στὸ θεάρεστο τοῦτο ἔργο τῆς φιλαδελφίας καὶ εὐποιΐας, γιὰ τὸν πάσχοντα συνάνθρωπο, προσευχόμενοι στὸν Ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης Χρι-

στόν, νὰ χαρίσει εἰρήνη στὴν πολύπαθη αὐτὴ περιοχή,
ὁμοψυχία δὲ καὶ ἐνότητα στόν εὐσεβῆ ἑλληνικὸ λαό.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Μελέτιος
† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου
Νικόδημος
† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλέξανδρος
† Ὁ Μηθύμνης Χρυσόστομος
† Ὁ Ἀργολίδος Ἰάκωβος
† Ὁ Κίπρους καὶ Κατερίνης Ἀγαθόνικος

† Ὁ Φωκίδος Ἀθηναγόρας
† Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος Νικηφόρος
† Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου Ἰάκωβος
† Ὁ Ἄρτης Ἰγνάτιος
† Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Ἰγνάτιος
† Ὁ Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας Κωνσταντῖνος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΟΜΙΛΙΑΙ

**ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π.
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΠΙΣΗΜΗ
ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟΝ
ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ***

(4.11.2008)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ φίλτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφεῖ κ. Ἱερώνυμε.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, διότι χθὲς ἐπιστρέψατε πάραυτα εἰς Ἀθήνας καὶ σήμερα ὁδεύσατε ὁδὸν μακρὰν διὰ νὰ εἴσαστε καὶ πάλιν μαζί μας. Δὲν φαντάζεσθε πόσον ἐκτιμοῦμεν τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην σας καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς καὶ σᾶς εὐγνωμονοῦμεν.

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεε, Ποιμενάρχα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ταύτης,

Ἱερώτατοι ἀδελφοί,

Ἐξοχότατοι κ. Ὑπουργοί, Βουλευταί, κ. Γενικὲ Γραμματεῦ Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, κ. Νομάρχα, κ. Δήμαρχε,

Εὐλαβέστατοι Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι,

Εὐλογημένα καὶ προσφιλέστατα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ καὶ ἀξίωνων ἡμᾶς σήμερον νὰ ἴδωμεν ἀλλήλους καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τῶν προσφιλῶν σας προσώπων, τοῦ τε ἀξιονομάστου Ποιμενάρχου καὶ τοῦ πεπιστευμένου εἰς αὐτὸν εὐαγοῦς Ἱεροῦ Κλήρου καὶ Χριστωνύμου τῆς Ναυπακτίας λαοῦ.

Χαίρετε πολλά, ἀδελφοί μου, ὅπως λέγει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη. Τὴν ἀναφαίρετον χαρὰν τοῦ Χριστοῦ νὰ χαίρεσθε πάντοτε. Καὶ ἡμεῖς χαίρομεν εὐρισκόμενοι εἰς τὴν περιάκουστον Ναύπακτον, τὴν προκαθεζομένην πόλιν τῆς Αἰτωλίας, ἡ ὁποία ὄχι μόνον νῆας ἐπήγγυνεν εἰς τὸ παρελθόν, κατὰ τὸ ὄνομά της, ἀλλὰ καὶ σπουδαίαν καὶ περίοπτον θέσιν ἐκκλησιαστικὴν εἶχεν, εἰς ἀρχαίαν ἔδραν μεγάλης Μητροπόλεως, ἡ ὁποία ἐκάλυπτεν κάποτε ὅλην τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα μέχρις Ἄρτης καὶ Χιμάρρας, καὶ τῆς ὁποίας ἐπίσκοποι, ὅπως τὸ εἶπε ἤδη ὁ ἅγιος Ναυπάκτου, ἔλαβον μέρος εἰς Οἰκουμενικὰς καὶ ἄλλας μεγάλας τοπικὰς Συνόδους, ὡς οἱ: Καλλικράτης, Εἰρηναῖος, Μαρτύριος καὶ Ἀντώνιος, ἐνῶ ἄλλοι διεκρίθησαν ἐπὶ λογιότητι ὡς: Κων/νος ὁ Μανασσῆς, Δαμασκηνὸς ὁ Στουδίτης καὶ Ἰωάννης Ἀπόκανκος, ὁ ἀρχαῖος κήτωρ τοῦ ἀρχαίου μνημειώδους ναοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ἄλλοι, ὡς ὁ Ἰγνάτιος ὁ Λέσβιος, ὁ μετὰ ταῦτα διαπρεπὴς Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας, προσέφεραν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ Γένος.

Ἡθέλαμεν νὰ καμαρώσωμεν τὴν ἱστορικὴν πόλιν τοῦ Ἀνεμογιάννη καὶ τὰ ὑψικόρυφα ὄρη τῆς Ναυπακτίας, ὅπου ἐτίμα τὸ ὄνομά της ἡ Ρωμηοσύνη καὶ ὅπου ὁ λαὸς ἐνεφρόνησεν τὴν πρὸς τὴν Θεοτόκον εὐλάβειάν του, εἰς τὴν Καβαδιώτισσαν καὶ τὴν Ἀμπελακιώτισσαν, τὸ σεβάσιμον ἐκεῖνο Πατριαρχικὸν Σταυροπήγιον καὶ παλάτιον τῆς Ναυπακτικῆς εὐσεβείας, ὁπόθεν ἡ τιμία δεξιὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος ἀγίου Πολυκάρπου, Ἀρχιεπισκόπου Σμύρνης, ἐξακολουθεῖ νὰ εὐλογεῖ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

*Ἡ ὁμιλία αὕτη δὲν εἶχε φθάσει ἐγκαίρως στὴ σύνταξη τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, γι' αὐτὸ δὲν περιελήφθη στὸ Χρονικὸν Ἐπισκέψεως, τὸ ὁποῖον δημοσιεύθηκε στὸ τεῦχος Νοεμβρίου 2008.

Μᾶς εἶχεν ἰδιαίτερος συγκινήσει ὁ ἀνυποχώρητος ἀγὼν τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς πρὸς διάσωσιν τῆς Ἀμπελακιώτισσας καὶ τῆς Καβαδιώτισσας ἀπὸ τὴν δεινὴν ἀντιμοναχικὴν μανίαν τῆς Ὁθωνικῆς Ἀντιβασιλείας καὶ τοῦ Φαρμακίδου, ἥτις δὲν ἐσεβάσθη οὔτε κἂν τὴν Σταυροπηγιακὴν ἀξίαν τῆς πρώτης, καὶ χαίρομεν διότι τοῦλάχιστον ἡ Ἀμπελακιώτισσα σήμερον εὐρίσκεται ἐν λειτουργίᾳ, ὡς ἐν ἐνεργείᾳ μονή.

Ἦλθομεν, λοιπόν, σήμερον κατόπιν εὐγενοῦς προσκλήσεως τοῦ Ἱερωτάτου καὶ φιλάτου Μητροπολίτου κ. Ἱεροθέου, τὸν ὁποῖον καὶ ἀπὸ καρδίας εὐχαριστοῦμεν. Δὲν ἤψαμεν βεβαίως τὴν μικρὰν γερόντισσα ἐκκλησιὰ τοῦ ἀφέντη Ἀη-Δημήτρη, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλοῦσε ὁ συμπατριώτης σας ποιητής, ἀλλὰ ναὸν Μητροπολιτικόν, μεγαλοπρεπὴ καὶ ὠραιότατον, ἀφιερωμένον εἰς τὸν Μυροβλήτην Μεγαλομάρτυρα, τὸν καὶ παιδιόθεν προστάτην ἡμῶν (ἐβαπτίσθημεν μὲ τὸ ὄνομα Δημήτριος), καθ' ὅσον τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ἡ χάρις τοῦ ἁγίου μᾶς συνοδεύει καθ' ὅλην μας τὴν ζωὴν, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον νέον ναὸν τοῦ Θεοῦ τὸ μεγαλεῖον τὸ αἰσθανόμεθα τρανό.

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!

Ἐλθόντες κομίζομεν πρὸς ὑμᾶς ὀλόθυμον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἀποστολικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Βασιλευούσης, ἐγκάρδιον τὴν στοργὴν καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κοινῆς ἡμῶν πνευματικῆς Μητρὸς, Ἀγιωτάτης Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας πρὸς ὅλους. Πρὸς τὸν Μητροπολίτην, τὸν λόγιον καὶ θεολογικώτατον νοῦν, κ. Ἱερόθεον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπαξίως ἀνηγόρευσε προσφάτως ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς Ἐπίτιμον

Διδάκτορα τῆς Θεολογίας, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον καὶ δραπτόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ τὸν συγχαρῶμεν δημοσίως. Ὅμοίως καὶ πρὸς τὸν θεοφιλῆ Ἱερόν Κληρον, τοὺς πιστοὺς Ἄρχοντας, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὰς Μοναχὰς καὶ τὸν φιλόχριστον λαόν.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ πάλιν ἀπὸ καρδίας τὸν Ἱερώτατον Ποιμενάρχην τῆς Μητροπόλεως ταύτης διὰ τε τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν, διὰ τοὺς ἀγαθοὺς λόγους τῆς ἀγάπης του καὶ διὰ τὸν φιλόστοργον κουφισμόν, τὸν ὁποῖον παρέχει εἰς ἡμᾶς, εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ σταυροῦ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, ἅγιε ἀδελφέ, καὶ διὰ τὰ πολλὰ καὶ ὁμορφα δῶρα σας.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τὸν ἐξοχώτατον Νομάρχην Αἰτωλοακαρνανίας κ. Εὐθύμιον Σῶκον διὰ τοὺς καλοὺς καὶ πλήρεις εὐλαβείας λόγους του καὶ τὸν συγχαίρομεν διὰ τὴν εὐαισθησίαν του σχετικὰ μὲ τὸ ζοφοῦν οἰκολογικὸν πρόβλημα. Μὲ τὴν εὐχὴν μας, κ. Νομάρχα, νὰ προοδεύετε πάντα εἰς ἔργα συντελεστικά εἰς τὴν διαφύλαξιν τοῦ περιβάλλοντος καὶ εἰς πρωτοβουλίας ἀφυπνιστικὰς τῆς οἰκολογικῆς συνειδήσεως τῶν πολιτῶν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ὅπως ἰδιαίτερος καὶ διὰ τὴν πολῦτιμον ποιμαντορικὴν ράβδον, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχαρίσατε, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηριζόμενοι θὰ συνεχίσωμεν, ὅση ἡμῖν δύναμις, νὰ διαποιμαίνωμεν τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἐκπληρῶμεν τὴν οἰκουμενικὴν ἀποστολὴν τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Εὐλογοῦντες πάντας μετὰ πολλῆς ἀγάπης σᾶς ἀφήνομεν μὲ τὴν προτροπὴν: Ἀγαπάτε τὸν Θεόν, πορεύεσθε εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς Αὐτοῦ, φυλάσσετε τὰς ἐντολάς Του καὶ μείνατε προσκεκολλημένοι πάντοτε εἰς Αὐτόν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του καὶ εἰς τὰς ἀγίας μας Παραδόσεις. Ἀμήν.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΑ ΜΥΡΑ ΤΗΣ ΛΥΚΙΑΣ

(5 Δεκεμβρίου 2008,
κατά τὸν Ἑσπερινὸν
τῆς ἑορτῆς τοῦ
Ἁγίου Νικολάου)

«Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ»

«Καὶ πανταχοῦ παρών»

Καὶ ἐδῶ, λοιπόν, στὴν αἴθουσα αὐτῆ τοῦ Ξενοδοχείου, δυνάμεθα νὰ ὑμνήσουμε τὸν Θεόν, νὰ ἀναπέμψουμε ὕμνους στὸν ἐορτάζοντα Ἅγιον Νικόλαον, νὰ προσευχηθοῦμε, μὲ τὴν ἀγαπῶσα τὸν Κύριον καρδίαν μας, μὲ τὸν νοῦν μας ὑψωμένο στὸν οὐρανόν, μὲ τὸ πνεῦμα μας στὴ μορφὴ τοῦ ἁγίου ποὺ εἶναι παρών καὶ μᾶς βλέπει. Ἔχουμε ἐδῶ καὶ τεμάχιον τοῦ ἱεροῦ λειψάνου του, τὸ ὁποῖον ἀργότερον θὰ προσέλθουμε νὰ προσκυνήσουμε.

Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μύρων κ. Χρυσόστομε, Διάδοχε τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἐξοχώτατε Κύριε Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀγκύρᾳ κ. Φώτιε Ξύδα, Ἐντιμοτάτη Κυρία Γενικὴ Πρόξενη τῆς Ἑλλάδος ἐν Σμύρῃ κα Χαρὰ Σκολαρίκου,

Εὐλαβέστατοι Συμπρεσβύτεροι καὶ Διάκονε,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ φίλοι συμπροσκυνητές,

Ναί, ἦλθαμε σήμερα ἐδῶ στὴν ἁγιασμένη τούτη περιοχὴ καὶ εἰδικότερον στὸν ἱερὸ χῶρο, τὰ Μύρα τῆς Λυκίας, ἐδῶ στὴν φιλόξενη χώρα τῆς Τουρκίας, γιὰ νὰ τιμήσουμε τὸν Ἅγιον Ἱεράρχη Νικόλαο τὸν λαοφιλῆ καὶ θαυματουργὸ καὶ νὰ τὸν ὑμνήσουμε καταθέτοντας τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν εὐλάβειά μας πρὸς αὐτὸν τὸν μέγιστον ἅγιον τῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς αὐτὸν ποὺ ὄχι μόνον σέβονται οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, ἀλλὰ ὅλοι οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς χριστιανοί, καὶ αὐτοὶ ἐπίσης οἱ πιστεύοντες σὲ ἄλλη θρησκεία.

Ἐπισκεπτόμενος κατ' αὐτὰς τὸ Μουσεῖο τῆς Ἀττάλειας στάθηκα σὲ μία πολὺ χαρακτηριστικὴ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία τουρκιστὶ καὶ ἀγγλιστὶ ἔγραφε γιὰ τὰ γειτονικὰ Πάταρα: «Ἐδῶ γεννήθηκαν ὁ θεὸς Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἅγιος Νικόλαος (Aziz Nikolaos - better known as Santa Claus). Αὐτὸ εἶναι δεῖγμα τῆς συναντήσεως τῆς μυθολογίας καὶ τῆς ἀλήθειας, τῆς συναντήσεως τῆς θεο-σέβειας τῶν ἀνθρώπων, τῆς συναντήσεως τοῦ πολιτισμοῦ. Γιατὶ ὁ τόπος τοῦτος, τὰ Μύρα, εἶναι τόπος πολιτισμοῦ.

Μὲ πολὺν σεβασμὸν λοιπόν θὰ σταθοῦμε αὐριο ἐντὸς τοῦ ἀπὸ αἰώνων πολλῶν εὐρισκομένου τούτου κτίσματος, τὸν ὁποῖον σεβασμὸν ἐπιβάλλει ἡ μακρᾶ ἱστορία καὶ εἰδικότερα ἡ ἱερὴ μορφὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Πρωταρχικά, διάπυρος καὶ βαθυτάτη εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον, γιὰ τὴν πατρικὴ εὐλογία καὶ ἄδεια νὰ εὐρισκόμεθα ἐδῶ σήμερα καὶ νὰ εἴμεθα προσκυνητὲς τοῦ ἱεροῦ χώρου τῶν Μύρων. Γι' αὐτὸ καὶ εὐχαριστοῦμεν γιὰ μία εἰσέτι φορὰ γιὰ τὴν προσφορὰν αὐτὴν τῆς ἀγαλλιᾶσεως τῆς ψυχῆς μας.

Προσέτι καὶ πρὸς τὸν ἐπιχώριον Σεβ. Μητροπολίτην Μύρων κων Χρυσόστομον, τὸν λόγιον καὶ ἄξιον ἱεράρχην τοῦ Πανσέπτου Πατριαρχείου

Τοῦ
Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου
Παπαθανασίου,
Ἱεροκήρυκος
Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν

Στιγμιότυπο ἀπὸ τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὰ Μύρα τῆς Λυκίας.

καὶ ἀγαπητὸν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καθ' ὅτι τυγχάνει γνωστός μου ἐκ τῶν μεταπτυχιακῶν μας χρόνων ἐν ἑσπερίᾳ, ἐπιθυμῶ, ὀλοθύμως, καὶ εἰλικρινῶς νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσίως νὰ ἐκφράσω τὰ αἰσθήματα τῆς χαρᾶς, τιμῆς καὶ ἀγάπης, συμπαράστασως καὶ πνευματικῆς συναφείας.

Ἄλλ' ἀκόμη ἡ προσέλευση ἀπὸ τὴν Πόλη, τὴν Ἄγκυρα, τὴν Μυτιλήνη, τὴν Ἀθήνα καὶ ἡ συμμετοχὴ στὴν ἑορτὴ αὐτὴ τόσων ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ φίλων καὶ νέων ἀνθρώπων καὶ φοιτητῶν πολλαπλασιάζει τὴν χαρὰ μας καὶ εὐφραίνει πνευματικῶς τὰς καρδίας μας. Ἀπὸ τὴν πρεσβυτέρα κυρία Ἄννα Γαλάνη πού ἦλθε ἔχοντας ἀτίμητο φυλακτὸ μαζί της τὸ εἰκονάκι τοῦ Ἁγ. Νικολάου χρονολογίας 1905 μέχρι τὸν νεαρὸ φοιτητὴ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα πού ἔφερε τὸ πρόσφορο τῆς μάνας του στὴ χάρι τοῦ Ἁγίου. Ἡ θεοσέβεια καὶ ἡ φιλάγιος αὐτῆς ἔκφραση, ἡ ὁποία διαχέεται στὰ πρόσωπά σας ἀντανακλᾷ ἀληθῶς σ' ὅλη τὴν Ἐκκλησία.

Ἀξίζει προσέτι νὰ ὑπογραμμίσουμε καὶ νὰ ἐπαινήσουμε τὸ γεγονός ὅτι ἐδῶ ὁ ἀξιότιμος κύριος Δήμαρχος τῆς πόλεως ἔχει ἀνεγείρει χάλκινο ἄγαλμα

τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τὸ ὁποῖο καὶ βλέπουν ταξιδιῶτες καὶ προσκυνητὲς ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος, γεννημένος στὰ Πάταρα τῆς Λυκίας, ἔζησε τοὺς διωγμοὺς τῆς ρωμαϊκῆς ἐξουσίας κατὰ τῶν χριστιανῶν σὲ ἐκείνες τὶς τελευταῖες δεκαετίες τοῦ 3ου αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ τὶς μεγάλες κοινωνικὲς μεταρρυθμίσεις. Ὡς γνωρίζετε, συμμετεῖχε στὴ Σύνοδο τῆς Νικαίας τῆς Βιθυνίας, ὅπου γιὰ νὰ βρεθεῖ ἔκανε 52 ὀλόκληρες ἡμέρες!

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἀναδείχθηκε «κανόνας πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλος», ὅπως ἀναφέρει καὶ τὸ Ἀπολυτίκιό του, καὶ βοήθησε μὲ πολλοὺς εὐεργετικὸς τρόπους τοὺς συνανθρώπους του. Ὡς ἄλλος Καλὸς Ποιμὴν προσέφερε πάμπολλες ἐλεημοσύνες καὶ στήριξε πονεμένες ὑπάρξεις. Τὰ θαύματά του πολλὰ τὰ ἔχουν γράψει οἱ συναξαριστές.

Ὡς εἶναι γνωστόν, ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὰ Μύρα καὶ τὰ πέριξ αὐτοῦ ἄρχισαν τὴν λειτουργικὴ τους διακονία χάριν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸν 5ο αἰῶνα, τότε πού κατασκευάστηκε ὁ Ναός, ἀρχιτεκτονικοῦ ρυθμοῦ βασιλικῆς πρωτίστως, καὶ μὲ

τὴν τοποθέτηση τῆς σαρκοφάγου τοῦ Ἁγίου. Οἱ πιστοὶ συνέρχοντο γιὰ νὰ τιμήσουν καὶ προσκυνήσουν τὸν Ἅγιο Ἱεράρχη καὶ τὸν 80 αἰῶνα ἢ εὐλάβεια τοῦ λαοῦ ἔκτισε μεγαλοπρεπῆ βυζαντινὸ ναό, ὁ ὁποῖος καὶ περιέλαβε ὅλα τὰ προγενέστερα κτίσματα.

Ἄλλὰ, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὴν μεγάλη αὐτὴ προσωπικότητα ποὺ ἐορτάζουμε σήμερα, ποῖο χαρακτηριστικὸ θὰ μπορούσαμε νὰ κρατήσουμε;

Ἄν ἀνοίξουμε τὸ λειτουργικὸ βιβλίον τῆς Ἐκκλησίας, τὸ «Μηναῖο», θὰ προσέξουμε μερικὲς πολὺ χαρακτηριστικὲς φράσεις τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου.

Ἀναφέρει: «Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς τοῖς ἐν τοῖς κινδύνους τελοῦσιν», Ἅγιε Νικόλαε, πανταχοῦ καλούμενος ὀξέως προφθάνεις... σὺ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ πίστει ὀπτανόμενος σώζεις ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων», «χαίροις τῶν θλιβομένων παραμύθιον καὶ θεία χαρμοσύνη», «Ποίοις προφητικοῖς ἄσμασιν ἐπαινέσομεν τὸν Ἱεράρχην», «τὸν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιθέοντα καὶ πάντας ἀδικουμένους ἐκλυτρούμενον».

Ἀλήθεια, ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἦταν ὁ ἅγιος τῆς ἀγάπης. Γεμᾶτος ἀγάπη πρὸς ὅλους, εἶχε στὴν πράξη ἐφαρμόσει τὴ μεγάλη ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Καὶ στὸ Ἀπολυτίκιό του πάλιν βρίσκουμε τὴν ἐννοία καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς ἀγάπης. Ἀρχίζει ὡς ἐξῆς: «Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος...». Ὑπόδειγμα πίστεως βαθειᾶς στὸ Θεὸ καὶ εἰκόνα τῆς πραότητος. Ἦξερε τὸν Μακαρισμὸν τοῦ Κυρίου «Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν» (Ματθ. 5:5).

Ἡ πραότητα ποὺ τὸν χαρακτήριζε καὶ κοσμοῦσε τὴν προσωπικότητά του, εἶναι μία ἀπὸ τὶς κατηγορίες τῆς ἀγάπης, τῆς μεγίστης αὐτῆς καὶ βασικῆς ἀρετῆς. Ἦταν ἀληθῶς κατ' ἐξοχὴν ὁ ἅγιος τῆς κλωσύνης, τῆς χρηστότητος, τῆς προσήνειας, τοῦ εὐγενοῦς ἠθους.

Αὐτὸ τὸ ἦθος ποὺ ἐκπύραζε ἀπὸ τὴν ἀγάπη του πρὸς ὅλους τοὺς συνανθρώπους του, ὅποιοιδήποτε κι ἂν ἦταν οἱ ἄλλοι, δὲν ἦταν κάτι τὸ θεωρητικόν. Ἐκδηλωνόταν συνεχῶς, νύκτα καὶ ἡμέρα, μὲ πράξεις φιλανθρωπίας καὶ ἠθικῆς συμπαραστάσεως. Ὁ βίος του λοιπὸν εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ τέτοιες δραστηριότητες.

Ἔτσι, ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἰδιαίτερα ἀναγνωρίσθηκε καὶ «ἐθαυματώθη» διὰ μέσου τῶν αἰώνων σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση. Ἦδη ἀπὸ τοὺς πρώτους αἰῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ ἄρχισαν νὰ τὸν ἀγιογραφοῦν καὶ μάλιστα μαζί μὲ τοὺς κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρο καὶ Παῦλο, καθὼς καὶ μὲ τοὺς τρεῖς μεγάλους Ἱεράρχες Βασίλειο, Γρηγόριο καὶ Χρυσόστομο, καὶ ἀκόμη πιὸ σημαντικὸ στὶς ἀψίδες βυζαντινῶν ναῶν ὡς συλλειτουργὸν παραπλεύρως μ' ἄλλους πατέρες.

Μὴ λησμονοῦμε ἀκόμη ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Παράδοσι τὸν ἔχει ἐντάξει μέσα στὸ ἐβδομαδιαῖο λατρευτικὸ κύκλο, ὅπου ὁ Ἅγιος ἐορτάζεται καὶ ὑμνολογεῖται κάθε Πέμπτη μαζί μὲ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ ἐγκωμιάζεται ὡς «λειτουργὸς Χριστοῦ μυστηρίων». Ἰδιαίτερα τὸν ὑμνησαν οἱ τρεῖς κορυφαῖοι ὑμνογράφοι, οἱ Ἀνδρέας Κρήτης μὲ «Ἐγκώμιον», Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς μὲ «Ὠδὴς» καὶ Θεόδωρος ὁ Στουδίτης μὲ «Ὕμνον». Ἔτσι ὁ Ἅγιος τῆς Λυκίας ἀπέκτησε μιὰ θαυμαστὴ διαχρονικὴ ἐπιβίωση. Γι' αὐτὸ καὶ σ' ἓνα τροπάριο τοῦ Ὁρθρου στὸ δοξαστικὸ ψάλλουμε: «Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἱατρόν· οἱ ἐν κινδύνους τὸν ῥύστην· οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸν προστάτην· οἱ πένητες τὸν θησαυρόν· οἱ ἐν θλίψει τὴν παραμυθίαν· τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι· οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν κυβερνήτην· οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἰκεσίαις σου».

Ἐκεῖνο ποὺ τελικὰ πρέπει νὰ ἀποκομίσουμε ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψή μας αὐτὴ ἐδῶ στὸν ἱστορικὸ Ἱερό αὐτὸ χῶρο εἶναι τὸ ἦθος τῆς ἀγάπης τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Νὰ γίνουμε δηλαδὴ καὶ ἐμεῖς ἄνθρωποι τῆς προσφορᾶς, τῆς διακονίας πρὸς τὸν πλησίον, τῆς ἀγάπης. Αὐτὴ ἡ ἀρετὴ εἶναι τὸ πιὸ μεγάλο κόσμημά μας. Γιατὶ ὁ Ἄρχων τῆς ἀγάπης εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Αὐτὸ εἶναι τὸ ὄνομά Του. Καὶ μὴ λησμονοῦμε ὅτι οἱ εἴκοσι αἰῶνες χριστιανισμοῦ μᾶς κληροδότησαν αὐτὴν τὴν πρώτην ἀρετὴν, τὴν ὑπέροχον παράδοσιν τῆς ἀγάπης, ὅπως μᾶς τὴν ὑμνεῖ τόσο εὐγλωττα καὶ θεολογικώτατα ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος.

Ὅλοι μας καλούμεθα νὰ καταστοῦμε ἄνθρωποι τῆς ἀγάπης καὶ νὰ συντελέσουμε ὥστε ἡ κοινωνία μας νὰ εἶναι ὄχι κοινωνία κακίας καὶ μισαλλοδοξίας ἀλλὰ κοινωνία φιλαδελφίας καὶ ἀγαθῶν ἔργων. Κοινωνία ἀγάπης. Αὐτὸς εἶναι ἓνα ὑπέροχο ἰδανικὸ καὶ συνάμα μιὰ θαυμάσια ἀποστολή. Ἡ πιὸ μεγάλη ἠθικὴ ἱκανοποίηση τελικὰ εἶναι ἡ προσφορὰ ἀγάπης. Ὅλοι μας, λοιπόν, ὀφείλουμε νὰ ἐργαστοῦμε πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση σ' ἓναν κόσμον ποὺ θρυμματίζεται ἐσωτερικά, ποὺ ἀγωνιᾷ, ποὺ φοβᾶται γιὰ τὸ μέλλον του, ποὺ δοκιμάζεται ἀπὸ ποικίλες θλίψεις καὶ ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς, ἡ

ἀγάπη προβάλλει ἐνώπιόν μας ὡς ἡ καλύτερα ἐλπίς, ὡς ὕψιστος στόχος, ὡς κορυφαία πρᾶξις ζωῆς. Ἡ βαρυσήμαντη ρῆσις καὶ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» καὶ ἡ προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου «περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ» καὶ τὸ ἦθος τῆς ἀγάπης τοῦ ἁγίου Νικολάου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μένουν ἄνευ ἐφαρμογῆς στὶς ἡμέρες μας. Εἶναι πνευματικὸς νόμος, ὅτι θεμέλιον γιὰ μιὰ σωστὴ καὶ ἰσορροπημένη κοινωνία εἶναι ἡ ἀγάπη.

Εὐχηθεῖτε δι' αὐτὸ τὸ ἱερότατο χρέος, Σεβασμιώτατε Ἅγιε Δέσποτα.

**Βασικές
άνθρωπολογικές
και θεολογικές
ἀντιλήψεις στίς
«Περὶ μετανοίας»
ὁμιλίες τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου***

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ συγκεντρωθήκαμε σήμερα στὸν Ἱερὸ Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας ὁμωνύμου Δήμου, γιὰ νὰ τιμήσουμε καὶ νὰ ἐορτάσουμε τὴ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Συγκεντρωθήκαμε ἐδῶ ὄχι μόνον οἱ *πίστει οἰκοῦντες* τῆς πόλεως ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἅπαντες οἱ διακονοῦντες τὸν ἱεραποστολικὸ Ὄργανισμὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καθὼς ὁ φωστῆρας οὗτος στὸ στερέωμα τῶν Ἁγίων, ὁ στῦλος αὐτὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος τυγχάνει προστάτης καὶ ἔφορος τοῦ ἀνωτέρω ἐπιτελικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος¹, ἐορταζόμενος ἐξαιρέτως ἀφ' ἡμῶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1954 καὶ ἀποτελῶν πρότυπο ζωῆς καὶ δράσεως γιὰ κάθε ἓνα ἐξ ἡμῶν μέσα στὸν ἔντονο καθημερινὸ ἀγώνα μας.

Εἰσαγωγικά. Ὁ ἐορταζόμενος Ἅγιος², ἐνδεδυμένος τὸν Χριστὸ καὶ τὴ στολὴ τῶν ἀρετῶν, μὲ θαυμαστὴ πίστη, μὲ ἐπιμελημένη μόρφωση³, μὲ μοναδικὴ φιλοπονία, μὲ βαθύτητα συγγραμμάτων, μὲ ποιμαντικὴ δεινότητα, μὲ ἀπερίγραπτα χαρίσματα, κατέστη στὴ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας τὸ στόμα τῆς χάριτος, Ἅγιος τῶν μοναδικῶν χαρισμάτων, (...) τοῦ πληρώματος τῆς χάριτος⁴, καθὼς ἀπὸ τὸ στόμα του καθάπερ πυρσὸς ἐξέλαμψε ἡ χάρις, πὺν φώτισε τὴν οἰκουμένη, καθιστώντας τὸν ἴδιο πλέον μέγιστον φωστῆρα τῆς τρισηλίου θεότητος καὶ λαμπρὸ διδάσκαλο τῆς οἰκουμένης, τὴ φήμη τοῦ ὁποῦ κανεὶς ποτὲ δὲν ἐσκίασε⁵.

Πῶς, λοιπόν, δύναται κάποιος νὰ ὁμιλήσει περὶ αὐτοῦ; Ἀπὸ ποῦ νὰ ξεκινήσει νὰ ὁμιλεῖ, ἢ μᾶλλον πῶς νὰ τελειώσει κανεὶς ὅταν ξεκινήσει; Ἡ καλύτερα, ποιὸς μπορεῖ νὰ πλησιάσει τὴ μεγαλοσύνη τοῦ προσώπου τοῦ ἁγίου

* Ὁμιλία ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου στὸν Ἱερὸ Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς (13 Νοεμβρίου 2008), παρεκκλήσιο τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πὺν τιμᾶ τὸν ἅγιο ὡς προσάτη τῆς. Παραλείπονται οἱ προσφωνήσεις πὺν περιελάμβανε ἡ προφορικὴ ὁμιλία.

1. Βλ. *Ἀνάστασις* 13-14 (1955), 21, ὅπου ἀναγράφεται τὸ ἔξης: «Ἡ ἡμέρα τῆς μνήμης τοῦ ὁποῦ [ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου] καθωρίσθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ὡς ἐορτὴ τοῦ Οἰκοτροφείου».

2. Βλ. ἐνδεικτικῶς περὶ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: *Χρυσοστομικὸ Συμπόσιο. Ἡ προσωπικότητα καὶ ἡ θεολογία ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου* (Ἀθήνα: Ἀποστολικὴ Διακονία, 2007). Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, *Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Τόμ. Α' : Ἡ ζωὴ του, ἡ δράση του, οἱ συγγραφές του, 2η ἔκδ. Τομ. Β' : Ἡ σκέψη του, ἡ προσφορά του, ἡ μεγαλοσύνη του* (Ἀθήνα: Ἀποστολικὴ Διακονία, 2006, 1999). Β. ALTANER, «John Chrysostom», *Patrology*, transl. by H. C. Graef, 2nd ed. (New York: Herder & Herder, 1961), 373-387. Η. R. DROBNER, «John Chrysostom», *The Fathers of the Church: A Comprehensive Introduction*, transl. by S. S. Schatzmann (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 2007), 327-337. J. QUASTEN, «St. John Chrysostom», *Patrology. Vol. III: The Golden Age of Greek Patristic Literature; From the Council of Nicaea to the Council of Chalcedon*, reprint. (Westminster, Md.: Christian Classics, 1986), 424-482.

3. ΣΥΜΕΩΝ (Μητρ. Ν. Σμύρνης), «Ἰωάννης Χρυσόστομος: Ὁ ἀπαράμιλλος ἱεροκλήρῳξ», *Χρυσοστομικὸ Συμπόσιο*, 179-185, ἐδῶ 179 [καὶ Ἀνάτ., Ἀθήνα 2008, 7].

4. ΝΙΚΟΛΑΟΥ (Μητρ. Μεσογαίας), «Ἐνας Ἅγιος πίσω ἀπὸ τὴν ἱστορία καὶ τὰ φαινόμενα», *Χρυσοστομικὸ Συμπόσιο*, 147-154, ἐδῶ 152-153.

5. Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, *Χρυσόστομος*, I, 9.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου; Ὁμολογῶ τὴν προσωπική μου ἀδυναμία καὶ ἀναγνωρίζω τὴν πλήρη ἀνικανότητα ἔναντι αὐτοῦ τοῦ ἐγχειρήματος, ὁμολογῶ τὴ θρασύτητά μου, ἀλλὰ μὲ φόβο θὰ τολμήσω νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐντολή πού μου ἀνετέθη, θεωρώντας πιὸ ἐπιζήμιο τὸ ἐπιτίμιο τῆς παρακοῆς⁶.

1. Ἡ μετάνοια ὡς κεντρικὸς πυρῆνας τοῦ κηρύγματος τοῦ Θεανθρώπου

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος συνοψίζει τὸ πρῶτο κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ⁷, ἀλλὰ καὶ τὸν κεντρικὸ πυρῆνα ὅλου τοῦ κηρύγματος τοῦ Θεανθρώπου ὡς ἐξῆς: «Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦ κηρύσσειν καὶ λέγειν, Μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν (Μτ. 4,17). Ἄς θυμήσουμε ὅτι τὰ Συνοπτικὰ εὐαγγέλια τοποθετοῦν τὸ ἔργο τοῦ Ἰησοῦ ἀμέσως μετὰ τὴ σύλληψη τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ, ἔτσι ὥστε νὰ διαχωρίσουν σαφῶς τὴν προπαρασκευαστικὴ περίοδο τῆς δράσεως τοῦ Βαπτιστοῦ ἀπὸ τὴ μεσσιανικὴ ἐποχὴ τοῦ Ἰησοῦ.

Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ κεντρικὸ θέμα ὁλόκληρης τῆς Καινῆς Διαθήκης, πού παρουσιάζεται ὑπὸ δύο βασικὲς διαστάσεις, τὴν παροντικὴ (realised), τονίζοντας ὅτι τὸ κέντρο βάρους τῆς πίστεως βρίσκεται στὸ ἱστορικὸ παρόν, στὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸν κόσμο, στὸν σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασή του, καὶ τὴ μελλοντικὴ (futuristic), τονίζοντας τὴν ἀναμονὴ τῶν ἐσχάτων, τὴν προσδοκία τῆς μελλοντικῆς ὁλοκληρώσεως τοῦ ἀνακαινιστικοῦ ἔργου τοῦ Θεοῦ⁸.

6. Πρβλ. τὴν καθιερωμένη ἀρχαία ἔκφραση ἤκω τὸ ἐπίταγμα φέρων. Ἐνδεικτικῶς, κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀρχίζει τὸν λόγο του ὁ Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος Τίου, γιὰ τὴν εὑρεση τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

7. U. LUZ, *Matthew 1-7: A Commentary*, Hermeneia, transl. by J. E. Crouch, rev. ed. (Minneapolis: Fortress Press, 2007), 160. Γιὰ τὸν εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο, τὸ εὐαγγέλιον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ βασιλεία πού κηρύσσει ὁ Ἰησοῦς Χριστός. D. J. HARRINGTON, *The Gospel of Matthew*, SP 1 (Collegeville: Liturgical Press, 1991), 71-72.

8. Βλ. Γ. ΠΑΤΡΩΝΟΥ, *Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ συγχρόνῳ Δυτικῇ Θεολογίᾳ. Σύντομος ἱστορικὴ ἐπισκόπησις*, 2η ἔκδ. (Ἀθήνα 1989). Τοῦ ἴδιου, *Ἱστορία καὶ ἐσχατολογία στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ*, 2η ἔκδ. μεταγλ. καὶ ἀναθ. (Ἀθήνα: Δόμος, 2002).

Μπροστά, λοιπόν, στὴν πραγματικότητα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἡ μετάνοια ἀποτελεῖ τὴν ἄμεση ἀναπόκριση τῶν ἀνθρώπων. Ἡ μετάνοια εἶναι τὸ ἐπεῖγον προσκλητήριό πού ἀπορρέει ἀπὸ τὸ γεγονός Χριστός, δηλαδή ὅτι ἦλθε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ⁹. Ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος θὰ προσθέσει καὶ τὴν πίστη στὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα τοῦ λυτρωμοῦ, ὡς ἐξῆς: *Πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ* (Μκ. 1,15).

2. Οἱ ὁμιλίες «Περὶ μετανοίας» - Ἀνθρωπολογικὲς ἀντιλήψεις

Στὸν στίχο αὐτό, στὸ πρῶτο κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εἰδικότερα στὸ δεύτερο ἡμιστίχιο, ἀναφερόμενο στὴν ἔννοια τῆς μετανοίας, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀφιερώνει ἑννέα ὁμιλίες γιὰ νὰ τὴν ἀναπτύξει σὲ ὅλο τὸ εὖρος καὶ πλάτος τῆς¹⁰. Οἱ ὁμιλίες αὐτὲς συνεκδίδονται ὑπὸ τὸν τίτλο «Περὶ μετανοίας»¹¹ καὶ ἀναφέρονται ἄμεσα ἢ ἔμμεσα στὴ μετάνοια ὡς τρόπου ἐπιστροφῆς στὴν αὐθεντικὴ βίωση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Στὶς ὁμιλίες αὐτὲς τοῦ ἱ. Πατρὸς θὰ ἐστιάσουμε ἐν συνεχείᾳ τὴν προσοχή μας, ὥστε νὰ διαπιστώσουμε ποιά στοιχεῖα ὀφείλει νὰ διαθέτει ὁ ἄνθρωπος ἢ ποιῆς ἀρετὲς ὀφείλει νὰ καλλιεργήσει, ὥστε νὰ ἀνταπο-

[Ἀρχ. δημ. ὑπὸ τὸν τίτλο *Σχέσις παρόντος καὶ μέλλοντος εἰς τὴν περὶ βασιλείας τοῦ Θεοῦ διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου θεολογίας* (διδακτ. διατριβή), (Ἀθήνα: χ.ἔ., 1975)].

9. I. ΚΑΡΑΒΙΔΟΠΟΥΛΟΥ, *Τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον*, ΕΚΔ 2 (Θεσ/νίκη: Π. Πουρναρά, 1988), 75-76.

10. Βλ. PG 49, 277- 350 (πρωτότυπο κείμενο μὲ λατινικὴ μετάφραση). ΕΠΕ 30 (1987), 86-320 (πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ μετάφραση). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἔργα. Τόμ. Α': *Ἠθικά καὶ Κοινωνικά*, εἰσ.-μτφρ.-σχόλ. Κ. Λουκάκης (Ἀθήνα: «Ὁ Λόγος», 1967), 141-234 (πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ μετάφραση). Γιὰ μόνον νεοελληνικὴ ἀπόδοση, βλ. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, *Οἱ ἑννέα λόγοι περὶ μετανοίας*, εἰσ. καὶ ἀπόδ. στὴ νεοελλ. Φ. Μάλαινος, σειρὰ «Ἡ φωνὴ τῶν Πατέρων μας, 4» (Ἀθήνα: Ἀποστολικὴ Διακονία, 1998). *Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Περὶ μετανοίας ὁμιλία Θ*, νεοελλ. ἀπόδ. Π. Στάμος (Ἀθήνα: Φῶς, 1958).

11. Κατὰ τὸν J. QUASTEN οἱ ὁμιλίες αὐτὲς ἐκφωνήθηκαν σὲ διαφορετικὲς χρονικὲς περιόδους καὶ ἀργότερα συνενώθηκαν στὴν παρούσα συνάφεια, ἂν καὶ ἡ Ζ' ὁμιλία ἀνήκει στὸν Σεβηριανὸ Γαβάλων (*Patrology*, III, 453). Βλ. Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, *Χρυσόστομος*, I, 157.

κριθεῖ σὸ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ. Προκαταρκτικὰ νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι τὰ ἀνθρωπολογικὰ στοιχεῖα, πού συνθέτουν τὴ διάθεση καὶ στάση μετανοίας τοῦ πιστοῦ, ἔχουν ἔντονο βιβλικὸ χαρακτήρα καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος ἀναδεικνύεται ἄριστος γνώστης τῆς Γραφῆς¹².

α. *Ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεως.* Πρωταρχικὸς ὄρος γιὰ νὰ ὀμιλήσει ὁ ἱ. Χρυσ. περὶ τῆς μετανοίας ἀποτελεῖ ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεως. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεως συνιστᾷ τὴ βασικὴ προϋπόθεση κάθε ἠθικῆς ἐνέργειας, περιλαμβανομένης καὶ τῆς μετανοίας. Γι' αὐτὸ ὁ ἱερὸς Πατὴρ γράφει ὅτι ἔχει ἐδῶ νὰ κάνει μὲ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι κοσμοῦνται μὲ ἐλεύθερη βούληση (ἐλευθερία προαιρέσεως) καὶ τὸ ἔργο τῆς μετανοίας συνίσταται ὄχι στὴν ἀλλαγὴ τῆς φύσεως (τῆς ἀνθρωπίνης), ἀλλὰ στὴ μεταβολὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου τοῦ ἀνθρώπου (8,1· 336d)¹³.

β. *Ἀποφυγὴ τῆς ἁμαρτίας.* Ὁ ἀγώνας τοῦ πιστοῦ γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ καὶ ἡ κάθαρση ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες ἀφορᾷ ἀρχικὰ στὴν ὀρθὴ σχέση τοῦ πιστοῦ μὲ τὸν ἑαυτό του. Στὴ σχέση αὐτὴ ἀναφέρεται ὁ ἱ. Χρυσ. καθότι τὸ κακὸ μεταδίδεται σὰν τὴν ἀρρώστια καὶ τὴν πυρκαγιά, ὅποτε πρέπει ἀναλόγως νὰ ἀντιμετωπίζεται. Ἡ ἀνησυχία του εἶναι ὅπως μὴ τῶν λοιπῶν ἄψεται μελῶν. Μὲ τὴ μετάνοια θὰ σταματήσει αὐτὴ ἡ συμφορὰ. *Πυρὰ (πυρκαγιά) τίς ἐστὶ, προκαταλάβωμεν τὸ δεινόν· σβέσωμεν τὸν ἐμπρησμόν, πρὶν ἢ καταλαβεῖν τὴν Ἐκκλησίαν· εἰ δὲ καταφρονεῖς τῆς ἁμαρτίας ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ γενομένης σώματι, μάλιστα μὲν καὶ οὕτω κακῶς· μέλος γὰρ ἐστὶ τοῦ παντός σώματος ἐκεῖνος* (1,2· 281b).

γ. *Ἡ ἐλπίδα.* Ἐν συνεχείᾳ, ἡ ὁδὸς τῆς μετανοίας σχετίζεται μὲ τὴν ὀρθὴν σχέση τοῦ πιστοῦ μὲ τὸν Θεό, καὶ εἰδικότερα μὲ τὴν ὑπαρξὴ τῆς ἐλπίδος (θετικῶς) καὶ τὴν ἀποφυγὴ τῆς ἀπογνώσεως ἢ ἀπελπισίας

(ἀρνητικῶς). Ἐρωτᾷ ρητορικῶς ὁ μέγας διδάσκαλος: Ἄμαρτωλὸς εἶ; μὴ ἀπογνῶς· Ἄμαρτωλὸς εἶσαι; Μὴν ἀπελπίζεσαι. Δὲν παύω νὰ χορηγῶ διαρκῶς αὐτὰ τὰ φάρμακα, γιατί γνωρίζω πόσο μεγάλο φάρμακο κατὰ τοῦ διαβόλου εἶναι τὸ νὰ μὴν ἀπελπίζεστε. *Ἐχῆς ἁμαρτήματα; μὴ ἀπογνῶς· κἂν καθ' ἡμέραν ἁμαρτάνης, καθ' ἡμέραν μετανόει· Εἰ ἐπαλαιώθης σήμερον ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀνακαίνισσον σεαυτὸν ἀπὸ τῆς μετανοίας.* Ἐλπίζουμε, δὲν ἀπελπίζομαστε καὶ συνεχῶς διὰ τῆς μετανοίας ἀνακαινίζομαστε (8,1· 337b)¹⁴.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ φέρει σὰν παράδειγμα τὸν ἀπ. Παῦλο, ὁ ὁποῖος προηγουμένως ἦταν βλάσφημος, διώκτης καὶ ὕβριστής, ἀλλὰ προσπάθησε καὶ δὲν ἀπελπίστηκε, σηκώθηκε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ἔγινε ἴσος μὲ τοὺς Ἀγγέλους (1,2· 279d).

Ὀλέθριες συνέπειες γιὰ τὴ μετάνοια ἔχουν ἡ ἀπόγνωση (ἀπελπισία) καὶ ἡ ραθυμία (ἀμέλεια), διότι ἡ μὲν ἀπελπισία αὐτὸν πού ἔπεσε δὲν τὸν ἀφήνει νὰ σηκωθεί, ἡ δὲ ἀμέλεια τὸν ὄρθιο καταφέρει νὰ τὸν γκρεμίσει. Παράδειγμα, ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος ἦταν μαθητῆς τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ ἀμέλησε καὶ κατάντησε προδότης (ὁ.π.).

δ. *Δρόμοι μετανοίας:* Συναίσθηση, πένθος καὶ ταπείνωση. Πολὺ παραστατικὰ ἐκφράζεται ὁ ἱερὸς Πατὴρ: *Κἂν ἁμαρτωλὸς ἦς, εἴσελθε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἵνα λέγῃς τὰς ἁμαρτίας σου· κἂν δίκαιος ἦς, εἴσελθε, ἵνα μὴ ἐκπέσης τῆς δικαιοσύνης· λιμὴν γὰρ ἀμφοτέρους ἐστὶν ἡ ἐκκλησία. Ἄμαρτωλὸς εἶ; μὴ ἀπογνῶς, ἀλλ' εἴσελθε μετάνοιαν προβαλλόμενος. Ἥμαρτες; εἰπέ τῷ Θεῷ ὅτι, ἡμάρτηκα.* (2,2· 285b).

Ὁ ἱ. Χρυσ. καταγράφει δρόμους μετανοίας: (α) Ἀρχικῶς, ἡ συναίσθηση καὶ ἡ ὁμολογία τῆς ἁμαρτίας ὀδηγοῦν στὴ μετάνοια καὶ στὴ συγχώρηση· παράδειγμα ὁ Δαβίδ, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε μὲ συντριβὴ τὸ διπλό του ἁμάρτημα καὶ συγχωρήθηκε· ἀρνητικὸ παράδειγμα ὁ Κάιν, ὁ ὁποῖος ἀρνήθηκε νὰ ὁμολογήσει τὸ ἔγκλημά του καὶ τιμωρήθηκε παραδειγματικά.

(β) Τὸ πενθῆσαι τὴν ἁμαρτίαν συνιστᾷ τὸν β' δρόμο μετανοίας. *Ἥμαρτες; πένθησον, καὶ λύεις τὴν ἁμαρτίαν. Ποῖος κάματος οὗτος; οὐδὲν σὲ πλέον ἀ-*

12. Βλ. Π. Χ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς ἐρμηνευτικὴ ἀρχὴ σὸ ἐξηγητικὸ ἔργο Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου», *Θεολ.* 60 (1989), 476-492, 600-653. [Ἀνάτ., Ἀθήνα 1989· καὶ Ἀναδ. σὸ ἔργο του *Θέματα τῆς θεολογίας τῆς Καινῆς Διαθήκης* (Ἀθήνα: χ.έ., 1990), 59-129].

13. Οἱ παραπομπές γίνονται ἀφ' ἐνὸς μὲν σὸ πρωτότυπο χρυσοστομικὸ κείμενο (ὀμιλία καὶ ἐνόητα), ἀφ' ἑτέρου δὲ στὴν ἔκδοση τῆς PG 49 (ἀναγράφεται μόνον ἡ στήλη, ὄχι ὁ τόμος).

14. Ἡ νεοελληνικὴ μετάφραση τοῦ κειμένου γίνεται ἀπὸ τὸν συντάκτη, λαμβάνοντας ἐνῆστε ὑπόψιν τοῦ τὶς ἀνωτέρω μνημονευθεῖσες.

παιτῶ, ἢ τὸ πενθῆσαι τὴν ἁμαρτίαν· οὐ λέγω σοι πελάγη τεμεῖν (σχίσεις), οὔτε εἰς λιμένας καταγαγεῖν (νὰ φτάσεις), οὔτε ὁδοιπορῆσαι, οὔτε ὁδὸν ἄπειρον ἀπελθεῖν, οὔτε χρημάτων καταβολήν, οὔτε κυμάτων ἀγρίων ποιήσασθαι δίοδον (διασχίσεις), ἀλλὰ τί; Πένθησον ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ (2,3· 287c). Ἀπλῶς, πένθησε γιὰ τὴν ἁμαρτία. Ἀναφέρει ἐδῶ τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλιᾶ Ἀχαάβ (Γ' Βασ. 20), ὁ ὁποῖος πένθησε γιὰ τὸ ἁμάρτημά του (ἀφοῦ ἕξαιτίας του λιθοβολήθηκε καὶ θανατώθηκε ὁ Ναβουθαί) καὶ συγχωρήθηκε ἀπὸ τὸν Θεό.

(γ) Καὶ τρίτος δρόμος, ἡ ταπείνωση. Αὐτὴ ὁδηγεῖ στὴ μετάνοια, καθὼς ὅποιος ἔχει ταπεινὸ φρόνημα ἐξαλείφει τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν του. Ἡ ταπεινοφροσύνη· ταπεινοφρόνησον, καὶ ἔλυσας τὰς σειρὰς τῶν ἁμαρτιῶν (2,4· 289c). Αὐτὴ ἡ ταπεινοφροσύνη διακαίωσε τὸν ἁμαρτωλὸ τελῶνη, ἐνῶ ἀντίθετα ἡ ὑπερηφάνεια καταδίκασε τὸν ἐνάρετο Φαρισαῖο.

Ὡστόσο, ὁ ἱ. Χρυσ. καθὼς ἔχει πάντοτε κατὰ νοῦν τὴ μορφή τοῦ ἀποστ. Παύλου, Ἐκεῖνον ἀληθῶς ταπεινόφρονα λέγει. Παῦλον τὸν ὄντως ταπεινόφρονα, Παῦλον τὸν διδάσκαλον τῆς οἰκουμένης, τὸν ρήτορα τὸν πνευματικόν, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς (τὸ ἐκλεκτὸ ὄργανο τοῦ Θεοῦ), τὸν λιμένα τὸν ἀκύμαντον, τὸν πύργον τὸν ἀσάλευτον, τὸν ἐν σώματι βραχεῖ (μικρόσωμο) τὴν οἰκουμένην κυκλοῦντα (περιόδευσε), καὶ καθάπερ ὑπόπτερον τινὰ ταύτην περιδραμόντα (τὴν περιέτρεξε σὰν νὰ εἶχε φτερά). ... Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος. Εἶδες ταπεινοφροσύνης μέγεθος, εἶδες Παῦλον ταπεινοφρονοῦντα, ἐλάχιστον ἐαυτὸν καλοῦντα; (2,5· 290c).

Μὲ τὴ συναίσθηση καὶ ὁμολογία τῆς ἁμαρτίας, τὸ πένθος γι' αὐτὴ καὶ τὴν ταπείνωση, ὁ ἱ. Χρυσ. μέσα ἀπ' αὐτὴ τὴν ποικιλία τῶν δρόμων ἐπιδιώκει νὰ καταστήσει εὐκόλη τὴ μετάνοια καὶ ἐν τέλει τῇ σωτηρίᾳ τοῦ πιστοῦ. Πολλὰς δὲ ὁδοὺς μετανοίας εἶπον, ἵνα τῇ ποικιλίᾳ τῶν ὁδῶν εὐκόλον σοι τὴν σωτηρίαν ἐργάσῃ (2,4· 289c).

ε. Ὁ κοινωνικὸς χαρακτήρας τῆς μετανοίας. Ἡ περίπτωση ἐκείνη τῆς ἀνηθικότητος στὴν Κόρινθο (Α' Κορ. 5, 1-5), ὁδηγεῖ τὸν ἱ. Χρυσ. σὸ νὰ διατυπώσει ξεκάθαρα ὅτι τόσο τὸ ἁμάρτημα ὅσο καὶ ἡ μετάνοια

ἐνὸς χριστιανοῦ πρέπει νὰ ἀπασχολεῖ τὸ σύνολο τῶν πιστῶν. Ἐκοίνωσε τοίνυν τὸ ἔγκλημα, ἵνα ῥαδίᾳ γένηται τοῦ τραύματος ἡ θεραπεία (1,2· 280c). Δηλαδή, θεώρησε κοινὸ τὸ ἁμάρτημα, γιὰ νὰ θεραπευθεῖ γρήγορα τὸ τραῦμα.

Ἡ προσωπικὴ καὶ ἡ συλλογικὴ ἐν Χριστῶ ζωὴ, ὡς ζωὴ τῶν μελῶν τῆς μεγάλης χριστιανικῆς οἰκογένειας, εἶναι ζωὴ στενῶν σχέσεων καὶ μάλιστα ἀμοιβαίων μεταξὺ τους. Τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὡς γνωρίζουμε, συναποτελοῦν τὸ μυστικὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού ἔχει κεφαλὴ τὸν Θεάνθρωπο καὶ τρόπον τινὰ ζωοποιὸ ψυχὴ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Συνεπῶς, ὁ παύλειος λόγος χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων (Ρωμ. 12,15) ἔχει ἀναφορὰ καὶ σὸ γεγονὸς τῆς μετανοίας τοῦ ἀνθρώπου.

ς. Κοινωνία μὲ τὸν Θεὸ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς κατάληξη ὅλων τῶν ἀνωτέρω, ἡ μετάνοια δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχει ἐκκλησιοκεντρικὸ χαρακτήρα. Γιὰ τὸν ἱ. Χρυσ. μετάνοια σημαίνει ἄμεση κοινωνία τοῦ πιστοῦ μὲ τὸν Θεὸ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου εὐρίσκεται ὁ Χριστὸς μυσταγωγῶν, ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος, ἄμπελος εὐθηνούσα (8,1· 336d). Ἡ κοινωνία αὐτὴ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴ μεταστροφή ἀπὸ τὴν ἁμαρτία στὴν ἐν Χριστῶ σωτηρία καὶ ἀγιότητα διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις τῆς κιβωτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν μείζονα προσειπῶν. Ἡ μὲν γὰρ κιβωτὸς παρελάμβανε τὰ ζῶα, καὶ ἐφύλαττε ζῶα, ἡ δὲ Ἐκκλησία παραλαμβάνει τὰ ζῶα καὶ μεταβάλλει. Οἶόν τι λέγω· Εἰσῆλθεν ἐκεῖ ἰέραξ, καὶ ἐξῆλθεν ἰέραξ· εἰσῆλθε λύκος, καὶ ἐξῆλθε λύκος· εἰσῆλθέ τις ἰέραξ ἐνταῦθα, καὶ ἐξέρχεται περιστέρα· εἰσέρχεται λύκος, καὶ ἐξέρχεται πρόβατον· εἰσέρχεται ὄφις, καὶ ἐξέρχεται ἄρνιον, οὐ τῆς φύσεως μεταβαλλομένης, ἀλλὰ τῆς κακίας ἐλαννομένης (=ἀπομακρυνόμενης) (8,1· 336d).

* * *

Μὲ ρεαλισμὸ ὁ ἱ. Χρυσ. ἐστιάζει τὴν κοινωνία τοῦ πιστοῦ μὲ τὸν Θεὸ στὴν ὥρα τῆς θείας Εὐχαριστίας, στὴ μυστικὴ αὐτὴ τράπεζα· τότε, γράφει, ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ σφαγιάζεται γιὰ σένα, ὅλοι οἱ Ἄγγελοι πρεσβεύουν μαζί μὲ τὸν Ἱερέα γιὰ σένα, τὸ Αἷμα χύνεται ἀπ' τὴν ἄχραντη πλευρὰ μέσα σὸ ποτήρι γιὰ τὸν δικό σου καθαρισμὸ (9,1· 345a).

Παρατηρώντας καὶ στὴ δική του ἐποχὴ ὁ ἱ. Χρυσ. τὴν ἀδιαφορία τοῦ ἀνθρώπου γι' αὐτὴ τὴ φοβερὴ ὥρα, ἐρωτᾷ: *Ἐκατὸν ἐξήντα ὀκτὼ ὥρες ἔχει ἡ ἐβδομάδα. Ἀπ' αὐτὲς ὁ Θεὸς μία καὶ μόνη ξεχώρισε γιὰ τὸν ἑαυτό του. Κι ἐσὺ αὐτὴ τὴν ὥρα τὴ σπαταλᾷς σὲ πράγματα βιοτικὰ καὶ σὲ ἀνώφελες συναναστροφές; (...) Νὰ μὴ λείπουμε, ἀδελφοί μου, ἀπ' τὴν Ἐκκλησία, μὰ κι ὅταν ἐκκλησιαζόμαστε, νὰ μὴ διασπᾶται ἡ προσοχή μας σὲ διάφορες συζητήσεις. Νὰ στεκόμαστε μὲ φόβο καὶ τρόμο, μὲ τὸ βλέμμα πρὸς τὰ κάτω, ἀλλὰ τὴν ψυχὴ πρὸς τὰ ἄνω (9,1· 345b)*

ζ. *Σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.* Καταλήγει, λοιπόν, νὰ ὀμιλήσει εὐθέως γιὰ τὸν σωτηριολογικὸ χαρακτήρα τῆς μετανοίας: *Διὰ τοῦτο συνεχῶς τὸν περὶ μετανοίας κινῶ λόγον. Ἡ γὰρ μετάνοια, δεινὴ καὶ φοβερὰ τῷ ἁμαρτωλῷ (φοβερὴ καὶ τρομερὴ γιὰ τὸν ἁμαρτωλό), φάρμακον τῶν πλημμελημάτων (θεραπεύει τὰ παραπτώματα), δαπάνημα τῶν παρανομιῶν (ἐξαλείφει τὶς παρανομίες), ἀνάλωμα τῶν δακρύων (ἀνακούφιση στὰ δάκρυα), παρησία πρὸς τὸν Θεόν, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, μάχαιρα ἀποτέμνουσα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, σωτηρίας ἐλπίς, ἀπογνώσεως ἀναίρεσις (ἀφαιρεῖ τὴν ἀπελεπισία)· αὕτη τὸν οὐρανὸν ἀνοίγει, αὕτη εἰς τὸν παράδεισον εἰσάγει, αὕτη τοῦ διαβόλου περιγίνεται (διὰ δὴ τοῦτο συνεχῶς τὸν περὶ τούτου κινῶ λόγον) (8,1· 337b).*

Ἐσχάτος καρπὸς τῆς μετανοίας εἶναι ἡ κληρονομία τῆς μέλλουσας ζωῆς, δηλαδή τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν (κατὰ τοὺς Συνοπτικούς) ἢ τῆς αἰωνίου ζωῆς (κατὰ τὸν Ἰωάννη). Προτρέπει, λοιπόν, νὰ ἐπιδείξουμε πολὺ μεγάλη μετάνοια, νὰ φανερώσουμε τὴ μεγαλύτερη μετάνοια: *τὴν μετάνοιαν μεθ' ὑπερβολῆς ἐπιδειξώμεθα πάσης, ἵνα πάντα ἐνταῦθα ἀποθέμενοι τὰ ἁμαρτήματα, μετὰ παρησίας δυνηθῶμεν στήναι ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς βασιλείας τυχεῖν τῶν οὐρανῶν (1,4· 284c).*

3. Θεολογικὲς ἀντιλήψεις

Ὅλες οἱ ἀνωτέρω βασικὲς ἀνθρωπολογικὲς ἀντιλήψεις καὶ ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς μετανοίας τοῦ πιστοῦ βασιζοῦνται σὲ ἀνάλογη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἡ θεολογία μας κρίνεται στὴν ἀνθρωπολογία τῆς. Μὲ ἄλλα λόγια, οἱ ἀντιλήψεις μας γιὰ τὸν ἄνθρωπο

ἐκφράζουν ἀνάλογες ἀντιλήψεις μας γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ.

α. *Ὁ Θεὸς εἶναι πατέρας.* Ὡς ἀληθινὸς ἐκκλησιαστικὸς ποιμένας δὲν παραβλέπει ὁ ἱ. Χρυσ. νὰ ἀναφέρεται ἐπανειλημμένα στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Πατρός. Ἀφορμὴ γι' αὐτὸν ἀποτελεῖ ἡ ἐρμηνεία τῆς παραβολῆς τοῦ φιλεῦσπλαχνου πατέρα – ἢ ὅπως παλαιότερα λέγαμε τοῦ ἀσώτου υἱοῦ– (Λκ. 15,11-32). *Ὅταν ὁ μετανιωμένος γιὸς ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν ξένη γῆ στὸ πατρικὸ σπίτι, οὐκ ἐμνησικάκησεν ὁ πατήρ, ἀλλ' ὑπτίαις αὐτὸν ἐδέξατο ταῖς χερσί. Τί δήποτε; Ὅτι πατήρ ἦν, καὶ οὐ δικαστής, δηλαδή, ὁ πατέρας του δὲν τοῦ κράτησε κακία, ἀλλὰ τὸν δέχτηκε μὲ ἀνοιχτὲς ἀγκάλες. Καὶ γιατί φέροθηκε ἔτσι; Ἐπειδὴ ἦταν πατέρας καὶ ὄχι δικαστής (1,4· 283bc).*

Ἔτσι κι ἐμεῖς, μὲ τὴν εἰλικρινή μας μετάνοια στὸν πνευματικὸ πατέρα ἐπανερχόμαστε πρὸς τὸν Θεὸ πατέρα, ἀφήνουμε τὴν ξένη γῆ καὶ εἰσερχόμαστε πάλι στὸ πατρικὸ σπίτι, ὅπως ὁ μετανιωμένος γιὸς πρὸς πατέρα ἐπανήλθεν. *Διότι ὁ Θεὸς πατήρ ἐστὶ φιλόστοργος, μόνος ἀγαθός, καὶ σπλαγχνιζόμενος ὑπὲρ πατέρα (κι ἀπὸ πατέρα πιὸ σπλαγχνικός). Ὁ ἀπαθὴς ἐμπαθὴ ἄνθρωπον μιμεῖται, μᾶλλον δὲ μητέρα φιλόστοργον· δηλαδή, ὁ ἀναλλοίωτος Θεὸς μιμεῖται τὸν ἄνθρωπο πού εὐκολὰ ἀλλάζει, ἢ καλύτερα τὴ φιλόστοργη μητέρα (8,4· 343c).*

β. *Ἡ φιλάνθρωπία τοῦ Θεοῦ.* Ὁ ἱ. Χρυσ. διερωτᾷται: *Πάντα τὸν βίον ἐν ἁμαρτίαις διέτριψα, καὶ ἐὰν μετανοήσω, σώζομαι; Πάνυ.* Δηλαδή, πέρασα ὅλη μου τὴ ζωὴ στὴν ἁμαρτία· ἐὰν μετανοήσω, θὰ σωθῶ; Ὅπωςδήποτε. Ποίος μᾶς σιγουρεύει γι' αὐτό; *Ἡ τοῦ Δεσπότη σου φιλάνθρωπία, ἡ φιλάνθρωπία τοῦ Κυρίου σου.* Ἐπειδὴ μὲ τὴ μετάνοια σμίγει ἡ φιλάνθρωπία τοῦ Θεοῦ, ὀφείλουμε νὰ ἔχουμε θάρρος, καθότι *Θεοῦ γὰρ φιλάνθρωπίας μέτρον οὐκ ἔστιν, οὐδὲ λόγῳ ἐρμηνευθῆναι δύναται αὐτοῦ ἡ ἀγαθότης.* Ἐνῶ ἡ ἁμαρτία ἔχει μέτρο, τὸ φάρμακό τῆς δὲν ἔχει. Ἡ ἁμαρτία, ὅποια κι ἂν εἶναι, εἶναι ἀνθρώπινη καὶ ἄρα μετρήσιμη, ὅμως ἡ φιλάνθρωπία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνέκφραστη καὶ ἄπειρη (8,1· 337b).

Παράδειγμα, μιὰ σπίθα μέσα στὸ πέλαγος. Ὅσο ἀδύναμη εἶναι μιὰ σπίθα μπροστὰ στὸ πέλαγος, τόσο καὶ ἡ ἁμαρτία μπροστὰ στὴ φιλάνθρωπία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ μᾶλλον οὔτε τόσο, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο, γιατί τὸ πέλαγος, ὅσο μεγάλο κι ἂν εἶναι, ἔχει κάποια ὄρια, ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία ἀπεριόριστος (8,1· 337c).

Ὡς ἄλλο παράδειγμα τῆς ἀφατης φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ ἀναφέρει τὴ σωτηρία τῆς πόλεως Νινευί, καθὼς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἰωνᾶ ἦταν ἀκόμη *τρεῖς ἡμέρες καὶ ἡ Νινευί θὰ καταστραφεῖ* (Ἰων. 3,4), κι ὄχι ἐὰν μετανοήσουν, θὰ σωθοῦν. Ἄν καὶ ἡ ἀπόφασή του ἦταν δίχως ὄρους, ὁ Θεὸς –λόγῳ τῆς μετανοίας τους– τοὺς συγχώρησε, φανερώνοντας τὴν ἀνέκφραστη φιλανθρωπία τοῦ (2,3· 288d)¹⁵.

Ἐπιλογικά

Τὸ μοναδικὸ καὶ ἀνεπανάληπτο γεγονός τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου, τὸ κεντρικὸ γεγονός στὴν ἱστορία τῆς σωτηρίας, τὸ ἀποφασιστικῆς σημασίας γεγονός Χριστός¹⁶, ὅπως καταγράφεται ἀπὸ τοὺς ἱερούς συγγραφεῖς τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ βιώθηκε στὴν ἐκκλησιαστικὴ μας λατρεία κατὰ τὴ δισχιλιετὴ παράδοση, ἀδυνατεῖ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος νὰ τὸ ζήσει, ὄντας χαμένος καὶ σασιτισμένος μέσα στὸν θόρυβο, τὴ βιασύνη καὶ τὶς ἀπογοητεύσεις τοῦ κόσμου τούτου (Ἰω. 8,23· Α΄ Κορ. 3,19).

Ὅμως, αὐτὸ τὸ γεγονός-Χριστός (Christ event) βιώνεται μὲ ρεαλισμὸ μέσα στὴ ζωὴ τῆς καινῆς κτίσεως (Β΄ Κορ. 5,17), ὡς τὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός, κοινωνίας τῶν ἀδελφῶν μεταξὺ τους καὶ μετοχῆς στὴ ζωὴ τοῦ Ἀναστημένου Κυρίου. Προϋπόθεση γι' αὐτὴ τὴν κοινωνία εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τρόπου σκέψεως, ἡ

ἐγκατάλειψη τοῦ ἐγωτικοῦ αὐτοειδώλου¹⁷, ἡ διαφορετικά, ἡ ἐν Χριστῷ μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς λαμβάνει τὴν πρωτοβουλία τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου· ἐκεῖνος κάνει τὸ πρῶτο καὶ ἀποφασιστικὸ βῆμα· καὶ ἀναμένει τὴν ἀνταπόκριση τῆς ἀνθρωπότητας.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐν Χριστῷ μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ συντελεῖται διὰ τῆς μετανοίας, ὁ ἐορταζόμενος σήμερα ἱερὸς Χρυσόστομος ἀφιερώνει ἐννέα ad hoc ὁμιλίες, πέραν τῶν λοιπῶν ἀναφορῶν στὰ πολυάριθμα ἔργα του. Ὡς θεοφώτιστος διδάσκαλος ὁ Χρυσ. θεωρεῖ τὴ μετάνοια ὡς μοναδικῆς σπουδαιότητος καὶ σωτηριολογικῆς ἀξίας ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄν καὶ ἡ μετάνοια τελεῖ σὲ διαμετρικὴ ἀντίθεση μὲ τὴν ἁμαρτία, ὁ ἱ. Πατὴρ δὲν ἐξετάζει τὸ θέμα δικανικὰ ἢ ἠθικιστικὰ, ἀλλὰ κινεῖται μέσα στὴ διαμορφωθείσα παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὸ νὰ παραθέτει πληθῶρα βιβλικῶν γεγονότων καὶ παραδειγμάτων γιὰ νὰ ἐπαληθεύει τοὺς λόγους του καὶ νὰ οἰκοδομεῖ τοὺς πιστοὺς του. Ὁ ἱ. Χρυσ. διακηρύσσει ὅτι ἡ μετάνοια, ἂν καὶ προϋποθέτει τὸν ἀνθρώπινο παράγοντα, εἶναι σὲ τελευταία ἀνάλυση ἔργο τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ, καθὼς σ' αὐτὴ σμίγει ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποκαλύπτεται τὸ ἀπύθμενο βάθος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Ἡ μετάνοια εἶναι *modus vivendi*, τρόπος ζωῆς τοῦ πιστοῦ, ὥστε νὰ συντελεῖται ἡ συνεχῆς ἐν Χριστῷ μεταμόρφωσή του, πάντοτε μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ¹⁸.

Ἡ τελευταία προτροπὴ τοῦ Χρυσοστόμου σ' αὐτὲς τὶς ὁμιλίες του, ἂν καὶ ἔχουν διανυθεῖ 1600 καὶ πλέον ἔτη ἀπὸ τότε ποὺ εἰπώθηκε, ἀποτελεῖ ἀνοιχτὴ πρόσκληση γιὰ τὸν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς πρὸς μία ζωὴ μετανοίας καὶ μεταμορφώσεως ἐν Χριστῷ, μία πρόσκληση ζωῆς τῶν λυτρωτικῶν προοπτικῶν τοῦ ἀνθρώπου, μιὰ διαχρονικὴ πρόσκληση πνευματικῆς ἀφυπνί-

15. Περαιτέρω παρουσίαση τῆς ποιμαντικῆς τῆς μετανοίας σὲ σχέση καὶ συνάφεια μὲ τὴ θεολογία τῆς σπὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, βλ. Σ. ΓΚΟΥΤΖΙΝΗ (Ἀρχιμ.), *Θεολογικὲς προϋποθέσεις καὶ ποιμαντικὴ τῆς μετάνοιας σπὸν Ἱερὸ Χρυσόστομο* (Ξάνθη: Μέλισσα, 2006).

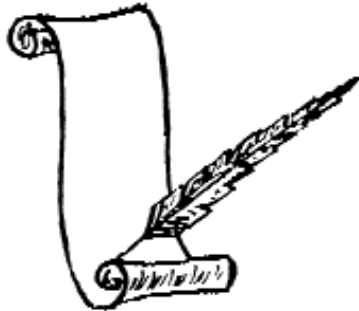
16. Βλ. Ο. CULLMANN, *Χριστὸς καὶ Χρόνος. Χρόνος καὶ Ἱστορία στὴ ζωὴ τοῦ ἀρχέγονου χριστιανισμοῦ*, γεν. φροντ. Σ. Ἀγουρίδης, μτφρ. Π. Κουμάντος (ἀρχιμ.), ἐπιμ. κειμ. Αἰκ. Χιωτέλη, BAM 1 (Ἀθήνα: Κέντρο Βιβλικῶν Μελετῶν Ἄρτος Ζωῆς, 1980), 125 ἐξ. Γιὰ τὴν κάθετη καὶ τὴν ὀριζόντια θεώρηση τοῦ Christ event, βλ. ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ, *Salvation in History*, transl. and drafted by Sidney G. Sowers and afterwards completed by the editorial staff of the SCM Press, NTL (London: SCM Press, 1967), 101 ἐξ.

17. Πρβλ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ, *Μέγας Κανὼν*, ᾧδῃ δ': «Αὐτοεἰδῶλον ἐγενόμην τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου βλέπων, Οἰκτίρωνων».

18. Βλ. Δ. ΤΡΑΚΑΤΕΛΛΗ (Μητρ. Βρεσθῆνης, νῦν Ἀρχιεπ. Ἀμερικῆς), «Ἡ πορεία πρὸς τὴν μεταμόρφωση. Ἡ ἐρμηνεία τοῦ Χρυσοστόμου στὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή», *Οἱ Πατέρες ἐρμηνεύουν. Ἀπόψεις πατερικῆς βιβλικῆς ἐρμηνείας* (Ἀθήνα: Ἀποστολικὴ Διακονία, 1996), 63-91· [Ἀρχ. δημ. ὑπὸ τὸν τίτλο «Being Trasformed: Chrysostom's Exegesis of the Epistle to the Romans», *GOTR* 36 (1991), 211-229· καὶ Ἀνάτ., Brookline 1992].

σεως τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ ἀπολαύσει τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως: *Διεγέρθητε, παρακαλῶ, διεγέρθητε (...). Ἐξήσαμεν τῇ σαρκί, ζήσωμεν λοιπὸν καὶ τῷ πνεύματι· ἐξήσαμεν ταῖς ἡδοναῖς, ζήσωμεν λοιπὸν καὶ ταῖς ἀρεταῖς· ἐξήσαμεν τῇ ἀμελεῖα, ζήσωμεν καὶ τῇ μετανοίᾳ (...). Ζητήσωμεν τὸν Κύριον, ὡς καιρὸν ἔχομεν·*

ἐργασώμεθα τὸ ἀγαθόν, ἵνα καὶ τῆς μελλούσης ἀτελευτήτου γεέννης ἀπαλλαγῶμεν, καὶ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἀξιωθῶμεν, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν (9,4· 346c, 349-350b).

**Σχόλιο για
τὴν ἐφαρμογὴ
τῶν ἠλεκτρονικῶν
μέσων
στὴν κατῆχηση καὶ
τὸ μάθημα
τῶν Ὁρησκευτικῶν,
μέ ἀφορμὴ
τὸ «CD-ROM
τῆς Ε΄ καὶ Στ΄
Δημοτικῶν»**

(Εἰσήγηση στὴν Ἡμερίδα:
“Τὰ σύγχρονα ἠλεκτρονικὰ
μέσα στὴν ὑπηρεσία τοῦ
ποιμαντικῶν ἔργου τῆς
Ἐκκλησίας: Διαπιστώσεις
καὶ Προοπτικές”,
Πεντέλη, 12.6.2008)

Τοῦ
Στέφανου Χρ. Κουμαρόπουλου,
Δρος Θεολογίας-Καθηγητῆ
Δ/θμίας Ἐκπ/σης - Ὑπευθύνου
Συμβουλευτικῶν Σταθμῶν Νέων

Τὸ Λογισμικό - CD-ROM γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ κάνω λόγο ἔχει τεθεῖ ἀπὸ τὸ Φθινόπωρο τοῦ 2007 ἤδη στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἐκπαιδευτικῆς κοινότητας καὶ συγκεκριμένα στὴν ἠλεκτρονικὴ Διεύθυνση τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου: <http://pi-schools.sch.gr/logismika1/dimotiko/> καὶ συγκεκριμένα μετὸν ἀριθμὸ: «14. Ἐκπαιδευτικὸ Λογισμικό (CD-ROM) Ὁρησκευτικὰ Ε΄ & ΣΤ΄ Δημοτικῶν».

Ἡ συγγραφικὴ Ὀμάδα (ἡ ὁμάδα δημιουργίας λογισμικοῦ ὅπως λέγεται) ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τὸν γράφοντα, ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ ὁ συντονιστὴς τῆς ὁμάδος, τὸν Ἰ. Φριλίγκο (Δρ. Θεολογίας, Καθηγητῆ Δ/θμίας Ἐκπ/σης), τὸν Ἀθ. Ἀντωνίου, (Master Θεολογίας) καὶ τὸν Ἰ. Ψαριώτη (Δάσκαλο, Master Θεολογίας). Ἡ μουσικὴ ἐπένδυση εἶναι μία εὐγενικὴ προσφορὰ τοῦ Μουσικοσυνθέτη κ. Σταμάτη Σπανουδάκη, ἐνῶ στοὺς βυζαντινοὺς ὕμνους εἶχαμε τὴ συνδρομὴ τοῦ Συλλόγου Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ τεχνικὴ Ὀμάδα ποὺ ὑλοποίησε τὸ ὅλο ἐγχείρημα ἦταν ἡ Parallax Design τοῦ Στ. Στασινόπουλου, ἐνῶ Ἀνάδοχος τοῦ ὅλου ἔργου ἦταν τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα.

Τὸ ὅλο ἐγχείρημα ξεκίνησε τὸν Ἰούλιο τοῦ 2003, ὅποτε ἡ ὁμάδα μας, μετὰ ἄλλες 4 ὁμάδες, ὑπέβαλε ἓνα δείγμα (Demo), ποὺ κατόπιν διαγωνισμοῦ ἔλαβε τὴν ὑψηλότερη βαθμολογία καὶ ἔτσι κληθήκαμε ἀπὸ τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτούτο νὰ ὑλοποιήσουμε τὸ ἐγχείρημα.

Τὸ ἐκπαιδευτικὸ αὐτὸ λογισμικὸ δὲν ἔχει γίνε ἀπλῶς γιὰ νὰ δείξει κάποιες εἰκόνες καὶ ἀκούσματα, ἀλλὰ νὰ μεταφέρει τὸ μήνυμα τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς μας Πίστεως, ποὺ εἶναι κατ' οὐσίαν μία πρόταση ζωῆς. Παρουσιάσαμε μετὰ εὐληπτο τρόπο κάποιες ἀπὸ τὶς βασικὲς ἀλήθειες τῆς Ὁρθοδοξίας, ποὺ δίνουν ἐλπίδα, νόημα καὶ περιεχόμενο στὴ ζωὴ μας. Ἡ προσπάθειά μας στράφηκε σὸ νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴ διαδραστικότητα, τὴν αὐτενέργεια καὶ τὴ συνάφεια μετὰ τὴν καθημερινὴ ζωὴ γιὰ νὰ φέρουμε τὰ «Ὁρησκευτικὰ» πιὸ κοντὰ σὸ μαθητὴ τῶν 10-12 χρόνων.

* * *

Τὰ περιεχόμενα τοῦ συγκεκριμένου λογισμικοῦ εἶναι αὐτὰ τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος Ὁρησκευτικῶν τῆς Ε΄ καὶ Στ΄ Δημοτικῶν καὶ ἔχει γίνε σύμφωνα μετὰ τὶς προδιαγραφὲς τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου (Φ.Ε.Κ. 303, 13/3/2003, τεῦχος δεύτερο). Σκοπὸς του δὲν εἶναι, σὲ καμμία περίπτωση, νὰ ἀντικαταστήσει τὸ σχολικὸ βιβλίο, ἀλλὰ νὰ τὸ ἐμπλουτίσει, νὰ διευρύνει τοὺς διδακτικὸς του στόχους καὶ παράλληλα νὰ δημιουργήσει ἓνα περιβάλλον μάθησης εὐχάριστο καὶ δημιουργικὸ γιὰ τοὺς μικροὺς μαθητὲς καὶ νὰ συνεπικουρήσει τὸν παιδαγωγὸ σὸ δύσκολο ἔργο του γιὰ οὐσιαστικὴ καὶ βιωματικὴ διδασκαλία.

Ἐνδεικτικὰ θὰ σᾶς παρουσιάσω τὸ περιεχόμενο 3 ἐνοτήτων (Ἀγωνιστὲς καὶ μάρτυρες, Δημιουργώντας ἓναν ὁμορφὸ κόσμο, Ζώντας μαζί τὴν ἀλήθεια) γιὰ νὰ δώσω κάποιες ιδέες γιὰ τὴν πιθανὴ ἀξιοποίησή του, καθὼς καὶ ἐρεθίσματα γιὰ τὴ δημιουργία ἀντίστοιχων CD-ROM γιὰ τὴν Κατῆχηση καὶ διαποίμανση τῆς Νεότητος.

Στὴν εἰσαγωγικὴ εἰκόνα (intro) ἐμφανίζεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Μονῆς τῆς Χώρας στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ ἀμέσως μετὰ ὁ Παντοκράτορας ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ τρούλου τοῦ Ναοῦ. Περιφερειακὰ αὐτοῦ τοῦ σταθεροῦ κεντρικοῦ ἄξονα πού σχηματοποιεῖ, κατὰ ἓνα τρόπο, τὸν πυρῆνα τῆς χριστοκεντρικῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς μας, διαμορφώθηκε ἓνα πολυ-ἀκτινικὸ δίκτυο τίτλων.

Οἱ 12 βασικὲς ἐνότητες εἶναι οἱ ἑξῆς:

Οἱ ἀγῶνες στὴ ζωὴ μας - Ἅγιο Ὅρος.

Ἀγωνιστὲς καὶ μάρτυρες.

Ἀγῶνας γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Δημιουργώντας ἓναν ὁμορφὸ κόσμο.

Ἀγῶνες γιὰ ἓναν κόσμο ἀνθρωπινότερο.

Ἡ ἀναζήτησις καὶ ἡ φανέρωσις τῆς ἀλήθειας.

Ἡ ἀλήθεια καταγράφεται.

Ἀλήθειες πού δίδαξε ὁ Χριστός.

Τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως.

Ζώντας μαζί τὴν ἀλήθεια.

Ἐτερόδοξοι καὶ ἀλλόθρησκοι.

Ἐπίκαιρα θέματα - Τὰ Πάθη καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ.

Ζώντας μαζί τὴν ἀλήθεια.

Ἡ ἐπεξεργασμένη ὑποενοότητα τιτλοφορεῖται «Μία ζωγραφιὰ τοῦ Παραδείσου, Ἡ Ἐνορία μας - Ἐνορία σου. Ἐδῶ προβάλλεται ἡ ἐνορία καὶ ὁ ρόλος τῆς, δηλαδή ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα ὡς ὁ χῶρος ἐκεῖνος στὸν ὁποῖο βαθαίνουν οἱ σχέσεις τῶν μελῶν μεταξύ τους καὶ ἀναπτύσσεται ἡ ἀδελφосὺνη. Στὴν ὁθόνη μὲ τὸν τίτλο: «Στὴν Ἐκκλησία ζοῦμε τὴν ἀδελφосὺνη» μὲ τὴ χρήση μουσικῆς, εἰκόνων καὶ ἀφηγήσεων μαθητῆς (ὁ Χρῆστος καὶ ἡ Ἀγγελικὴ ἀπὸ μία ἀστικὴ ἐνορία καὶ ἡ Κατερίνα ἀπὸ μία ἀγροτικὴ ἐνορία) ἀναλαμβάνουν νὰ ξεναγήσουν τοὺς συνομηλίκοις τους σὲ κάποιες σύγχρονες ἐνορίες.

Τονίζεται ὅτι στὴν ἐνορία γινόμαστε ὅλοι ἓνα καὶ ὅτι ἡ Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς εἶναι ἡ καρδιά τῆς ἐνοριακῆς μας ζωῆς. Στὴ συνέχεια παρουσιάζονται τὰ ἀκόλουθα θέματα πού οἱ πῶς πολλὰς ἐνορίες περιλαμβάνουν στίς δραστηριότητές τους. Οἱ συναντήσεις μετὰ τὴν Κυριακάτικη Λειτουργία. Οἱ νεανικὲς συντροφιὲς καὶ ἡ ψυχαγωγία. Τὸ φιλανθρωπικὸ

ἔργο τῶν Ἐνοριῶν καὶ ἡ συμμετοχὴ μας (δηλαδή τῶν παιδιῶν). Πανηγύρια, γιορτὲς καὶ κατασκηνώσεις τῶν Ἐνοριῶν μας. Ἡ ἐνότητα κλείνει μὲ τὸ συλλογισμὸ ὅτι ἂν ὁ κόσμος ὅλος ζοῦσε τὴν ἀδελφосὺνη μιᾶς καλῆς ἐνορίας, θὰ ἦταν μία ζωγραφιὰ τοῦ παραδείσου. Στίς ἀσκήσεις - δραστηριότητες τῆς ἐνότητας προτείνεται στοὺς μαθητὲς νὰ ἐπισκεφθοῦν μέσῳ τοῦ διαδικτύου ἐνορίες σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ συγκρίνουν τίς δραστηριότητές τους μὲ τὴ δική τους ἐνορία.

* * *

Μὲ ὅλα τὰ παραπάνω οἱ μαθητὲς μὲ τὴ βοήθεια καὶ τοῦ δασκάλου τους παίρνουν μία πρώτη ἐμπειρία γιὰ τὸ πῶς θὰ μπορούσε νὰ πορευεῖται σήμερα μιὰ ἐνορία πού ἔχει ἀναπτύξει παράλληλα μὲ τὸ πνευματικὸ, μορφωτικὸ, πολιτιστικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο. Κυρίως ὁμως αὐτὴ προβάλλεται ὡς μιὰ κοινότητα πού ἐμπνέει στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀδελφосὺνη, τὴν ἀλληλεγγύη, τὴν ἀνθρωπιά. Ἡ προσοχὴ πρέπει νὰ δοθεῖ κυρίως στὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐνορίας ὡς εὐχαριστιακῆς κοινότητας, μὲ κεντρικὸ ἄξονα τὴ Θεία Εὐχαριστία. Ὅλα τὰ ὑπόλοιπα, λίγα ἢ πολλά, πού παρουσιάζει εἶναι ἀπόρροια τῆς ἀδελφосὺνης πού ἀναπτύσσεται μετὰ τῶν μελῶν τῆς, ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Οἱ διαδραστικὲς ἀσκήσεις μὲ τὴ χρήση τοῦ διαδικτύου, πού κλείνουν τὴν ἐνότητα, ἔχουν ὡς στόχο τὴ συμμετοχὴ τῶν μαθητῶν καὶ τὴν παρουσίαση τοῦ μαθήματος, ἀλλὰ καί, μέσα ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ τους, στὴν ἐμπέδωσι τῶν νέων γνώσεων.

Ἀγωνιστὲς καὶ μάρτυρες

Στὴν ἐνότητα αὐτὴ ἐπιδιώκεται νὰ παρουσιασθεῖ ὁ ἥρωισμός, ἡ ἀγωνιστικότης καὶ ἡ προσφορὰ τῶν μαρτύρων ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ Ἅγιοι παρουσιάζονται ὡς ἐκεῖνοι πού ὑλοποίησαν, ἔκαναν τρόπο ζωῆς, τίς ἀλήθειες πού δίδαξε ὁ Χριστός (ὑπάρχει σὸ σημεῖο αὐτὸ διασύνδεση μὲ τὴ συγκεκριμένη ἐνότητα), τίς ἀλήθειες τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ διδακτικὸς στόχος εἶναι νὰ συνειδητοποιήσουν οἱ μαθητὲς ὅτι οἱ Ἅγιοι δὲν εἶναι ἀπόκοσμοι καὶ ὑπερφυσικὲς ὑπάρξεις. Εἶναι ἀνθρώποι καθημερινοὶ

σάν και μᾶς με δυσκολίες περίπου σάν τις δικές μας (ἴσως και περισσότερες), που με την ἀγάπη και τὸν ἀγώνα τους ἔγιναν πραγματικά φίλοι τοῦ Χριστοῦ και τῶν ἀνθρώπων.

Μέσα ἀπὸ τὸ ὕλικὸ τῆς ἐνότητας προβάλλουν οἱ Ἅγιοι, ὡς πρότυπα που μποροῦν νὰ συναρπάσουν και νὰ συγκινήσουν και τοὺς σημερινούς ἀνθρώπους και ἰδιαίτερα τοὺς σύγχρονους μαθητές. Γι' αὐτὸ και ἡ συγκεκριμένη ἐνότητα εἶναι ἓνα κάλεσμα πρὸς μίμηση. Οἱ μαθητές στὴν καθημερινή τους ζωὴ, στὶς μικρὲς και μεγάλες στιγμὲς τῆς ζωῆς τους καλοῦνται σύμφωνα με τις δυνάμεις τους, και ἐφόσον τὸ θέλουν, νὰ μιμηθοῦν μέσα ἀπὸ τοὺς δικούς τους ἀγῶνες τοὺς Ἅγίους. Οἱ Ἅγιοι με τὴ σειρά τους θὰ τοὺς χαρίσουν τὴν παραμυθία, δηλαδή τὴν παρηγοριά, ὅτι δὲν εἶναι μόνοι στὶς δύσκολες ὥρες, ἀφοῦ εἶναι οἱ συμπαραστάτες τῶν ἀνθρώπων και οἱ ἐμψυχωτές τους στὸν «καλὸν ἀγώνα».

* * *

Ἡ ξενάγηση τῶν μαθητῶν στὸ «γαλαξία» τῶν Ἁγίων ξεκινάει με τοὺς προφήτες, τοὺς Ἀποστόλους και τοὺς Μάρτυρες τῶν πρώτων αἰώνων. Τὸ ταξίδι στὸ χρόνο συνεχίζεται με τὰ παιδιά μάρτυρες, με τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες, τοὺς Νεομάρτυρες και τοὺς συγχρόνους Ἅγίους. Ἰδιαίτερη ἀναφορὰ γίνεται στοὺς Νεομάρτυρες και στοὺς Ἅγίους τῆς Ἑλλάδας, καθὼς και στὸν ἰδιαίτερο τρόπο (γιορτές, πανηγύρια κ.ἄ.) που τιμᾶμε τοὺς Ἅγίους στὴν Πατρίδα μας.

Ἡ ἡμέρα τῆς γιορτῆς τοῦ μαθητῆ, που συμπύπτει με τὴν ἡμέρα γιορτῆς τοῦ Ἁγίου του, οἱ γιορτὲς τῆς πόλης του, που γιορτάζει τὴν ἡμέρα τοῦ πολιούχου τῆς Ἁγίου, συνδέουν τοὺς σημερινούς μαθητές με τὴν ἱστορία και τὴ ζωὴ τῶν Ἁγίων. Ἐξωριστὴ βέβαια θέση στὴν καρδιά ὄλων τῶν πιστῶν κατέχει ἡ Παναγία μας, ἡ μητέρα τοῦ Χριστοῦ μας, για τις γιορτὲς τῆς ὁποίας γίνεται ξεχωριστὴ μνεία.

Δημιουργώντας ἓναν ὁμορφο κόσμο

Τὸ σενάριο τοῦ παρόντος ἐκπαιδευτικοῦ λογισμοῦ με τις ὑποενότητες Ἀρχιτεκτονική, Εἰκονογραφία, Ὑμνολογία και Μουσική δίνει στὸ μαθητῆ τὴ δυνατότητα ἀνάκλησης, συμπλήρωσης και ἐμπέδωσης

τῶν γνώσεων που ἀποκόμισε ἀπὸ τὸ σχετικὸ κεφάλαιο τοῦ βιβλίου «Δημιουργώντας ἓναν ὁμορφο κόσμο» τῶν Θερησκευτικῶν τῆς Ε' τάξης.

Οἱ μαθητές με τὴ βοήθεια τοῦ δασκάλου τους ἐπισκέπτονται βάσεις δεδομένων και πληροφοροῦνται γύρω ἀπὸ 3 ἐνότητες: τὴν Ἀρχιτεκτονική τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Εἰκονογραφία και τὴν Ὑμνολογία-Μουσική.

Ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ ὀθὸν ὁ μαθητῆς, με διαδοχικὲς ἐπιλογές, μπορεῖ νὰ διεισδύσει σὲ κάθε μιὰ ἀπὸ τις ἐνότητες και εἴτε νὰ ἀντλήσει πληροφοριακὸ ὕλικὸ, εἴτε νὰ προσπαθήσει νὰ ἀπαντήσῃ στὶς ἀσκήσεις. Ἐπιπλέον, μέσα ἀπὸ τις δραστηριότητες που προτείνονται, ὁ δάσκαλος μπορεῖ νὰ διαπιστώνει τὴν πρόοδο τῶν μαθητῶν του και νὰ σχεδιάζει δικές του ἐνέργειες, ἀνάλογα με τὸ ἐπίπεδο τῆς τάξης του.

* * *

Ἐπίσης, κατὰ τὴν ἠλεκτρονικὴ περιπλάνηση στὸν χῶρο τῆς βυζαντινῆς τέχνης, που εἶναι και ἡ τέχνη ἢ ὁποία ἔχει υἱοθετηθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἐκ τῶν πραγμάτων οἱ μαθητές ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ με βασικὲς γνώσεις τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, τῶν Θερησκευτικῶν τῶν προηγούμενων ἀλλὰ και τῶν ἐπομένων τάξεων, τῶν Μαθηματικῶν, τῆς Γεωγραφίας, τῆς Μελέτης Περιβάλλοντος, τῶν Καλλιτεχνικῶν και φυσικὰ τοῦ μαθήματος τῆς χρήσης τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν.

Συμπέρασμα:

Τὸ λογισμικὸ αὐτὸ θὰ μπορούσε πολὺ ἀποτελεσματικὰ νὰ χρησιμοποιηθεῖ και για τὸ σκοπὸ αὐτὸ, ἀφοῦ οἱ ἐνότητες του ἔχουν ὁμολογιακὸ χαρακτήρα και θὰ μπορούσαν νὰ χρησιμεύσουν ὡς ὕλικὸ στὴν Κατήχηση τῶν παιδιῶν και τῶν νέων ἡλικίας 9-15 ἐτῶν. Πρέπει νὰ λάβουμε ὑπόψη μας ὅτι τὸ λογισμικὸ και τὸ διαδικτυακὸ παιχνίδι εἶναι ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα που ἔλκουν τὴ νεότητα και ἐπομένως μιὰ σύγχρονη ποιμαντικὴ πρέπει με μέτρο και σύνεση νὰ χρησιμοποιήσει και αὐτὸ τὸ μέσο για νὰ ἀπευθύνει τὸ μήνυμά της σὲ αὐτὲς τις ἡλικίες.

Γενικὲς Διαπιστώσεις - Προτάσεις:

Τὸ λογισμικὸ και τὸ διαδικτυακὸ παιχνίδι εἶναι ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα που ἔλκουν τὴ νεότητα και ἐπομένως

μία σύγχρονη ποιμαντική πρέπει με μέτρο και σύνεση να χρησιμοποιήσει και αυτό το μέσο για να απευθύνει το μήνυμά της σὲ αὐτὲς τὶς ἡλικίες.

Χρειάζεται παράλληλα με τὰ πολὺ ἐνδιαφέροντα βιβλία νὰ δημιουργηθοῦν καὶ ἀντίστοιχα CD-ROM γιὰ τὴν Κατήχηση καὶ διαποίμανση τῆς Νεότητας, τὰ ὁποῖα θὰ διατίθενται καὶ δωρεὰν ἀπὸ τὸ διαδίκτυο.

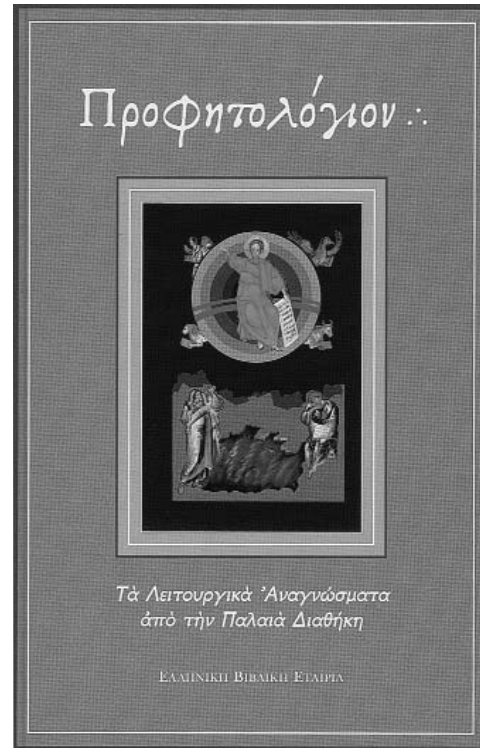
Χρειάζεται προσοχή ὥστε νὰ μὴν ὠθήσουμε ἄθελά μας τοὺς νέους στὴν ἐξάρτηση ἀπὸ τὸ διαδίκτυο καὶ τὰ παιχνίδια εἰκονικῆς πραγματικότητας.

Τὸ μέσο τοῦ ὑπολογιστῆ καὶ οἱ δυνατότητές του δὲν πρέπει με κανένα τρόπο νὰ ἀπορροφήσουν τὸν ποιμένα καὶ τὸν λαϊκὸ ποιμαντικὸ συνεργάτη στὸ νὰ παραμελήσει τὴ διαπροσωπικὴ σχέση με τὸ νέο.

**Προφητολόγιον -
Τὰ Λειτουργικά
Ἀναγνώσματα
ἀπὸ τὴν Παλαιὰ
Διαθήκη**

(Ἑλληνικὴ Βιβλικὴ
Ἐταιρία, Ἀθήναι 2008)

Κυκλοφορήθηκε ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Βιβλικὴ Ἐταιρία σὲ μία καλαίσθητη ἔκδοση τὸ Προφητολόγιο - Τὰ Λειτουργικά Ἀναγνώσματα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη (Ἑλληνικὴ Βιβλικὴ Ἐταιρία, Ἀθήναι 2008, σ. 664).

Γιὰ ὅσους ἴσως δὲν τὸ γνωρίζουν, Προφητολόγιο ὀνομάζεται τὸ λειτουργικὸ βιβλίον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, στὸ ὁποῖο περιέχεται τὸ σύνολο τῶν περικοπῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ποὺ διαβάζονται κατὰ τὶς ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Ἡ σημασία τῆς ἔκδοσης αὐτῆς εἶναι μεγάλη, δεδομένου ὅτι, ὅπως καὶ στὴν περίπτωση τοῦ «Ἐκλογαδίου» γιὰ τὶς περικοπὲς τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ μέσος ἀναγνώστης μπορεῖ νὰ ἔχει στὰ χέρια του εὐκόλα, ταξινομημένα ἀνὰ ἐορτές, κινήτες ἢ μὴ, ὅλα τὰ ἀποσπάσματα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ποὺ ἀναγιγνώσκονται στὴ λατρευτικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας,

καὶ μάλιστα μαζὶ μὲ νεοελληνικὴ μετάφραση, βοηθώντας ἔτσι στὴν καλύτερη καὶ πληρέστερη κατανόησή τους.

Τὸ πρωτότυπο κείμενο ποὺ χρησιμοποιήθηκε στὴν ἔκδοση αὐτὴ εἶναι ἐκεῖνο τῆς ἔκδοσης τοῦ κειμένου τῶν Ο' ποὺ ἐπιμελήθηκε ὁ ἀείμνηστος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Παναγιώτης Μπρατοιώτης, καὶ τὸ ὁποῖο κυκλοφορεῖ ὡς σήμερα μὲ ἔγκριση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. Ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιλτιάδης Κωνσταντίνου ἦταν ἐκεῖνος ποὺ ἐπιμελήθηκε τὶς ὅποιες βελτιώσεις καὶ διορθώσεις τοῦ κειμένου αὐτοῦ ἀπὸ τυχόν ἀβλεπτήματα, ἐνῶ γιὰ τὴ μετάφραση τῶν κειμένων στὴ νέα ἑλληνικὴ συνεργάστηκαν οἱ Καθηγητὲς τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης Δαμιανὸς Δόικος, Δημήτριος Καϊμάκης, Ἄννα Κόλτσιου-Νικήτα, Μιλτιάδης Κωνσταντίνου, Ἰωάννης Μούρτζιος, Νικόλαος Ὀλυμπίου, Δημήτρα Παπαδημητρίου, Νικόλαος Παπαδόπουλος, Βελουδία Παπαδοπούλου-Σιδέρη καὶ ὁ ἱερομόναχος Εὐσέβιος Βίττης, καθὼς καὶ ἡ φιλόλογος κ. Καίτη Χιωτέλλη ποὺ ἐπιμελήθηκε φιλολογικὰ καὶ ὑφολογικὰ τὸ τελικὸ κείμενο τῆς μετάφρασης.

Ἡ ἔκδοση αὐτὴ, ὅπως ἄλλωστε καὶ ἐκεῖνη τοῦ Ἐκλογαδίου ποὺ προηγήθηκε, ἐπισφραγίζει τὴ μακρόχρονη ἀγαστὴ συνεργασία τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλικῆς Ἐταιρίας μὲ τὴν Ἱερά Συνόδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν ἔκδοση καὶ παραγωγή ἐπιστημονικὰ καὶ θεολογικὰ ἀξιοπιστῶν μεταφράσεων τοῦ βιβλικοῦ κειμένου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ. 189/2009 «Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 124/1999 Κανονισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον “Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Κλήδου Ραδιοφωνίας τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)”».

**Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ «Περὶ συστάσεως καὶ ὀργανώσεως Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 124/1999 Κανονισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Κλήδου Ραδιοφωνίας τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)» (Φ.Ε.Κ. 218/Α' /21.10.1999)

3. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 5/8.1.2009 Ἔγγραφο τοῦ Διευθυντοῦ Κλήδου Ραδιοφωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/9.1.2009 Γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου.

5. Τὴν ἀπὸ 12.1.2009 εἰσήγησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 13.1.2009 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ψηφίζει:

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 189/2009 Κανονισμὸν ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 189/2009

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 124/1999 Κανονισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Κλήδου Ραδιοφωνίας τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)»

Ἄρθρον 1

Ὁ Κλήδος τῆς Ραδιοφωνίας προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ συστάσεως καὶ ὀργανώσεως Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ

1. Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς (Ρ/Σ) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐκκλησιαστικὸς ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐκφράζει καὶ ὑπηρετεῖ τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τὸ συγκροτούμενον εἰς Μητροπόλεις καὶ Ἐνορίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ ἐκφρασις καὶ διακονία τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας δύναται νὰ λειτουργήσῃ ραδιοφωνικῶς εἰς τὰ ἐξῆς πεδία:

α) τῆς μεταδόσεως τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἐμβαθύνσεως εἰς τὸ ὀρθόδοξον φρόνημα καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας,

β) τῆς ἐξοικειώσεως τῶν ἀκροατῶν πρὸς τὰς ἐκφάνσεις τοῦ πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον παρήγαγε ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τὸ ἐκκλησιαστικὸν γεγονός (μουσική, ποίησις καὶ ἀνάληψις τῶν «σοφῶν» ἢ τῶν κορυφαίων τῆς ζωγραφικῆς, ἀρχιτεκτονικῆς, ἐνδυματολογίας, ποικιλιτικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἡλατρικῆς δραματοποιίας κ.λπ.).

γ) τῆς ὑπομνήσεως τοῦ νοήματος, ἥτοι τῆς σημασίας διὰ τὴν ζωὴν τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου στοιχείων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου, ὅπως ὁ ἡμερήσιος, ἑβδομαδιαῖος καὶ ἐτήσιος κύκλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡλατρίας, αἱ περίοδοι καὶ αἱ πρακτικαὶ τῆς νηστείας καὶ τῆς ἀσκήσεως ἐν γένει, αἱ ἱεραὶ πράξεις καὶ αἱ τελεταὶ (ἀγιασμός, κηδεῖα, μνημόσυνον, σαραντισμὸς κ.λπ.).

δ) τῆς ὁλοκληύρου καὶ ἰσομεροῦς ἐνημερώσεως διὰ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,

ε) τῆς ἐνημερώσεως διὰ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸν ὀρθόδοξον κόσμον, τὸν διαχριστιανικὸν κόσμον καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Διασπορᾶς (δραστηριότητες, προβλήματα, θεολογικὰ συνέδρια, ἐκδόσεις βιβλίων, περιοδικῶν, πατερικῶν κειμένων, ὀπτικοακουστικῶν ἐκδόσεων κ.λπ.).

2. Ἡ ἔκφρασις καὶ διακονία τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ ἀποκλίνει πᾶν ἴκνος ἰδεολογικῆς προπαγάνδας ἢ πολεμικῆς ἀντιπαράθεσεως ἢ σκανδαλοθηρίας ἢ περιχαρᾶς ἐξοικειώσεως καὶ ἐν γένει διακρίσεων, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν φόβον ἐναντι παντὸς ἐτέρου καὶ διαφοροτικῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς ἀρθρώνει λόγον ἀνεξικάκως ἐντὸς ἐνὸς περιβάλλοντος πολυπολιτισμικοῦ, μὲ σεβασμὸν ἐναντι πάσης μορφῆς ἐτερότητας, καὶ διαμορφώνει παρουσίαν ὡς φορεὺς ἐκφράσεως ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐμβαθύνων μακροθύμως εἰς τὴν ἀξίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τὴν οἰκουμηνικὴν ἰδέαν τῆς κοινότητος. Λειτουργεῖ δὲ ὡς διάυλος ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς διανοήσεως, προωθῶν τὸν διάλογον μὲ τὰ πνευματικὰ ρεύματα τῆς κοινωνίας.

ἄρθρον 3

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ Ραδιοφωνίας

1. Ὁ Κλῆδος Ραδιοφωνίας τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Ραδιοφωνίας, διοριζομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως (Ε.Δ.) τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.,

κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς στελέχη τοῦ Σταθμοῦ τὴν ἀναπλήρωσίν του δι' ἐιδικῆς ἀποφάσεώς του.

2. Ὁ Διευθυντὴς Ραδιοφωνίας δέον νὰ ἔχῃ προϋπηρεσίαν εἰς τὴν Διοίκησιν Ἐπιχειρήσεων ἢ τὴν Ἐνημέρωσιν ἢ τὴν ἐν γένει παραγωγὴν προγραμμάτων καὶ ἔργων τοῦ λόγου.

3. Παρίσταται, ἄνευ ψήφου (ἐὰν δὲν εἶναι μέλος) εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διοικήσεως, καλούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρέχει ἐξηγήσεις δι' οἰονδήποτε ζήτημα ἐμπίπτει εἰς τὰς ἀρμοδιότητας αὐτοῦ.

4. Διορίζει τοὺς ὑπευθύνους τομέων τῆς Ραδιοφωνίας καὶ τὸ εἰς αὐτοὺς ἀπασχολούμενον μόνιμον ἢ μὲ κάθε εἶδους συνεργασίας προσωπικόν, μεταθέτει ἀναλόγως, πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ Ραδιοφώνου, ἐντὸς τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, τὸ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, ὀρίζει τὰς ἀμοιβὰς τῶν μὴ μόνιμων ὑπαλλήλων καὶ πᾶσαν ἑκτακτὸν δαπάνην, ἀξιολογεῖ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν ποιότητα τοῦ Προγράμματος, ἀποφασίζει τὴν παροχὴν ἀδειῶν καὶ τὴν λύσιν τῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ραδιοφωνίας, διαχειρίζεται τὰ ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ προβλεπόμενα κονδύλια, καὶ συνυπογράφει τὰς δαπάνας τῆς Ραδιοφωνίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998 καὶ πάντοτε ἐν τοῖς ὁρίοις τὰ ὁποῖα ἔχουν προσδιορισθῆ δι' ἀποφάσεως τῆς Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε..

5. Συμμετέχει εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ραδιοφωνίας, συμφώνως μὲ τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸν Κανονισμὸν 114/1998 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

6. Ὁ Διευθυντὴς προβαίνει εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ Προγράμματος τοῦ Σταθμοῦ κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Προγράμματος τοῦ οἰκείου Τομέως.

7. Ἀσκεῖ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ὁμαλῆς καὶ ἀποδοτικῆς λειτουργίας τῆς Ραδιοφωνίας καὶ πάσης ἄλλης ὑπηρεσίας ἐξηρητημένης ἐξ αὐτῆς, ὑφισταμένης ἢ συσταθσομένης, καὶ φροντίζει διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν (ψηφιοποίησιν κ.λπ.) καὶ τὴν ἀνὰ τὸν κόσμον δορυφορικὴν μετάδοσιν τοῦ σήματος τῆς Ραδιοφωνίας, ὡς καὶ τὴν δικτύωσιν αὐτῆς καὶ μέσῳ Διαδικτύου (Internet).

ἄρθρον 4

Τομεῖς τοῦ Κλήδου Ραδιοφωνίας

Εἰς τὸν Κλῆδον Ραδιοφωνίας τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. λειτουργοῦν οἱ ἀκόλουθοι τομεῖς ἢ ὑπηρεσίαι:

1. Ὑπηρεσία Διοικήσεως.

α. Αὐτὴ διεκπεραιοῖ τὰ τοῦ διορισμοῦ, τῆς ἀπολύσεως, ἀδειῶν, μεταθέσεως, ἀξιολογήσεως, ἰλύσεως συνεργασίας, παγίας καὶ ἐκτάκτου ἀμοιβῆς, τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῆς Ραδιοφωνίας καὶ φέρει τὴν εὐθύνην τῆς κατοχυρώσεως καὶ προστασίας τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, τὰ ὅποια ἔχουν διατεθεῖ πρὸς λειτουργίαν τοῦ Κλήδου Ραδιοφωνίας.

β. Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Διοικήσεως καλεῖται Ὑπεύθυνος Διοικητικοῦ καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν Διευθυντὴν Ραδιοφωνίας. Ὁ Ὑπεύθυνος Διοικητικοῦ, ἐκπροσωπεῖ τὸν Διευθυντὴν Ραδιοφωνίας, κατόπιν ρητῆς ἐξουσιοδοτήσεώς του, ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς διὰ ζητήματα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὰ καθήκοντά του.

γ. Εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Διοικήσεως ὑπάγεται καὶ ἡ Γραμματεία, ἡ ὁποία ἐκτελεῖ τὴν γραμματειακὴν ὑποστήριξιν τοῦ Σταθμοῦ. Τὴν εὐθύνην λειτουργίας τῆς Γραμματείας ἔχει ὁ Ὑπεύθυνος Διοικητικοῦ.

2. Τομεὺς Προγράμματος.

Εἰς τὰ στελεχῆ τοῦ ἐν λόγῳ τομέως ἀνήκει ἡ διατύπωσις εἰσηγήσεων πρὸς τὸν Διευθυντὴν Κλήδου Ραδιοφωνίας ἐπὶ παντὸς προγράμματος τοῦ Ρ/Σ, ἡ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας τοῦ Προγράμματος, τῆς Ροῆς, τῶν Ἠχοηηπτῶν, τῆς μελέτης ἀκροαματικότητων, τῆς πωλήσεως ὑλικῶν προγραμμάτων πρὸς τρίτους καὶ τῆς ἐσωτερικῆς προβολῆς καὶ προωθήσεως τοῦ Κλήδου Ραδιοφωνίας.

Ὁ Τομεὺς περιλαμβάνει τὰ κατωτέρω ὄργανα:

α. Ἡ Ἐπιτροπὴ Προγράμματος συγκροτεῖται ἐκ τριῶν μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆ ἐγκρίσει τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως ἐπὶ διετῆ θητεία δυναμένης νὰ ἀνανεοῦται. Τὰ μέλη δέον ὅπως εἶναι ἐπιστήμονες ὑψηλῆς θεολογικῆς ἢ φιλολογικῆς ἢ μουσικῆς ἢ ἱστογραφικῆς κατάρτισεως ἢ πρόσωπα μὲ ἐγνωσμένην ἐμπειρίαν ἢ ἐξειδίκευσιν εἰς τὴν παραγωγὴν ραδιοφωνικῶν προγραμμάτων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκαλεῖται εἰς συνεδριάσιν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, ὀρίζοντος τὸ θέμα τῆς συνεδριάσεώς της, καὶ καταρτίζει προτάσεις πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον, τοὺς ἄξονας καὶ τὴν θεματολογίαν τοῦ Προγράμματος, τὰς ἐκπομπὰς καὶ προτείνει τοὺς παραγωγούς.

β. Τὴν Ἐπιτροπὴν Ποιότητος, ἡ ὁποία εἶναι δυνατὸν νὰ συγκροτηθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν ὑποβολῆς προτάσε-

ων πρὸς τὸν Διευθυντὴν ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ προγράμματος καὶ νὰ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ἕως πέντε μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ διετῆ θητεία (δυναμένης νὰ ἀνανεοῦται). Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐξ ἐνὸς θεολόγου, ἐνὸς φιλολόγου, ἐνὸς ἐδικοῦ ἐπὶ θεμάτων ὀρθοφωνίας, ἐνὸς μουσικοῦ καὶ ἐνὸς προσώπου ἐμπείρου εἰς τὰς ραδιοφωνικὰς ἐκπομπὰς. Κάθε μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς παρακολουθεῖ τὸ Πρόγραμμα τοῦ Σταθμοῦ καὶ δύναται ὁποτεδήποτε αὐτεπαγγέλτως, ὅπωςδήποτε δὲ ἀνὰ τρίμηνον, νὰ ἀξιολογῇ τὸ Πρόγραμμα καὶ ἅπαντας τοὺς παραγωγούς του, ὡς καὶ νὰ προβαίη συναφῶς εἰς τὴν διατύπωσιν βελτιωτικῶν προτάσεων πρὸς τὸν Διευθυντὴν.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ποιότητος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Προγράμματος, δὲν δύναται νὰ εἶναι καὶ παραγωγοὶ ἐκπομπῶν.

γ. Τὸν Ὑπεύθυνον Ροῆς Προγράμματος, ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ καθημερινῶς τὴν τεχνικῶς ὀρθὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκπομπὴν τοῦ Προγράμματος (ροῆν), παρεμβαίνει εἰς αὐτὴν εἰς περιπτώσεις ἐκτάκτους, ἀναδιατάσσει τὸ ἡμερήσιον πρόγραμμα ἐπὶ ἀνακυπτύσεως ἀδυναμίας τηρήσεώς του κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ. Ὁ Ὑπεύθυνος προβαίνει κατ' ἔτος, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ποιότητα ροῆς, εἰς τὴν ὑποβολὴν ἀξιολογήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Σταθμοῦ πρὸς τὸν Διευθυντὴν.

3. Τομεὺς Ἐνημερώσεως.

Εἰς τὸν Τομέα τοῦτον προΐσταται ὁ Ὑπεύθυνος Ἐνημερώσεως, ὁ ὁποῖος ἔχει δημοσιογραφικὴν ιδιότητα, σχεδιάζει καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὸν Διευθυντὴν τὴν πολιτικὴν ἐκκλησιαστικῆς ἐνημερώσεως καὶ συντάσσει τὰ δελητῖα εἰδήσεων, ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς παραγωγῆς μονίμων καὶ ἐκτάκτων ἐνημερωτικῶν ἐκπομπῶν, συνεργαζόμενος μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Προγράμματος, ὡς καὶ τὴν εὐθύνην τῆς κινήσεως τῶν ἐξωτερικῶν συνεργείων ἠχοηηπίας καὶ στηρίξεως τοῦ ρεπορτάζ, καὶ προτείνει εἰς τὸν Διευθυντὴν Ραδιοφωνίας συνεργάτας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν.

4. Τομεὺς Πωλήσεων.

α. Εἰς τὸν Τομέα τοῦτον προΐσταται ὁ Ὑπεύθυνος Πωλήσεων, ὅστις ἔχει προϋπηρεσίαν εἰς τὴν εὐρυτέραν διαφημιστικὴν ἀγοράν.

β. Ὁ Τομεὺς Πωλήσεων χαράσσει καὶ εἰσηγεῖται ἀρμοδίως τὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν, καταρτίζει καὶ ὑποβάλλει, εἰς τὰς ἀρμοδίας κρατικὰς ἢ λοιπὰς ὑπ-

ρεσίας, τιμοκατάλογον παντὸς εἶδους διαφημίσεων καὶ χορηγιῶν, ἔχει σχέσιν μὲ τοὺς μεσίτας διαφημιστικῶν μέσων, τοὺς διαφημιστὰς καὶ μεμονωμένας ἐπιχειρήσεις πρὸς προβολὴν των ἢ διὰ τυχόν πωλήσεις μέσῳ τῆς Ραδιοφωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προβάλλῃ, μὲ συμψηφισμόν, τὴν Ραδιοφωνίαν εἰς τὰ ἄλλα μέσα, ἔντυπα, ἢ ἠλεκτρονικά, παρακολουθεῖ τὴν ἀκροαματικότητα, ὡς πρὸς τὸ ἐμπορικόν της ἐνδιαφέρον, ὀργανώνει καὶ λειτουργεῖ τομεῖς πωλήσεων μέσῳ Διαδικτύου καὶ πωλήσεων εἰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

γ. Ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ δύναται νὰ ἀφορᾷ μόνον εἰς τὴν προβολὴν καὶ διακίνησιν εἰδῶν, ἅτινα δὲν ἀπάδουν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἥθει.

5. Τομεὺς Δημοσίων Σχέσεων.

α. Εἰς τὸν Τομέα τοῦτον προΐσταται ὁ Ὑπεύθυνος Σχέσεων, ὁ ὁποῖος δεόν νὰ ἔχη προϋπηρεσίαν εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπικοινωνίας.

β. Ὁ Ὑπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων φροντίζει διὰ τὴν δημοσιοποίησιν τοῦ ἔργου τῆς Ραδιοφωνίας τῆς Ἐκκλησίας διὰ παντὸς προσφόρου μέσου, εἰσηγείται πολιτικὴν προβολῆς εἰς τὸν Διευθυντὴν, δημιουργεῖ καὶ λειτουργεῖ, ὁμαλῶς, δίκτυον σχέσεων καὶ ἀλληλοπροβολῆς μὲ ἄλλα μέσα, ἔντυπα καὶ ἠλεκτρονικά, διοργανώνει ἐκδηλώσεις διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐκπομπῶν ἢ τοῦ συνόλου τοῦ προγράμματος καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἀπάμβησιν καὶ ἀκύρωσιν τυχόν δυσμενῶν ἐντυπώσεων εἰς βᾶρος τῆς Ραδιοφωνίας διὰ τῆς παροχῆς πληροφοριῶν καὶ ἐξηγήσεων εἰς τὰ ἐμπλεκόμενα μέρη.

6. Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία - Λογιστήριον.

Εἰς τὸν Τομέα τοῦτον προΐσταται ὁ Ὑπεύθυνος Οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ κατωτέρω καθήκοντα:

α. Σχεδιάζει τὸ οἰκονομικὸν πλάνον λειτουργίας τοῦ Κλήδου Ραδιοφωνίας καὶ τὰς χρηματοοικονομικὰς μελέτας διὰ τυχόν ἀλλαγὰς ἢ ἐπεκτάσεις ἢ συστάσεις νέων ἐξηρητημένων ὑπηρεσιῶν.

β. Ἐκτελεῖ πληρωμὰς καὶ εἰσπράξεις τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κλήδου Ραδιοφωνίας πρὸς ἅπαντας, τὸ προσωπικὸν καὶ τρίτους (προμηθευτὰς, Δημόσιον, ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα κ.λπ.).

γ. Ἐκπροσωπεῖ τὸν Κλήδον Ραδιοφωνίας καὶ τὸν Σταθμὸν ἐνώπιον πάσης φορολογικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς εἰς τὸν τομέα τῆς ἀρμοδιότητός του, βοηθεῖ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, Ἰσολογισμοῦ καὶ

Ἀπολογισμοῦ τοῦ Κλήδου καὶ ὑποβάλλῃ κατὰ μῆνα εἰς τὸν Διευθυντὴν ἔκθεσιν διὰ τὴν παρακολούθησιν ἐφαρμογῆς τοῦ ἐγκεκριμένου Προϋπολογισμοῦ, τὸν σχεδιασμόν τῆς ροῆς πληρωμῶν, κέρδη ἢ ζημίας καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ραδιοφωνίας.

δ. Παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν καταθέσεων, ἐπενδύσεων, ἀσφαλιστηρίων συμβάσεων καὶ δανεισμοῦ καὶ εἰσηγείται μεταβολὰς διὰ τὴν κερδοφόρον ἐξέλιξιν αὐτῶν.

ε. Διατηρεῖ καὶ ἐνημερώνει βιβλία καὶ στοιχεῖα τῆς Ραδιοφωνίας κατὰ τὸ ἰσχύον νομικὸν πλῆσιον καὶ ὑποβάλλῃ τὰ δέοντα εἰς τὰς φορολογικὰς καὶ ἄλλας ἀρχάς.

7. Τεχνικὴ Ὑπηρεσία.

Ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία περιλαμβάνει τεχνικοὺς εἰδικευμένους εἰς τὰ ἠλεκτρονικά (πομποὺς, κεραίας, ζεύξιν κ.λπ.) καὶ εἰς τὴν ἠχοηψίαν καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς ὑπηρεσιακὰς ὁδηγίας τοῦ Διευθυντοῦ, ἔχουσα ὡς καθῆκον τὴν τεχνικὴν ὑποστήριξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ρ/Σ. Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ διορίζη Ὑπεύθυνον Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐπάρκειά των ἀποδεικνύεται ἐξ εἰδικῶν σπουδῶν καὶ προϋπηρεσίας εἰς τὴν Ραδιοφωνίαν. Οἱ σήμερον ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας δὲν χρῆζου ἐτέρας πιστοποιήσεως ἐπαρκείας πλὴν τῆς εὐδοκίμου προϋπηρεσίας των εἰς τὸν Ρ/Σ, ὡς αὐτὴ βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Σταθμοῦ.

ε. Ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Διευθυντὴν κατ' ἔτος τουλάχιστον, ἢ ὡσάκις ἐκεῖνος τὸ ζητήσει, τεχνικὴν ἔκθεσιν διὰ τὴν κατάστασιν τῶν παντὸς εἶδους μηχανημάτων τῆς Ραδιοφωνίας καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ἀλλαγὰς, βελτιώσεις ἢ ἐπεκτάσεις.

ἄρθρον 5

Εἰδικὸς Σύμβουλος

α. Πλησίον τοῦ Διευθυντοῦ Ραδιοφωνίας δύναται νὰ ὑπηρετῇ Εἰδικὸς Σύμβουλος, ὁ διορισμὸς τοῦ ὁποῖου ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Διευθυντοῦ Ραδιοφωνίας, ὡσάκις κρινῇ τοῦτο ἀπαραίτητον.

β. Ὁ Εἰδικὸς Σύμβουλος δεόν νὰ ἔχη ἐπαρκῆ προϋπηρεσίαν εἰς τὴν διοίκησιν ἐπιχειρήσεων ἀναλόγων πρὸς τὴν Ραδιοφωνίαν Ἐπιχειρήσεων ἢ Μέσων καὶ εἰς τοὺς τομεῖς Προγράμματος καὶ Ἐνημερώσεως καὶ παραγωγῆς λόγου.

γ. Συμβουλεύει τὸν Διευθυντὴν Ραδιοφωνίας διὰ τὴν ὀρθολογικότεραν καὶ ἀποδοτικότεραν διοίκησιν, λειτουργίαν καὶ ἐπέκτασιν τῆς Ραδιοφωνίας καὶ τῶν ἐπὶ μέρους τομῶν αὐτῆς.

ἄρθρον 6

Ἡ νομιμότης τῆς λειτουργίας τοῦ Κλάδου Ραδιοφωνίας διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν εἰς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. καὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ὁ Κανονισμὸς 124/1999 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καταργεῖται.

ἄρθρον 7

Τελικαὶ Διατάξεις

α. Ὁ Κανονισμὸς οὗτος τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Δια-

κοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε..

β. Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 8

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆναι, 13 Ἰανουαρίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Ἡ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Στὴν ἰστοσελίδα www.ecclesia.gr/greek/press/magazines.html μπορείτε νὰ διαβάσετε παλαιότερα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Γιὰ νὰ ἀποστείλετε ἄρθρα ἢ ἀνακοινώσεις στὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ μπορείτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴ διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου:
periodika@ecclesia.gr

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ.
188/2009 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ.
147/2001 Κανονισμοῦ:
"Περὶ Συστάσεως καὶ
Λειτουργίας Νομικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ἐκκλήσιᾳ τῆς Ἑλλάδος"

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, περιπτ. ε', καὶ 9 παραγρ. 1 καὶ 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 147/2001 Κανονισμοῦ περὶ «Συστάσεως καὶ Λειτουργίας Νομικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ἐκκλήσιᾳ τῆς Ἑλλάδος».
3. Τὴν σχετικὴν Εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.
4. Τὴν ἀπὸ 14.1.2009 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 188/2009 Κανονισμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον: «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ 147/2001: "Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Νομικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ἐκκλήσιᾳ τῆς Ἑλλάδος" (Φ.Ε.Κ. 66/τ.Α/6.4.2001), ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 188/2009

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ 147/2001:
"Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Νομικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ἐκκλήσιᾳ
τῆς Ἑλλάδος" (Φ.Ε.Κ. 66/τ. Α' /6.4.2001).

Ἄρθρον 1

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. 1 περιπτ. β' τὸ ὑπ' ἀριθμ. 147/ 2001 Κανονισμοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β) Προτείνει εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τὸν διορισμὸν ἢ καὶ τὴν παῦσιν τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Νομικοῦ Γραφείου».

Ἄρθρον 2

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 8 παράγρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 147/2001 Κανονισμοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Οἱ δικηγόροι τοῦ Νομικοῦ Γραφείου προσλαμβάνονται μὲ σχέσιν ἐμμίσθου ἐντολῆς ἐπὶ παγία ἀντιμισθία κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 1649/1986 ὡς ἐκάστοτε ἰσχύει».

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 8 παράγρ. 5 τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ καταργεῖται.

ἄρθρον 3

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 4

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προ-

καλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆναι, 14η Ἰανουαρίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**ΣΤΟΝ ΔΟΡΥΦΟΡΟ HELLAS SAT2
Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Μετὰ τὴ δορυφορικὴ, συνδρομητικὴ πηλατφόρμα τῆς NOVA, ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεταδίδει, πηλέον, τὸ σῆμα τοῦ ἐλεύθερα ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ δορυφόρο HELLAS SAT2. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ καθείς, σὲ ὀλόκληρη τὴν ἐλληνικὴ ἐπικράτεια καὶ ὄχι μόνο, μπορεῖ νὰ ἀκούει ἐλεύθερα τὸ πρόγραμμά του εικοσιτέσσερις ὥρες τὸ εικοσιτετράωρο. Γιὰ νὰ συμβεῖ αὐτό, ἀπαιτεῖται μιὰ ἀπλή καὶ μὲ μικρὸ ἐφάπαξ οἰκονομικὸ κόστος, δορυφορικὴ ἐγκατάσταση, προκειμένου νὰ συντονιστεῖ κανεὶς μὲ τὴ συγκεκριμένη δορυφορικὴ πηλατφόρμα.

Τὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικά, ποὺ πρέπει, ἀπαραιτήτως, νὰ πληθοῦν ὑπ' ὄψιν, εἶναι τὰ ἑξῆς:

- Διάμετρος κατόπτρου γιὰ λήψη στὸν ἐλληναδικὸ χῶρο: τουλάχιστον 0,5 (50cm).
- Σκόπευση: 39° ἀνατολικά
- Συχνότητα: 12.524 MHz
- Πόληωση: Κάθετη (vertical)
- Symbol Rate: 27.500
- FEC: 3/4
- Band: Ku

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθμὸς Πρωτ. 3937

Ἀθήνα, 12 Δεκεμβρίου 2008

**Κανονισμὸς περὶ συστά-
σεως, συγκροτήσεως καὶ
λειτουργίας Νομικῆς Ὑ-
πηρεσίας στὴν Ἱερὰ Ἀρ-
χιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περὶ συστάσεως, συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας Νομικῆς Ὑπηρεσίας στὴν
Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἴχοντας ὑπόψη:

A. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατι-
κοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ Α΄ 146) καὶ τῶν ἄρθρων 19
καὶ 30 τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ (ΦΕΚ Α΄ 185).

B. Τὴν ἀνάγκη νομικῆς ὑποστήριξης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀποφασίζουμε

Τὴ σύσταση, συγκρότηση καὶ λειτουργία Νομικῆς Ὑπηρεσίας σύμφωνα με
τὶς ἀκόλουθες διατάξεις:

Ἴ Αρθρον 1

Σύσταση καὶ Συγκρότηση

Συστήνεται Νομικὴ Ὑπηρεσία στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία
συγκροτεῖται ἀπὸ τὸ Νομικὸ Σύμβουλο, ὁ ὁποῖος εἶναι δικηγόρος τουλάχισ-
τον παρ’ Ἐφέταις, μέλος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ὑπηρετεῖ με
σύμβαση ἔμμισθης ἐντολῆς, ἀμειβόμενος με πάγια μηνιαία ἀντιμισθία, σύμ-
φωνα με τὶς διατάξεις τοῦ Κώδικα περὶ Δικηγόρων καὶ ὀρίζεται με Πράξη τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου.

Ἴ Αρθρον 2

Ἀρμοδιότητες Νομικοῦ Συμβούλου

1. Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α. Ἴ Εχει τὴν εὐθύνη τῆς λειτουργίας τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας, παρέχοντας τὶς
ὑπηρεσίες του με αὐτοπρόσωπη παρουσία στὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπι-
σκοπῆς Ἀθηνῶν.

β. Παραλαμβάνει, μελετᾶει καὶ ἐπεξεργάζεται –μετὰ τὴ διαβίβασή τους ἀπὸ
τὸν Ἀρχιεπίσκοπο– τὰ ἐξώδικα καὶ δικαστικὰ ἔγγραφα καὶ δικόγραφα ποὺ
ἐπιδίδονται στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ἀναφέρονται σὲ ζητήματα ποὺ πρέπει νὰ
ἀντιμετωπιστοῦν ἀπὸ τὴ Νομικὴ Ὑπηρεσία καὶ τηρεῖ σχετικὸ ἀρχεῖο τους.

γ. Ἀναθέτει με ἐλεύθερη ἀλλὰ αἰτιολογημένη ἐπιστημονικὴ κρίση τὸ χειρι-
σμὸ τῶν ὑποθέσεων ποὺ χρήζουν δικαστηριακῆς ὑποστήριξης καὶ κάθε
ἄλλης διαδικαστικῆς παράστασης καὶ ἐκπροσώπησης σὲ δικηγόρους, με τοὺς

ὁποίους συνεργάζεται, παρακολουθεῖ καὶ συντονίζει τὸ ἔργο τους, στοχεύοντας στὴν καλύτερη δυνατὴ ἀντιπροσώπευση τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

δ. Γνωμοδοτεῖ γιὰ νομικὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ στὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα καὶ ἰδρύματα ποὺ ὑπάγονται σ' αὐτή.

ε. Εἰσηγείται στὸν Ἀρχιεπίσκοπο ἢ καὶ τὸ Μητροπολιτικὸ Σύμβουλο γιὰ κάθε ἀναγκαία γιὰ τὴν προάσπιση τῶν συμφερόντων τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διαδικαστικὴ ἐνέργεια ἢ πράξη καὶ ἐπίσης εἰσηγείται γιὰ κάθε νομικὸ ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ στὴ λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅποτε τὸ κρίνει ἀναγκαῖο ἢ ὅποτε τοῦ ζητηθεῖ ἀνάληψη εἰσήγηση.

στ. Προτείνει στὰ ὄργανα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ στὰ Καθιδρύματα αὐτῆς τὴν ἄσκηση ἀγωγῶν, ἐνδίκων μέσων καὶ βοηθημάτων ἢ τὴν παραίτηση ἀπὸ αὐτὰ καὶ τὴ σύναψη συμβιβασμοῦ ἐξωδίκου ἢ δικαστικοῦ, ἐπὶ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων.

ζ. Παρέχει πρὸς τοὺς Προϊσταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν κάθε ζητούμενη συμβουλή του καθὼς καὶ τὴ γνώμη του ἐπὶ θεμάτων ποὺ ἀπαιτοῦν εἰδικὴ νομικὴ ἔρευνα καὶ ἐπεξεργασία.

η. Μετέχει σὲ ὄργανα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ σὲ ἐπιτροπὲς ὅποτε προβλέπεται ἀπὸ διάταξη νόμου ἢ κανονισμοῦ καὶ μετέχει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου χωρὶς δικαίωμα ψήφου.

ἄρθρον 3

1. Ἡ δικαστηριακὴ ἐκπροσώπηση, ὅπως καὶ ἡ παράσταση σὶς λοιπὲς διαδικαστικὲς πράξεις ποὺ πρέπει νὰ μετέχει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ γίνεται ἀπὸ δικηγόρους, στοὺς ὁποίους ὁ Νομικὸς Σύμβουλος ἀναθέτει τὸ χειρισμὸ τῶν ὑποθέσεων, μὲ τὴ σύμφωνη γνώμη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ οἱ ὁποῖοι παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τους καὶ ἀμείβονται καθ' ὑπόθεσιν, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Κώδικα περὶ Δικηγόρων.

2. Οἱ δικηγόροι στοὺς ὁποίους ἀνατίθεται ὁ χειρισμὸς ἀπὸ τὸ Νομικὸ Σύμβουλο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κάθε ὑπόθεσης, ἀναλαμβάνουν νὰ παρίστανται καὶ ἐκπροσωποῦν τὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὄλων τῶν

βαθμῶν δικαιοδοσίας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅπως καὶ ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, νὰ συνεργάζονται μὲ τὸ Νομικὸ Σύμβουλο καὶ νὰ τὸν ἐνημερώνουν γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τῶν δικῶν καὶ τὸ χειρισμὸ τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων ποὺ τοὺς ἀνατίθενται, μὲ εἰδικὴ ἐντολή.

Ἐπιπλέον, τοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐπεξεργασία, ἡ κατάρτιση –ὅπως καὶ ἡ παράσταση κατὰ τὴν κατάρτιση, ὅταν εἶναι ἀναγκαῖο– τῶν σχεδίων συμβάσεων, συμβολαίων, διακηρύξεων ἢ ὄρων δημοπρασιῶν, σὲ συνεργασία μὲ τὶς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας τῶν ἀγοραζομένων, μισθωμένων ἢ μεταβιβαζομένων περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 4

Γραμματεία

Ἡ γραμματειακὴ ὑποστήριξη τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐνεργεῖται ἀπὸ διοικητικὸ ὑπάλληλο, στὸν ὁποῖο ἀνατίθενται τὰ σχετικὰ καθήκοντα μὲ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ περιλαμβάνουν τὴν καθαρογραφὴ τῶν δικογράφων, τῶν γνωμοδοτήσεων καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, τὴν τήρηση τοῦ πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, τὴν τήρηση ἡμερολογίου δικῶν καὶ τοῦ Ἀρχείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας. Σὲ περίπτωσιν μὴ συγκροτήσεως Αὐτοτελοῦς γραμματείας στὴ Νομικὴ Ὑπηρεσία ἡ τελευταία ὑποστηρίζεται γραμματειακὰ ἀπὸ τὴν Γραμματεία τῆς Ι.Α.Α.

ἄρθρον 5

Ἡ παροῦσα ἀπόφαση δύναται νὰ τροποποιηθεῖ ἢ νὰ συμπληρωθεῖ μὲ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅποτεδῆποτε.

ἄρθρον 6

Ἀπὸ τὴν ἐναρξὴ ἰσχύος τῆς παρούσας, καταργοῦνται οἱ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1757/10.8.1998 καὶ 10/22.-9.1998 ἀποφάσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 7

Ἡ παρούσα ἀπόφαση νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ νὰ γνωστοποιηθεῖ στὶς Ὑπηρεσίες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο, τὸ Ὁρφανοτροφεῖο Βουηλιαγμένης καὶ τὰ λοιπὰ Ἰδρύματά της.

ἄρθρον 8

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσας ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή της στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Β΄

ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία φέρει σὲ γνώση τῶν εὐληθῶν ἀναγνωστῶν τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», πῶς, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, τὸ Θεολογικὸ φοιτητικὸ Οἰκοτροφεῖο της μεταστεγάστηκε (ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Καρέα) καὶ ἤδη λειτουργεῖ στὸ προσφάτως ἀνακαινισθὲν ἰδιόκτητο κτίριό της, πλησίον τοῦ ἱεροῦ Προσκυνημάτων τῆς Ἀγ. Βαρβάρας, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, τὸ ὁποῖο ἔχει πλέον τὴ δυνατότητα νὰ φιλοξενεῖ ἀκόμη περισσότερους φοιτητές (περὶ τοὺς 100). Τὸ κόστος, ὅμως, γιὰ τὰ ἐπιπλέον λειτουργικὰ ἔξοδα τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς πρόσφατες δαπάνες γιὰ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγ. Βαρβάρας, κατέστη δυσβάστακτο γιὰ τὸ ταμεῖο τοῦ ἱεραποστολικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Γιὰ τὸ λόγῳ αὐτό, παρακαλοῦμε θερμὰ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνδράμουν οἰκονομικὰ στὰ ἔξοδα λειτουργίας τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου νὰ ἀποστείλουν τὴ χρηματικὴ τους ἐνίσχυση, ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι, στὴ διεύθυνση: Ἀποστολικὴ Διακονία, Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα, μὲ τὴ σημείωση: γιὰ τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο, ἢ νὰ τὴν καταθέσουν στὸ λογαριασμὸ 146/546024-74 τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210.7272323.

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ.2 καὶ 59 παρ.2 τοῦ Ν.590/1977 «Περὶ Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους, πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρῳμα.
3. Τὰς ὑφισταμένας πνευματικὰς, ποιμαντικὰς, κοινωνικὰς καὶ οικονομικὰς ἀνάγκας τῆς σπουδαζούσης νεολαίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 49/8.8.2008 Πρᾶξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 452/ 8.8.2008 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.
5. Τὴν ἀπὸ 11.12.2008 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μεσσηνίας Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΩΓΗΣ ΑΠΟΡΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐποπτεῖαν αὐτῆς καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν πόλιν τῆς Καλαμάτας. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρησις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ «ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΩΓΗΣ ΑΠΟΡΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ»

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

1. Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μεσσηνίας συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΩΓΗΣ ΑΠΟΡΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ», τὸ ὁποῖον θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς Διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας εἰς τὴν Καλαμάταν.

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ταμεῖον ἀρωγῆς ἀπόρων Μεσσηνίων φοιτητῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας»

ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

Ἡ χορήγησης ὑποτροφῶν εἰς οἰκονομικὰ ἐνδεεῖς Μεσσηνίου φοιτητὰς Τριτοβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως τῆς ἡμεδαπῆς.

ἄρθρον 3

Διοίκησης τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΩΓΗΣ ΑΠΟΡΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ» διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς (5/μελοῦς) Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ἐφεξῆς Δ.Σ.) ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, ἐνός (1) Ἐφημερίου - Κληρικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Καθαμάτας ὡς Ἀντιπροέδρου, καὶ ἐτέρων τριῶν (3) λαϊκῶν μελῶν, ἐξ εὐποληθέντων Χριστιανῶν τῆς μητροπολιτικῆς ἐπαρχίας τῆς Μεσσηνίας, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν. Ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ τριετεί θτεία. Παραιτούμενα ἢ ἐλλήθιποντα, δι' οἷονδήποτε λόγον μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐντὸς εὐλόγου χρόνου. Τὰ μέλη δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν καὶ πέραν τῶν δύο (2) θτειῶν.

2. Μέλος τοῦ Δ.Σ. δύναται νὰ ἀπαλλογή τῶν καθηκόντων του πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας του μὲ Ἀπόφασιν του Δ.Σ., κατόπιν σοβαροῦ τινος λόγου: σοβαρὸν πρόβλημα ὑγείας, ἀδικαιολόγητος ἀπουσία ἐκ τριῶν συνεχόμενων Συνεδριάσεων, ἄρνησις ὑπογραφῆς πρακτικῶν, μὴ συνεργασιμότητα μετὰ τῶν ὑπολοίπων μελῶν καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ., τέλεισις ἀξιοποίνου πράξεως, παράβασις τοῦ καθήκοντος ἐχεμύθειας, παραβίασις τῆς ἀρχῆς προστασίας προσωπικῶν δεδομένων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν προσωπικῶν καταστάσεων καὶ λοιπῶν θεμάτων, συμπεριφορὰν μὴ συνάδουσαν μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος, τοῦ χριστιανικοῦ ἥθους καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς φιλιανθρωπίας.

3. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ Συνεδρίαν ἐκάστης θτείας ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν αὐτοῦ.

4. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας τῇ ἐγγράφῳ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τῇ αἰτήσει τουλάχιστον τριῶν (3) μελῶν αὐτοῦ. Ἀπαρτία ὑπάρχει εἰς τὰς συνεδριάσεις, παρισταμένων τριῶν τουλάχιστον μελῶν τοῦ Δ.Σ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, καὶ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν αὐτοῦ.

β) Ἀποφασίζει διὰ πᾶν θέμα ἀφορῶν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

γ) Συνεργάζεται μετὰ τῶν διαφόρων πολιτιστικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν συλλόγων, ὡς ἐπίσης μετὰ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ λοιποὺς φορεῖς, διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Ψηφίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν αὐτοῦ, καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

ε) Μεριμᾷ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν οἰκονομικῶν πόρων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

στ) Ἀποφασίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα, τὸ ὁποῖον δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν.

ἄρθρον 5

Ἐπιχρεώσεις τῶν Μελῶν τοῦ Δ.Σ.

Ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης ἀσκει τὴν ἀνωτάτην κανονικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ Ἰδρύματος.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἔχει τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Τὴν εὐθύνην ὄλων τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. πρὸς ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς, δικαστικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, καὶ εἰς ὅλλας τὰς ἐννόμους σχέσεις αὐτοῦ μετ' ἄλλων ἱδρυμάτων, ὀργανισμῶν ἢ ιδιωτῶν καὶ συναλλήσεται μετ' αὐτῶν.

γ) Λαμβάνει γνῶσιν ὄλλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχόμενων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Ταμίου τὰ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ τὰ Ἐντάληματα Πληρωμῶν.

δ) Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. εἰς συνεδριάσεις, προεδρεύει καὶ διευθύνει τὰς ἐν αὐτῷ συζητήσεις καὶ ὑπογράφει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ὡσὰν ἀπουσιάζει εἰς ὅλλας τὰς ἀρμοδιότητας αὐτοῦ, καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Προέδρου. Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. καὶ προεδρεύει αὐτοῦ ἀπουσιάζοντος ἢ κωλυομένου τοῦ Προέδρου.

3. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., συντάσσει καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. ἅπαντα τὰ ἔγγραφα. Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρον περὶ αὐτῆς. Φυλάσσει δὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ὀρθὴν λειτουργίαν τῆς Γραμματείας αὐτοῦ.

4. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τὰ σχετικὰ ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τὰς κειμένας νομοθεσίας διαχειριστικὰ βιβλία καὶ συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει πρὸς ψήφισιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐν συνεχείᾳ διαβιβάζει τούτους εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.

ἄρθρον 6

Πόροι καὶ διάθεσις αὐτῶν.

1. Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι οἱ ἑξῆς:

α) Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ οἰουδήποτε τρίτου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου (ὄνομαστικοὶ ἢ ἀνωχυμοί).

β) Ἐφ' ἅπαξ ἢ περιστασιακαὶ εἰσφοραὶ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Καθημάτας, τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μη-

τροπόλεως καὶ ἐκ τοῦ ἐν Κορώνῃ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων «Παναγία ἡ Ἐλεήστρια».

γ) Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις, Κοινοτικοὶ πόροι ὡς καὶ πάσα ἄλλη νόμιμος ἐπιχορήγησις.

δ) Δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

ε) Πᾶσα ἐτέρα πρόσοδος προερχομένη ἐξ οἰασδήποτε χρηστῆς πηγῆς, ὡς καὶ μελληοντικῶς ὀρισθησομένη.

2. Διάθεσις τῶν πόρων:

α) Οἱ ἀνωτέρω πόροι διατίθενται διὰ τὸν σκοπὸν τὸν ἀναγραφόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

β) Ἡ κατανομὴ καὶ διάθεσις τῶν πόρων ἀπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν εὐχέρειαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Αἱ εἰσπραττόμεναι εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος κατατίθενται εἰς Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φέροι εἰς χεῖρας τοῦ ὁ Ταμίας καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. Ἀναλήψεις χρημάτων γίνονται κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 7

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν διαχείρισιν. Τηρεῖ δὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐκ τοῦ Νόμου Διαχειριστικὰ Βιβλία αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τηρήσεως τῶν Λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν προσώπων, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἦτοι:

α) Βιβλίον Πράξεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β) Βιβλίον Πρωτοκόλλου Εἰσερχομένων καὶ Ἐξερχομένων ἐγγράφων.

γ) Βιβλίον Ταμείου.

δ) Βιβλίον κινήσεως καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

ε) Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐνταλημάτων Πληρωμῶν, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν ἀπαραιτήτως τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 8

Κατηγορίες καὶ Δικαιούχοι Ὑποτροφιῶν -
Δικαιολογητικά.

1. Κατηγορίες Ὑποτροφιῶν, αἱ ὁποῖαι χορηγοῦνται δι' ὅλα τὰ ἔτη τῶν σπουδῶν τοῦ ὑποτρόφου εἶναι:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α:

Χορηγοῦνται ἕως τέσσερις (4) ὑποτροφίες ἐτησίως εἰς προπτυχιακοὺς φοιτητὰς μὲ οἰκονομικὰς δυσκολίας, οἱ ὁποῖοι φοιτοῦν εἰς ἐλληνικὰ Ἰδρύματα Τριτοβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως (πλήν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Σχολῆς Ἀνθρωπιστικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Πολιτισμικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου), οἱ ὁποῖοι κατάγονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, καὶ ἕως τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς Ἀνώτατον Ἰδρυμα διαμένουν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β:

Χορηγοῦνται ἕως δύο (2) ὑποτροφίες ἐτησίως εἰς προπτυχιακοὺς φοιτητὰς μὲ οἰκονομικὰς δυσκολίας, οἱ ὁποῖοι φοιτοῦν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, καὶ οἱ ὁποῖοι κατάγονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας καὶ ἕως τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς τὰ ἀνωτέρω Ἀνώτατα Ἰδρύματα διαμένουν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ:

Χορηγοῦνται ἕως δύο (2) ὑποτροφίες ἐτησίως εἰς προπτυχιακοὺς φοιτητὰς μὲ οἰκονομικὰς δυσκολίας, οἱ ὁποῖοι φοιτοῦν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀνθρωπιστικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Πολιτισμικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, καὶ διαμένουν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

2. Δικαιολογητικά:

α) Αἴτησις (νὰ ἀναφέρονται τὰ προσωπικὰ στοιχεῖα τοῦ αἰτούντος: Ὄνοματεπώνυμον, Διεύθυνσις Κατοικίας, Τηλέφωνα ἐπικοινωνίας καὶ εὐκρινῆς ἀναγραφὴ τῆς Κατηγορίας τῆς ὑποτροφίας τὴν ὁποῖα αἰτεῖται, ὡς καὶ τὰ συνημμένα δικαιολογητικά, τὰ ὁποῖα προσκομίζει ὁ ὑποψήφιος ὑπότροφος).

β) Ἀπολυτήριο Λυκείου (ἐπικυρωμένον φωτοαντίγραφον).

γ) Ἀτομικὸν Δελτίον Ἐπιτυχίας εἰς τὰς Πανελληδικὰς Ἐξετάσεις (ἐπικυρωμένον φωτοαντίγραφον).

δ) Βεβαίωσις ἐγγραφῆς εἰς τὸ Α.Ε.Ι. εἰσαγωγῆς.

ε) Ἐκκαθαριστικὸν Ἐφορείας προηγούμενου οικονομικοῦ ἔτους, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐμφαίνεται τὸ οἰκογενειακὸν καὶ ἀτομικὸν εἰσόδημα τοῦ αἰτούντος.

στ) Πιστοποιητικὸν οἰκογενειακῆς καταστάσεως, ἐκ τοῦ ὁποῖου θὰ προκύπτει: ἡ Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια, ἡ ἡλικία (ὄχι μεγαλύτερα τῶν τριάκοντα (30) ἐτῶν, καταγωγὴ καὶ μόνιμος κατοικία.

ζ) Ὑπεύθυνος Δήλωσις τοῦ ὑποψηφίου ὅτι δὲν λαμβάνει ἕτεραν ὑποτροφίαν ἐξ ἄλλης πηγῆς.

η) Βεβαίωσις τοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας ὅτι ὁ δικαιούχος εἶναι κάτοικος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

θ) Πᾶν ἕτερον δικαιολογητικόν, τὸ ὁποῖον κρίνει τὸ Δ.Σ. ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν καλύτεραν ἀξιολόγησιν τῶν ὑποψηφίων.

3. Αἱ αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων δι' ὑποτροφίαν κατατίθενται ἀπὸ 1ης ἕως 10ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

4. Κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον δημοσιεύεται ἡ πρόσκλησις ἐνδιαφέροντος διὰ τὰς ὑποτροφίας τοῦ Ἰδρύματος εἰς τοπικὰς ἐφημερίδας τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας. Ἡ πρόσκλησις ἐνδιαφέροντος ἀποστέλλεται καὶ εἰς ὅλα τὰ Α.Ε.Ι. τῆς ἡμεδαπῆς.

ἄρθρον 9

Κριτήρια ἀπονομῆς ὑποτροφιῶν

1. Αἱ αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων δι' ὑποτροφίαν ἐξετάζονται ὑπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ 20ῆς ἕως 30ῆς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, καὶ μὲ κριτήρια ἀπονομῆς: α) Τὸ χαμηλότερον οἰκογενειακὸν καὶ ἀτομικὸν εἰσόδημα, καὶ β) Τὴν ὑψηλότεραν βαθμολογίαν εἰσαγωγῆς.

2. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος κατ' ἐξαιρέσιν δύναται νὰ χορηγήσῃ καὶ ἐπιπλέον ὑποτροφίαν, ὅταν συντρέχουν λόγοι ἰδιαζούσης σημασίας, εἰς ἄτομα μὲ εἰδικὰς

ανάγκας ἢ εἰς ἄτομα ἀπορφανισθέντα ἀπὸ τὸν ἕναν ἢ καὶ τοὺς δύο γονεῖς, τὰ ὁποῖα κατοικοῦν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, καὶ τὰ ὁποῖα κρίνει δι' Ἀποφάσεώς του.

4. Εἰς περίπτωσιν ποὺ δὲν ὑπάρχουν ὑπότροφοι μιᾶς κατηγορίας, οἱ ὁποῖοι νὰ πληροῦν τὰς ἀπαιτούμενας προϋποθέσεις χορηγήσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτροφῶν μεταφέρεται εἰς ἄλλην κατηγορίαν Ὑποτροφῶν κατόπιν σχετικῆς Ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 10

Ποσὸν ὑποτροφίας καὶ τρόπος χορηγήσεως

1. Τὴν 1ην Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους ἀνακοινώνεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὁ πίναξ τῶν δικαιούχων ὑποτρόφων διὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

2. Ἡ χορήγησις τοῦ ποσοῦ τῆς ὑποτροφίας δίδεται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ ἀποδείξει κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 10ης ἕως 20ῆς Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

3. Τὸ ποσὸν τῆς ὑποτροφίας καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 11

Διάρκεια χορηγήσεως ὑποτροφῶν

1. Ὁ δικαιούχος ὑπότροφος δύναται νὰ λαμβάνη τὴν ὑποτροφίαν ἕως τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου του, συμφώνως πρὸς τὰ ἀπαιτούμενα ἐξάμνηνα σπουδῶν τοῦ Τμήματος φοιτήσεώς του.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ ὑπότροφος ὑποχρεοῦται ἀπὸ 10ης ἕως 20ῆς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους νὰ προσκομίζῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Ἰδρύματος:

α) Ἀναλυτικὴν Βαθμολογίαν, ὅπου νὰ ἀναγράφεται ὅτι ἔχει ἐξετασθεῖ ἐπιτυχῶς κατὰ τὰς ἐξεταστικὰς περιόδους: Φεβρουαρίου, Ἰουνίου καὶ Σεπτεμβρίου εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τοῦ προηγουμένου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

β) Βεβαίωσιν Φοιτήσεως.

γ) Ἐκκαθαριστικὸν Ἐφορείας προηγουμένου οικονομικοῦ ἔτους, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐμφαίνεται τὸ οἰκογενειακὸν καὶ ἀτομικὸν εἰσόδημα τοῦ αἰτούντος, καὶ

δ) Πᾶν ἕτερον δικαιολογητικόν, τὸ ὁποῖον κρίνει τὸ Δ.Σ. ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν καλυτέραν ἀξιολόγησιν τῶν ὑποτρόφων.

ἄρθρον 12

Διακοπὴ ὑποτροφίας

Ἡ ὑποτροφία παύει νὰ χορηγεῖται εἰς ὑπότροφον ὅταν:

– Καταθέσῃ Ἀντίγραφον Πτυχίου ἢ Βεβαίωσιν Περαιτώσεως τῶν Σπουδῶν του.

– Ὑπερβῇ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου ἐξάμνηνα σπουδῶν τοῦ Τμήματος φοιτήσεώς του ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς πρώτης ἐγγραφῆς του.

– Δὲν καταθέσῃ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ τῆς παρ.1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

– Καταθέσῃ τροποποιημένον οἰκογενειακὸν καὶ ἀτομικὸν εἰσόδημα ἄνω τοῦ ἐκάστοτε καθοριζομένου ὁρίου.

ἄρθρον 13

Σφραγὶς τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν κυκλικὴν σφραγίδα φέρουσαν τὰς φράσεις : «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ» «ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΩΓΗΣ ΑΠΟΡΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ», καὶ εἰς τὸ κέντρον τὸ μονόγραμμα τοῦ Κυρίου (ΧΡ) καὶ τὰ γράμματα Α καὶ Ω.

ἄρθρον 14

Κατάργησις τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἴδρυμα διαλύεται ἢ καταργεῖται δι' Ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπὶ σχετικῆς Προτάσεως - Ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Τυχὸν ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν Πρότασιν - Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου, ἐφ' ὅσον λαμβάνεται προεδρεύοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ μὲ θετικὴν ὑπὲρ τῆς διαλύσεως ψῆφον αὐτοῦ. Ἡ Ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Μὲ τὴν κατάργησιν τοῦ Ἰδρύματος πᾶν κινητὸν ἢ ἀκίνητον περιουσιακὸν αὐτοῦ στοιχεῖον, ἀκόμη καὶ χρηματικὸν ὑπόλοιπον, περιέρχεται αὐτοδικαίως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διαδικασίας, εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας καὶ διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

ἄρθρον 15

Τροποποιήσις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' Ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ σχετικῆς Προτάσεως - Ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Τυχὸν ἀποφασίς τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν Πρότασιν - Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου, ἐφ' ὅσον λαμβάνεται προεδρεύοντος ἰδίου καὶ μὲ θετικὴν ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως ψήφον αὐτοῦ. Ἡ Ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 16

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 17

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν Διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆναι 11η Δεκεμβρίου 2008

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/ 1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὶς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμένουσας Ἐκκλησίας ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα, ἰδιαίτερα πρὸς τὴν Νεότητα.

3. Τὶς ὑφιστάμενες Κοινωνικὰς, Ποιμαντικὰς καὶ Πνευματικὰς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, ἰδιαίτερα τὴν εὐθύνη αὐτῆς γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωση καὶ συστηματοποίηση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Ἐνοριακῆς Ποιμαντικῆς γιὰ τὴ Νεότητα.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/24.9.2008 Ἀπόφαση καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 149/24.9.2008 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Θεοφίλου.

5. Τὴν ἀπὸ 19.11.2008 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ», ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ὑπὸ τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν ἐποπτεία αὐτῆς, γιὰ τὴν πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη διεξαγωγή τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη καὶ στὶς Ἐνορίες αὐτῆς, μὲ σκοπὸ τὴν ἀναγέννηση τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς καὶ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ σὲ αὐτὴν τῶν νέων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους, τὴν καθ'ἑξῆς τοῦ Ἑλληνορθόδοξου φρονήματος, ὡς καὶ τὴ γενικότερη πνευματικὴ οἰκοδομὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

Ἡ συγκρότηση, ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρυματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπόμενου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ: «ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ»

Ἄρθρον 1

Ἐπωνυμία - Ἱδρυμα - Σφραγίδα

1. Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἰδρυματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Κέντρον Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης»

ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ» (ἐφεξῆς Κ.Ν.), τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρτημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, αὐτοτελοῦς διαχειρήσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα.

2. Ὡς ἔδρα τοῦ Κ.Ν. ὀρίζεται ἡ πόλη τῆς Λευκάδας. Ἡ διοίκησή του στεγάζεται σὲ χώρο ποὺ διαθέτει ἢ ἐκμισθώνει γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη.

3. Τὸ Κ.Ν. φέρει δική του σφραγίδα (στρογγύλη) στὴν περιφέρεια τῆς ὁποίας ἀναγράφεται: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ “ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ”», στὸ δὲ κέντρο αὐτῆς φέρει τὴν εἰκόνα: “ἡ Ἄγκυρα τῆς Πίστεως”, ἔχουσα ἐκατέρωθεν τὰ γράμματα ΙΣ - ΧΡ.

ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

Σκοποὶ τοῦ Κ.Ν. εἶναι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀγωγή, ἡ καλλιέργεια τοῦ Ἑλληνορθόδοξου φρονήματος καὶ ἡ ἐν γένει πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης καὶ εἰδικότερα:

α. Ἡ συστηματικὴ καὶ μεθοδικὴ διεξαγωγή τοῦ νεανικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β. Ὁ συντονισμὸς τοῦ νεανικοῦ ἔργου τῶν ἐνοριῶν καὶ ἡ ὑποστήριξη κάθε ἐνοριακῆς προσπάθειας, μὲ ἀπώτερο σκοπὸ τὴν ἀναγέννηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῶν Ἑνοριῶν (εὐαγγελισμὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, λειτουργικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ, ἐνοριακὸς κοινοτικὸς βίος) καὶ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ σὲ αὐτὴ τῶν νέων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους.

γ. Ἡ παροχὴ ὀργανωμένων εὐκαιριῶν ψυχαγωγίας, πνευματικῆς καλλιέργειας καὶ πολιτισμικῆς δημιουργίας μέσα ἀπὸ ποικίλες ἐκδηλώσεις (θρησκευτικὲς, κοινωνικὲς, πολιτιστικὲς, ἀθλητικὲς κ.ἄ.), σύμφωνες μὲ τὸ Ὁρθόδοξο πνεῦμα καὶ ἥθος.

δ. Ἡ συμμετοχὴ σὲ ἀντίστοιχες κοινὲς προσπάθειες ἀλλήλων Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ Διορθόδοξων νεανικῶν κινήσεων.

ἄρθρον 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν

Οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ τοῦ Κ.Ν. ἐπιτυγχάνονται ὡς ἑξῆς:

α. Μὲ τὴ λειτουργία παιδικῶν καὶ νεανικῶν συντροφιῶν («Κατηχητικὰ Σχολεῖα»), σὲ κάθε Ἑνορία γιὰ ὅλες τὶς ἡλικίες (προσχολικὴ, Δημοτικοῦ, Γυμνασίου, Λυκείου, Μεταλυκειακὴ φοιτητικὴ).

β. Μὲ τὴ λειτουργία Ἑνοριακῶν Πνευματικῶν Κέντρων.

γ. Μὲ τὴν ὀργάνωση καὶ λειτουργία κατασκηνώσεων γιὰ παιδιὰ καὶ γιὰ νέους, ὅπως προβλέπει εἰδικὸς Κανονισμὸς Λειτουργίας.

δ. Μὲ τὴ διοργάνωση συνεδρίων καὶ σεμιναρίων γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση τῶν στελεχῶν τοῦ νεανικοῦ μας ἔργου, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

ε. Μὲ τὴν ὀργάνωση καὶ λειτουργία σχολῶν καὶ ἐργαστηρίων γιὰ τὴν ἐκμάθηση μουσικῆς, ἀγιογραφίας καὶ λαϊκῆς τέχνης, τῆς γλῶσσας καὶ ἀλλήλων πτυχῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας παράδοσης.

στ. Μὲ τὴν ὀργάνωση φιλιανθρωπικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐνημερωτικῶν ἐκθέσεων γιὰ ἐπίκαιρα θέματα.

ζ. Μὲ τὴ διοργάνωση διεννοριακῶν καὶ «ἀνοικτῶν» ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων.

η. Μὲ τὴ λειτουργία βιβλιοθήκης.

θ. Μὲ τὴν ἔκδοση καὶ διακίνηση βιβλίων καὶ ἐντύπων, κατὰλληλῶν γιὰ τὴν ψυχαγωγία καὶ τὴν ὑγιῆ πνευματικὴ ἀνάπτυξη τῶν νέων, καθὼς καὶ τὴν ἐπιμόρφωση τῶν στελεχῶν.

ι. Μὲ τὴ συμμετοχὴ σὲ διορθόδοξες νεανικὲς κινήσεις καὶ ὁμοσπονδίες.

ια. Μὲ τὴ συνεργασία μὲ κρατικοὺς καὶ κοινωνικοὺς φορεῖς πρόληψης τῶν ἐξαρτήσεων καὶ ἀλλήλων φαινομένων κοινωνικῆς παθογένειας.

ιβ. Μὲ κάθε ἄλλο μέσο, ποὺ θὰ ἀποφασίζει κάθε φορὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 4

Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Κ.Ν. διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5/μελὲς) Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.), τὸ ὁποῖο ἀπαρτίζεται:

α. Ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ὡς Πρόεδρο, μὲ ἀναπληρωτὴ του τὸν Πρωτοσύγκελλο ἢ τὸν Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β. Ἀπὸ δύο (2) κληρικούς, ἓναν ἀπὸ τὴ νῆσο Λευκάδα καὶ ἓναν ἀπὸ τὴ νῆσο Ἰθάκη, μὲ τοὺς ἀναπληρωτές τους.

γ. Ἀπὸ ἓναν γονέα (ἄρρεν ἢ θῆλυ) μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

δ. Ἀπὸ ἓναν ἠλαϊκὸ συνεργάτη τοῦ νεανικοῦ ἔργου (ἄνδρα ἢ γυναῖκα) μὲ τὸν ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ.

2. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη. Ἡ θτεία τους εἶναι τριετὴς καὶ μποροῦν νὰ ἐπαναδιορισθοῦν. Τὸ ἀξίωμα τοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ. εἶναι ἄμισθο καὶ τιμητικό.

3. Κάθε μέλος, τὸ ὁποῖο ἀποχωρεῖ γιὰ ὁποιαδήποτε αἰτία, ἀντικαθίσταται ἀπὸ ἄλλο μέλος μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου καὶ γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα μέχρι τὴ λήξη τῆς θτείας τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ Δ.Σ.

4. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ κάθε ἐξάμνηνο μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου τοῦ ἢ αἴτηση τριῶν (3) τουλάχιστον μελῶν του.

5. Γιὰ τὴν ὑπαρξη ἀπαρτίας πρέπει νὰ παρευρίσκεται ὁ Πρόεδρος ἢ κατ' ἐντολήν του ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ καὶ δύο τουλάχιστον μέλη τοῦ Δ.Σ. Ἐὰν κάποιο μέλος τοῦ Δ.Σ. δηλώσει κώλυμα συμμετοχῆς σὲ συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ., καλεῖται ἀντ' αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του.

6. Τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει μὲ σχετικὴ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση δὲ ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

7. Στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. συμμετέχει αὐτοδικαίως ὡς εισηγητὴς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κ.Ν., χωρὶς ὅμως δικαίωμα ψήφου, ἐκτὸς ἐὰν ἔχει ὀρισθεῖ ὡς τακτικὸ μέλος τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἀποφασίζει γιὰ κάθε ὑπόθεση ποὺ ἀφορᾷ στὴ συγκρότηση καὶ λειτουργία τοῦ Κ.Ν. Εἰδικότερα:

α. Μελετᾷ καὶ ἀποφασίζει διάφορα μέτρα γιὰ τὴν ἐνίσχυση καὶ εὐδόωση τῶν σκοπῶν τοῦ Κ.Ν.

β. Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιο προγραμματισμὸ τῶν δράσεων τοῦ Κ.Ν.

γ. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμὸ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κ.Ν. καὶ ψηφίζει τὸν ἐτήσιο Ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος.

δ. Ἀσκεῖ διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ἢ δι' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου μέλους του, τὸ ὁποῖο ὀρίζεται γι' αὐτό, τὴν ἐποπτεία στὰ Ἐνοριακὰ Πνευματικὰ Κέντρα, τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν ἤδη μὲ ἰδία νομικὴ προσωπικότητα καὶ ὅσα πρόκειται νὰ ἰδρυθοῦν στὸ μέλλον μὲ τήρηση τῆς νόμιμης διαδικασίας.

ε. Ἐγκρίνει τὶς συμβάσεις ἔργου καὶ ἀποφασίζει γιὰ ὁποιαδήποτε πρόσληψη ἀναγκαίου προσωπικοῦ ἀπὸ τὸ Κ.Ν.

στ. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα, γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν γίνεται λόγος στὸν παρόντα Κανονισμό, καὶ βοηθεῖ τὴν εὐρυθμὴ καὶ ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

2. Τὸ Κ.Ν. ἐκπροσωπεῖται δικαστικά, ἐκκλησιαστικά, διοικητικὰ κ.λπ., σὲ ὅλες τὶς ἔννομες σχέσεις του (ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς, καθὼς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμοὺς, νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα) ἀπὸ τὸν Πρόεδρο ἢ ἀπὸ μέλος αὐτοῦ, εἰδικὰ ἐξουσιοδοτημένο γι' αὐτὸν τὸ σκοπό.

3. Ὁ Πρόεδρος, ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του, καθορίζει τὶς ἐργασίες τοῦ Δ.Σ. καὶ ὑπογράφει τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία, ἀσκεῖ ἐποπτεία στὰ Ἐνοριακὰ Πνευματικὰ Κέντρα καὶ ἐπιλύει διαιτητικὰ τὶς ἀναφυόμενες διαφορὲς τῶν μελῶν τους, ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη.

ἄρθρον 6

Πόροι καὶ διάθεση αὐτῶν

Πόροι τοῦ Κέντρου Νεότητος εἶναι:

α. Τὰ σχετικὰ κονδύλια ἀπὸ τοὺς ἐτήσιους Προϋπολογισμοὺς τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς περιφερείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β. Ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης καὶ τὶς Ἱερὲς Μονὲς τῆς περιφερείας αὐτῆς.

γ. Κάθε παροχὴ ἀπὸ φορεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τῆς Τοπικῆς καὶ Νομαρχιακῆς Αὐτοδιοίκησης κ.λπ.

δ. Χρηματοδότηση ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ σὲ εὐρωπαϊκὰ προγράμματα.

ε. Τὸ προῖον δισκοφοριῶν στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπως καθορίζονται κάθε φορὰ μὲ ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

στ. Ἔσοδα ἀπὸ τῆ διακίνηση ἐκδόσεων τοῦ Κ.Ν., ἀπὸ ἐκθέσεις βιβλίων καὶ ἄλλες κοινωφελεῖς ἐκδηλώσεις.

ζ. Προαιρετικὲς εἰσφορὲς καὶ δωρεὲς φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, κληρονομίες, κληροδοτήματα καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη προσφορά, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθεται στὸν σκοπὸ καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ Κ.Ν.

2. Οἱ πόροι τοῦ Κ.Ν. διατίθενται, γιὰ τὴν εὐδόωση τῶν σκοπῶν του καὶ γιὰ τὴ διασφάλιση τῆς εὐρυθμῆς λειτουργίας του, ὅπως:

α. Οἰκονομικὴ ἐνίσχυση πρὸς τὰ Ἐνοριακὰ Πνευματικὰ Κέντρα γιὰ συγκεκριμένους δράσεις τους.

β. Διοργάνωση ἐκδηλώσεων καὶ λειτουργία σχολῶν καὶ ἐργαστηρίων.

γ. Παροχὴ ἐντύπου καὶ ἐποπτικοῦ ὕλικου πρὸς τὰ στελέχη τοῦ νεανικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ. Δαπάνες ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κ.Ν., ἀγορὰ ἀναλωσίμων, ἔξοδα ἐκτυπώσεων τῶν ἀπαιτήτων γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ Κ.Ν. ἐντύπων.

ε. Μισθοδοσία προσωπικοῦ.

στ. Οἰκονομικὰ βοηθήματα πρὸς τοὺς ἐθελοντὲς συνεργάτες τοῦ Κ.Ν. γιὰ τὰ ὀδοιπορικὰ κ.λπ. ἔξοδά τους.

ζ. Τὸ Ἴδρυμα παρέχει οἰκονομικὴ βοήθεια σὲ ἄπορους μαθητὲς, ἱεροσπουδαστὲς καὶ λοιποὺς φοιτητὲς.

3. Γιὰ τὴ συνέχιση καὶ ὀλοκληρήωση τῶν σπουδῶν τους τὸ Κ.Ν. συνεργάζεται μετὰ: «Ταμεῖο Σπουδαζόντων Νέων» καὶ τὸ κληροδοτήμα Θωμᾶ Καπογεωργάκη ποὺ λειτουργοῦν ἤδη ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

4. Ἡ χρηματικὴ περιουσία τοῦ Κ.Ν. κατατίθεται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ σὲ μία ἀπὸ τὶς τράπεζες ποὺ λειτουργοῦν στὴν πόλη τῆς Λευκάδος. Τὶς ἀναλήψεις διενεργεῖ ἐντεταλμένος ὑπάλληλος τοῦ Κ.Ν., κατόπιν ἐιδικῆς ἔγγραφης ἐξουσιοδοτήσεως ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μετὰ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Κ.Ν.

Ἄρθρον 7

Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος

1. Μετὰ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, διορίζεται Διευθυντὴς τοῦ Κ.Ν. κληρικὸς ἢ λαϊκός, ἄνω τῶν 25 ἐτῶν, πτυχιούχος ἀνωτέρας ἢ ἀνωτάτης Σχολῆς, μετὰ ὀργανωτικὲς ἱκανότητες καὶ ἐμπειρία ὡς κατηχητῆς ἢ

γενικὰ στέλεχος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νεανικοῦ ἔργου. Ὁ Διευθυντὴς εἶναι ἀρμόδιος γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ συντονίζει τὴν ὀμαλὴ λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τὶς δραστηριότητες τοῦ Κ.Ν. Τὸ ὕψος τοῦ ἐπιδόματος ἢ τοῦ μισθοῦ του καθορίζεται μετὰ Ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

2. Μετὰ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κ.Ν. προσλαμβάνεται τὸ ἀπαιτούμενο προσωπικὸ γιὰ τὴν ἄρτια ὀργάνωση καὶ τὴν ὀμαλὴ λειτουργία τοῦ Κ.Ν., τὸ ὁποῖο διεκπεραιώνει τὴν τρέχουσα γραμματειακὴ καὶ ταμειακὴ ἐργασία τοῦ Κέντρου Νεότητος. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Κ.Ν. διακρίνεται σὲ ἐθελοντικὸ καὶ ἔμμισθο (μερικῆς ἢ πλήρους ἀπασχολήσεως). Τὸ ἔμμισθο προσωπικὸ προσλαμβάνεται, ἀπασχολεῖται, ἀμείβεται καὶ παύεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ., ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη Ἀπόφαση καὶ σύμφωνα μετὰ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας. Στὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ συγκαταλέγονται ὅσοι μετὰ τὴ θέλησή τους καὶ ἄνευ ἀμοιβῆς παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Κ.Ν. Τὸ ὕψος τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐμμίσθου προσωπικοῦ καθορίζεται κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., σύμφωνα πάντα μετὰ τὴν ἰσχύουσα νομοθεσία.

3. Ὅμοίως, μετὰ Ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., εἶναι δυνατὴ ἡ σύναψη συμβάσεων ἔργου μετὰ ἀνεξάρτητους ἐπαγγελματίες (λογιστὲς, γραφίστες, χοροδιδασκάλους κ.ἄ.), γιὰ τὴν παροχὴ ἐξειδικευμένων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ Κ.Ν.

Ἄρθρον 8

Τηρούμενα Βιβλία τοῦ Ἰδρύματος

Στὸ Ἴδρυμα τηρεῖται ἀρχεῖο καὶ τὰ ἐξῆς διαχειριστικὰ βιβλία μετὰ ἴδια ἀρίθμηση τὸ καθένα κατὰ φύληλο καὶ θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, δηλαδὴ:

α. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

β. Βιβλίον Πρωτοκόλλου Ἀλληλογραφίας.

γ. Τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸν Κώδικα Βιβλίων καὶ Στοιχείων λογιστικὰ βιβλία (π.χ. Βιβλίον Ταμείου καὶ ἀριθμημένα κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ ἐντάληματα πληρωμῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμῆ τοῦ Ἰδρύματος).

δ. Βιβλίον Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο θὰ καταγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Βιβλίο Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

στ. Κάθε ἄλληλο διαχειριστικὸ βιβλίο ποὺ κρίνεται ἀπαραίτητο ἀπὸ τὸ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὁμαλὴ καὶ εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Κ.Ν.

ἄρθρον 9

Ἐνοριακὰ Πνευματικὰ Κέντρα (Ε.Π.Κ.)

1. Γιὰ τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια τῆς Νεότητος τῆς ἐπαρχίας, εἶναι δυνατὴ ἡ σύσταση νέων Ἐνοριακῶν Πνευματικῶν Κέντρων, πέραν τῶν ἤδη λειτουργούντων σὲ Ἐνορίες, ὅταν:

α. Διαθέτουν ιδιόκτητο ἢ ἐκμισθωμένο χώρο, προορισμένο κατὰ κύρια χρῆση γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ ἐνοριακοῦ νεανικοῦ ἔργου, καὶ

β. Ὁργανώνουν κατηχητικὲς συνάξεις τουλάχιστον γιὰ παιδιὰ Δημοτικοῦ καὶ Γυμνασίου, καθὼς καὶ ἄλλες δραστηριότητες παράλληλες μὲ τὴν κατήχηση.

2. Τὰ Ἐνοριακὰ Πνευματικὰ Κέντρα συνιστῶνται μὲ Ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, καὶ σύμφωνης γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κ.Ν., ὡς Παραρτήματα τοῦ ΚΕΝΤΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

3. Τὰ Ἐνοριακὰ Πνευματικὰ Κέντρα διοικοῦνται σύμφωνα μὲ τὸν Κανονισμό τους, ὁ ὁποῖος καταρτίζεται καὶ ψηφίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου Νεότητος. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ε.Π.Κ. εἶναι πενταμελὲς (5/μελές), μὲ Πρόεδρο τὸν ἐκάστοτε Ἐφημέριο καὶ μέλη ἓνα (1) Ἐκκλησιαστικὸ Σύμβουλο καὶ τρεῖς (3) γονεῖς ἢ νέους, ποὺ διακρίνονται γιὰ τὸ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τους πρὸς τὴν Νεότητα. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. προτείνονται ἀπὸ τὸν Ἐφημέριο Πρόεδρο καὶ διορίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, γιὰ μία τριετία.

4. Τὰ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἤδη συνεστημένα καὶ λειτουργοῦντα Ἐνοριακὰ Κέντρα Νεότητος ἐξακολουθοῦν νὰ λειτουργοῦν βάσει τοῦ Κανονισμοῦ τους, καὶ ἀναφέρονται ἐφεξῆς στὸ Κέντρο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

5. Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ε.Π.Κ. καταρτίζουν τὸ ἐτήσιο πρόγραμμα δράσεως των, καθὼς καὶ τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμό καὶ Ἀπολογισμό τους καὶ τὰ ὑποβάλλουν γιὰ ἔγκριση στὸ Κέντρο Νεότητος τῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀπὸ τὸ ὁποῖο καὶ ἐποπτεύονται.

6. Οἱ ἐνορίες ποὺ διαθέτουν Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο ἀποδίδουν στὸ Κ.Ν. μόνον τὸ 50% ἀπὸ τὸ προϊόν τῶν δίσκων ποὺ περιάγονται γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ νεανικοῦ ἔργου. Τὸ ὑπόλοιπο 50% ἀποδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει στὸ Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία του.

7. Ἐκαστος ἐνοριακὸς Ἱερὸς Ναὸς ἐγγράφει στὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμό του καὶ κονδύλιο ὑπὲρ τοῦ Κέντρου Νεότητος καὶ τοῦ Ἐνοριακοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, τὸ ὁποῖο ἀποδίδεται κάθε Σεπτέμβριο ἐπὶ ἀποδείξει.

ἄρθρον 10

Τροποποίηση Κανονισμοῦ καὶ Διάλυση τοῦ Ἰδρύματος

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν ἀποφάσεως αἰτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κ.Ν. Ἡ τροποποίηση ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Τὸ παρὸν Κέντρο Νεότητος καταργεῖται, ὅταν καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία του ἢ ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του ἢ παρεκκλίνει τῶν σκοπῶν του. Τοῦτο καταργεῖται μὲ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ ἐπίσημο δελητίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, καὶ ἀπόφαση - αἴτηση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κ.Ν.

3. Μετὰ τὴν διάλυση τοῦ Κ.Ν. ὅλη ἡ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος περιέρχεται αὐτοδίκαια στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, διατίθεται δὲ γιὰ παρεμφερεῖς εὐαγεῖς σκοποῦς.

Τελικὲς Διατάξεις

ἄρθρον 11

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ ἐπίσημο δελητίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 12

Ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καταργεῖται τὸ Γραφεῖο Νεότητος, τὸ ὁποῖο λειτουργοῦσε μέχρι σήμερα στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης. Τὶς ἀρμοδιότητες τοῦ ἐν λόγῳ Γραφείου ἀναλαμβάνει ἐφεξῆς τὸ Κ.Ν. διὰ τῶν διοικητικῶν ὀργάνων του καὶ τοῦ προσωπικοῦ του.

ἄρθρον 13

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκα-

λεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθῆνα, 19 Νοεμβρίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ -
ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ****Προκηρύξεις****Ἱερῶν Μητροπόλεων:****Καισαριανῆς, Βύρωνος
καὶ Ὑμηττοῦ****Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως****Γόρτυνος
καὶ Μεγαλοπόλεως****Σισανίου
καὶ Σιατίστου****Κλητήρια Ἐπικρίματα
Ἱερῶν Μητροπόλεων****Ἡλείας****Γυθείου
καὶ Οἰτύλου****Ἀττικῆς****Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3475/2006 (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 146/13.7.2006) καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/463/20440/16.8.2007 Ἀπόφασιν τῆς Τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) κενῆς θέσεως ἡαϊκοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου Κηλάδου Π.Ε. Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ὅπως, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν τῇ Γραμματείᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ (Ὁδὸς Ὑμηττοῦ 47-51, Καισαριανή), κατὰ τὰς ὥρας ἀπὸ 10.00 ἕως 13.00 καθ' ἐκάστην, σχετικὴν αἴτησιν.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως δέον, ἵνα ἔχωσι ἅπαντα τὰ δι' ἐκκλησιαστικοὺς ὑπαλλήλους προσόντα, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἄρθροισ 6 ἕως 13 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 5/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (Φ.Ε.Κ. τ. Α', 48/3.4.1978).

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2009

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

Ἁγίου Γεωργίου Νεαπόλεως,

Ἁγίου Ἐλευθερίου Σταυρουπόλεως,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 20ῃ Δεκεμβρίου 2008

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Ἐλευθερίου Σταυρουπόλεως,

Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Νέου Κορδελιοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 20ῃ Δεκεμβρίου 2008

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῦ Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Μοναστηρακίου,

καλοῦμεν τοὺς βουηλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 2009

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΙΕΡΕΜΙΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σισανίου καὶ Σιατίστης

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῦ Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίων Ἀναργύρων Χωρίου Ἁγιοὶ Ἀνάργυροι,

Ἁγίας Βαρβάρας Πεπονιάς,

Ἁγίου Εὐσταθίου Κριμίνιου,

Ἁγίου Δημητρίου Ἀχλαδιάς,

καλοῦμεν τοὺς βουηλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σιατίστῃ τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 2009

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Παῦλος

Ἱερά Μητρόπολις Σισανίου καὶ Σιατίστης

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

Ἁγίου Γεωργίου Νεαπόλεως,

Ἁγίου Γεωργίου Ἐράτουρας,

καλοῦμεν τοὺς βουηλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.

2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σιατίστῃ τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 2009

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Παῦλος

ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ**Ἱερά Μητρόπολις Γυθείου καὶ Οἰτύλου**

Πρὸς τὸν

Πρεσβύτερον κ. Ἀργύριον Μπαλίταν

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱεραῦ Μητροπόλεως Γυθείου καὶ Οἰτύλου, δυνάμει τῶν ἄρθρων 55 καὶ 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας», ὡς οὗτος ἰσχύει κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 2009 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 09:00 π.μ., ἐν Γυθείῳ καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱεραῦ Μητροπόλεως Γυθείου καὶ Οἰτύλου ὁδὸς Τζανήμπε Γρηγοράκη, ἵνα δικασθῆς ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν: α) ἐγκαταλείπει τῆς ἐφημεριακῆς σου θέσεως καὶ β) προσχωρήσει εἰς παραसυναγωγὴν τῶν Παλαιομερολογιτῶν, καὶ συγκεκριμένως ὅτι ἀπὸ τὴν 13ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 2008 ἔχει ἐγκαταλείπει τὴν ἐφημεριακὴν σου θέση καὶ κατὰ τὴν γραπτὴν ὁμολογίαν εἰς ἐπιστολῆς σου προσεχώρησες εἰς παραसυναγωγὴν Παλαιομερολογιτῶν, πράξεις δι' ὧν στοιχειοθετοῦνται τὰ ἀνωτέρω κανονικὰ ἀδικήματα, ἅτινα καὶ σαφῶς προβλέπονται καὶ ρητῶς τιμωροῦνται, ὑπὸ τῶν ΛΑ' καὶ ΛΘ' Ἀποστολικῶν Κανόνων, Η' καὶ ΙΗ' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ΛΔ' τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τοῦ Γ' Ἱεροῦ Κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου.

Προσπειδηλοῦμεν σοι, ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ἐν Γυθείῳ τῇ 29ῃ Δεκεμβρίου 2008

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου Χρυσόστομος

Ὁ Γραμματεὺς

Πρωτοπρ. Σταῦρος Βλαστέλλης

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Πρὸς

Τὸν Αἰδ. Πρεσβύτερο Ἰωάννη Στασινόπουλο
ἐφημέριο Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου Ἀγνάντων Ἡλείας
(καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Φιλαρέτου Σπανοπούλου ἐνεργούντος ὡς ἀνακριτοῦ συνωδᾶ τῆ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 2178/29.5.2007 ἐντολῆ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας καὶ Ὡλήνης κ.κ. Γερμανοῦ καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Νόμου 5383/1932, ἐν Πύργῳ καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆ 18 Φεβρουαρίου 2009, ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥραν 11.00 π.μ., προκειμένου νὰ ἀπολο-
γηθῆς ἐπὶ ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν ἤτοι,

1. Ὅτι ὁδηγῶν τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητόν σου εἰς τὴν Γαστούνην τὸ βράδυ τῆς 26.5.2007, προῦκάλησες ἀκούσιον βαρὺ τραυματισμὸν δύο νέων παιδιῶν. Ἦτοι τοῦ Ἰωάννου Κακλαμάνου τοῦ Διονυσίου, ἐτῶν 18 καὶ τοῦ Ἰωάννου Χατζοπούλου, ἐτῶν 14, κατοίκων Γαστούνης.

2. Ὅτι κατὰ παράβασιν τοῦ θείου καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου Νόμου καὶ τῆς ἱερατικῆς ὑποχρεώσεώς σου, μετὰ τὸν τραυματισμὸν, ἐγκατέλειπες τοὺς τραυματισθέντες νέους καὶ ἐξαφανίσθηκες, καὶ

3. Διὰ μέγιστον δημόσιον σκανδαλισμὸν τῶν συνειδήσεων τῶν πιστῶν.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως θέλει ἐνεργηθῶσι κατὰ σοῦ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 109 τοῦ Νόμου 5383/1932 ὡς ταῦτα ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Νόμου 590/1977 διατασσόμενα.

Ἐν Πύργῳ 30 Δεκεμβρίου 2008

Ὁ Ἀνακριτὴς

Ἀρχιμανδρίτης Φιλάρετος Σπανόπουλος

Ἱεροκῆρυξ

Ὁ Γραμματεὺς

Πρεσβύτερος Γεώργιος Χαρδαβέλλης

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀττικῆς

Πρὸς

Τὸν Πρεσβύτερον
Φίλιππον Ἀποστολόπουλον τοῦ Γεωργίου,
Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς
(καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Διὰ τοῦ παρόντος, κοινοποιοῦμέν σοι κατωτέρω τὴν ἐρήμην σου ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 3/2009 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 122 παρ. 2 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸς Αὐτῶν διαδικασίας», ὡς τοῦτο τίθεται καὶ ἰσχύει συμπληρωθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 171/1942 καὶ κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἵνα οὕτω λάβῃς γνῶσιν αὐτῆς καὶ ἀσκήσῃς κατ' αὐτῆς τὰ συμφώνως τοῖς ἄρθροισι 126 καὶ 133 τοῦ προειρημένου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμου ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καὶ τῆς ἐφέσεως.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου 5383/1932 καθοριζομένης προθεσμίας, θέλει ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀπόφασις καταστῆ, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 151 Αὐτοῦ, τελεσίδικος, ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων
Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας

Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον

Ἀπόσπασμα Ἀποφάσεως 3/2009

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 152ας Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελετίου καὶ ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικοδήμου, β) Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου κ. Ἰακώβου καὶ γ) Ἄρτης κ. Ἰγνατίου, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ Μέλους Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντίνου, ἀναπληροῦντος τὸν ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ, κωλυόμενον ὅπως παραστῆ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀργολίδος κ. Ἰακώβου, συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸς Αὐτῶν Διαδικασίας».

Συνελθὼν εἰς Συνεδρίαν τῆ 14ῃ Ἰανουαρίου 2009, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τετάρτη καὶ ὥρα 6ῃ ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καὶ Ἰασίου 1 καὶ τῆ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Τσιρίγκα, ἵνα κρίνῃ καὶ δικάσῃ τὸν Πρεσβύτερον Φίλιππον Ἀποστολόπουλον τοῦ Γεωργίου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, κατηγορούμενον ἐπὶ: καὶ συγ-

κεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ καὶ Πρεσβύτερος Αὐτῆς, καὶ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/2007 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 55 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς τῆς κλήσεως αὐτοῦ δημοσιευθείσης δις εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», τεύχη Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου 2008 ὡς καὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 2008 καὶ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 2008, καὶ μὴ προσελθόντος καὶ μὴ παρασάντος κατὰ τὴν σημερινὴν δικάσιμον.

Διεξήλθον καὶ ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα.

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου κ. Ἰακώβου.

Σκεφθὲν κατὰ τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καὶ ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανούσης καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικὰ περιστατικὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καὶ κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὅτι ὁ κατηγορούμενος Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ Πρεσβύτερος Αὐτῆς, καὶ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καὶ ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν

Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, διὰ τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ Ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης Ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν καὶ δὴ ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων:

Διὰ ταῦτα

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τὸν κατηγορούμενον Πρεσβύτερον Φίλιππον Ἀποστολόπουλον τοῦ Γεωργίου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, κατηγορούμενον ἐπὶ: καὶ συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ καὶ Πρεσβύτερος Αὐτῆς, καὶ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τὴν ποινὴν τῆς Καθαιρέσεως ἐκ τοῦ Ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης Ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτὸν τέλειον παντὸς Ἱερατικοῦ βαθμοῦ καὶ τίτλου, κατάγον αὐτὸν καὶ ἐπαναφέρον εἰς τὴν τῶν λαϊκῶν τάξιν, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρους αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὴν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 €) δικαστικὴν δαπάνην.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος

τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

† Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου ΙΑΚΩΒΟΣ

† Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

† Ὁ Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Μ.Κ.Ο. «Ἀθηνηεγγύη»

Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή
Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Νέας Σμύρνης

Θεσσαλονίκης

Σύρου, Τήνου, Ἄν-
δρου, Κέας καὶ Μήλου

Γλυφάδας

Ἡλείας

Δρυϊνουπόλεως,
Πωγωνιανῆς καὶ Κονί-
τσας

Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως

Ναυπάκτου
καὶ Ἀγίου Βλασίου

Μυτιλήνης

Μιὰ Ἐπιστολή πρὸς τὸ
περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ ἐργασίαι τῆς ΔΙΣ τῆς 13.1.2009

Συνήλθε τὴν Τρίτην, 13 Ἰανουαρίου 2009, στὴν πρώτη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Ἰανουάριον ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Στὴν ἀρχὴ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος εὐχέθηκε ἐγκαρδίως στοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Συνέδρους νὰ εἶναι εὐλογημένη ἡ Νέα Χρονιά, νὰ εἶναι ὑγιεῖς, ὥστε μὲ δύναμιν νὰ ἐργάζονται γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Λαοῦ. Στις εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου ἀπήντησε ἀντευχόμενος ὁ Σεβασμιώτατος Ἀντιπρόεδρος, Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος.

Κατὰ τὴ Συνεδρία αὐτή:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Τὴ Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο ἀπασχόλησαν τὰ γεγονότα στὴν περιοχὴ τῆς Γάζας. Ἐξέφρασε τὴ λύπη καὶ τὸν ἀποτροπιασμό της γιὰ αὐτὰ καὶ εὐχέθηκε νὰ εἰρηνεύσει ἡ κατάστασις στὴν περιοχὴ αὐτή. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι πάντα παρούσα σὲ τέτοιαις περιπτώσεσι, χωρὶς καμμία διάκριση θρησκείας ἢ ἐθνικότητας. Ἀποφασίσθηκε ἡ συγκέντρωσις τροφίμων (ἄλευρι, ρύζι, νερό) καὶ χρημάτων γιὰ τὴν ἀγορὰ φαρμάκων. Ἡ ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια ποὺ θὰ συγκεντρωθεῖ, θὰ ἀποσταλεῖ στὴν περιοχὴ αὐτὴ μὲ τὴν μέριμνα τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀθηνηεγγύη». Ἦδη ἡ Ἱερά Μητρόπολις Ἡλείας προσέφερε 10 τόνους ἐλαιόλαδου καὶ ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πατρῶν 10 τόνους ἄλευρων.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε :

– Τὸν Προκαταρκτικὸ Πίνακα τῶν Ὑποψηφίων Κληρικῶν, πρὸς ἐγγραφὴν στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεία Ἐκλογίμων, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἀρχιερατείας.

– Τὴν ἴδρυσις Ἐνορίας στὴν Ἱερά Μητρόπολιν Ἄρτης, μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ Ἄρτης».

– Τὸν διορισμὸν ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ παρὰ τῆ Γενικῆ Διευθύνσει τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Καλλιῆστου Ροδοπούλου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος, Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίου, ἀνακοίνωσε ὅτι παρέλαβε τὸν Ἀνακριτικὸ Φάκελλον καὶ τὸ Πόρισμα τοῦ Ἀνακριτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυσιᾶς καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, σχετικὰ μὲ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Μητροπολίτου πρώην Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐνημέρωσε τοὺς Συνοδικοὺς Ἱεράρχες ὅτι θὰ προβεῖ σὲ ἀπαιτούμενας ἐνέργειαι σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸς Αὐτῶν διαδικασίας».

Τέλος ὁ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 14.1.2009

Συνήλθε τὴν Τετάρτη, 14 Ἰανουαρίου 2009, στὴ δευτέρα Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Ἰανουάριο ἢ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴ Συνεδρία αὐτή:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἢ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ συγκροτηθεῖ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἔκδοση τιμητικοῦ Τόμου πρὸς τιμὴν τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστοδοῦλου.

Ἐπίσης ὄρισε τὴν τέλεση τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου αὐτοῦ, τὴν Κυριακὴ 1η Φεβρουαρίου 2009, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀνέθεσε στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγο νὰ ὀμιλήσει γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος Πρωθιεράρχου.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε τὴν οικονομικὴ ἐνίσχυση τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν γιὰ τὴν ἀνέγερση Ἱεροῦ Ναοῦ ἐντὸς τοῦ χώρου αὐτοῦ.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ὄρισε:

– Τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ζακύνθου κ. Χρυσόστομο καὶ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρο, καθὼς καὶ τὸν Πανοσιολογίωτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Προκόπιο Πετρίδη, ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν τελετὴ ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Πατριάρχου Μόσχας.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελετίου, Προέδρου τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίου, συνήλθαν τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς Συμβούλιο, γιὰ νὰ συσκεφθοῦν, σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», πρὸς ἐξέταση τοῦ Ἀνακριτικοῦ Φακέλλου καὶ τοῦ Πορίσματος, σχετικὰ μὲ τὴν ὑπόθεση τοῦ Μητροπολίτου πρῶν Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 15.1.2009

Συνήλθε τὴν Πέμπτη, 15 Ἰανουαρίου 2009, στὴν τρίτη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Ἰανουάριο ἢ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴ Συνεδρία αὐτή:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὴν Διαρκῆ Ἱερὰ Σύνοδο ὅτι ἡ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ἀπὸ τὶς προσφορὰς ποὺ ἔχει μέχρι τώρα δεχθεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅσα διαθέτει στὶς ἀποθήκες της, θὰ ἀποστείλει καὶ θὰ διανείμει στοὺς πληγέντες τῆς περιοχῆς τῆς Γάζας, σὲ συνεργασία μὲ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, 50 τόνους ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας. Συγκεκριμένα, θὰ ἀποσταλοῦν 20 τόνοι ἀλεύρι, 10 τόνοι λάδι, 2,5 τόνοι ζυμαρικά, ὄσπρια καὶ ρύζι, 9,5 τόνοι ἐμφιαλωμένο νερό, 7 τόνοι ζάχαρη καὶ 1 τόνος γάλα σὲ σκόνη.

Μὲ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ συγκεντρωθοῦν ἀπὸ τὴν δισκοφορία τῆς Κυριακῆς 18 Ἰανουαρίου, θὰ ἀγοραστοῦν φάρμακα καὶ θὰ ἀποσταλοῦν στὴ συνέχεια μὲ ἐπιπλέον ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια στὴν ἐμπόλεμη περιοχή τῆς Γάζας.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος, ἀφοῦ ἔλαβε ὑπ' ὄψη τὰ ἀναφερθέντα ὑπὸ Μελῶν τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου γιὰ τὴν μὴ ὀρθὴ ἐκκλησιαστικὴ συμπεριφορὰ τοῦ Ἱερέως Εὐσταθίου Κολλῆ, Κληρικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, ὡς Συνηγόρου στὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια, ἀποφάσισε νὰ μὴν ἐπιτρέψει τοῦ λοιποῦ τὴν παράστασή του ὡς Συνηγόρου σὲ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Ὁργανισμὸς δορυφόρος τῆς Σανετολογίας

Τελευταῖα δραστηριοποιεῖται καὶ στὴ χώρα μας ὁ ὀργανισμὸς «Ὁ Δρόμος πρὸς τὴν Εὐτυχία».

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ ἔντυπα τῆς ὀργάνωσης αὐτῆς, ὁ ἐν λόγῳ ὀργανισμὸς εἶναι ἓνας ἀκόμη ὀργανισμὸς δορυφόρος τῆς “Σανετολογίας”. Ἡ ὀργάνωση αὐτὴ

ἐπιχείρησε νὰ προσεγγίσει καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου.

Ἦπενθυμίζουμε ὅτι, ὅπως σὲ διάφορες εὐρωπαϊκὲς χῶρες, ἔτσι καὶ στὴν Ἑλλάδα ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη (ἀποφάσεις Πρωτοδ. Ἀθηνῶν 7380/96 καὶ Ἐφετ. Ἀθηνῶν 10493/97) ἔχει ἀποφανθεῖ ὅτι ἡ «Σαπεντολογία» «ἐπιδιώκει σκοποὺς ξένους πρὸς τὴ φύση καὶ τὴν ἔννοια τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἐλευθέρου ὄντος». Ἐπίσης ὅτι εἶναι *«μία ὀργάνωση μὲ ὀλοκληρωτικὲς δομὲς καὶ τάσεις, ποὺ στὴν οὐσία περιφρονεῖ τὸν ἄνθρωπον, ἐνῶ ἐνεργεῖ ἐλεύθερα καὶ μόνον κατ' ἐπίφαση προκειμένου καὶ ἀποκλειστικὰ νὰ προσελκύσει μέλη τὰ ὁποῖα στὴν συνέχεια ὑφίστανται... πλήση ἐγκεφάλου, μὲ ἀπώτερο σκοπὸ τὴ δημιουργία κατευθυνόμενου τρόπου σκέψης... καὶ ποὺ ἀπὸ ἐτῶν ἐτράπηκε σὲ ἀπαγορευμένη κερδοσκοπικὴ δραστηριότητα».*

Κατὰ συνέπεια, οἱ σαπεντολογικὲς ἀντιλήψεις, μὲ ὅποιον τρόπο καὶ ἂν προωθοῦνται, δὲν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν οὔτε «ὀδηγὸς κοινῆς λογικῆς γιὰ καλλίτερη ζωὴ», πολὺ δὲ περισσότερο ὡς «ἐκπαιδευτικὰ ἐργαλεῖα γιὰ τὴν ἐξομάληση τῶν ἐντάσεων», ὅπως ὑποστηρίζει ἡ ἐν λόγῳ ὀργάνωση.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Ἐπισκέψεις στὶς Περιφερειακὲς Ἐκκλησιαστικὲς Ἐστίες τῶν Ἀνωτάτων Ἀκαδημιῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Σύρου, Τήνου καὶ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος τῆς «Ἐστίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης», Μητροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος, καὶ ἡ Διευθύντρια, Καθηγήτρια καὶ Καλὴ Ἀλυσανδράτου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., ἐπισκέφθηκαν κατὰ σειρά:

Τὴν Τρίτη, 13 Ἰανουαρίου, τὴν «Περιφερειακὴ Ἐστία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σύρου-Τήνου», στὴν ἱερὰ νῆσο Τήνο, ὅπου ὁ Σεβ. κ. Δωρόθεος εὐλόγησε τὴν Ἀγιοβασιλειόπιττα, παρουσίᾳ τῶν Καθηγητῶν τῶν οἰκοτρόφων καὶ τῶν συσπουδαστῶν τους, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Γυμνασίου-Λυκείου Τήνου. Κατὰ τὴν προσφώνησή του, συνεχάρη τὸ Διευθυντὴ τῆς Ἐστίας, Πρωτοπρ. Γεώργιο Φανερὸ, γιὰ τὴν ἀριστη διοργάνωσή της, εὐχαρίστησε τοὺς Διακόνους τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας, γιὰ τὴν ἐθειλοντικὴ προσ-

φορὰ τους καὶ εὐχήθηκε στοὺς οἰκοτρόφους καὶ τοὺς συσπουδαστὲς τους, ποὺ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴ Σκέπη τῆς Μεγαλόχαρης, νὰ ἔχουν καλὴ πρόοδο καὶ κατὰ τὸ νέο ἔτος 2009.

Τὴν Τετάρτη, 14 Ἰανουαρίου, μετέβησαν στὴν Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ὅπου ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἱερόθεου Καλογερόπουλου, Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μ. Ἀττικῆς, ἐκπροσώπου τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ, Μητροπολίτου Μεσογαίας κ. Νικολάου, εὐλόγησε τὴν Ἀγιοβασιλειόπιττα, εὐχήθηκε τὰ δέοντα καὶ συνέφαγε μὲ τὰ μέλη τῆς Διοικοῦσας Ἐπιτροπῆς, τοὺς οἰκοτρόφους καὶ τοὺς συσπουδαστὲς τους.

Τὴν Πέμπτη, 15 Ἰανουαρίου, μετέβησαν στὴ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ὅπου καὶ ἐπισκέφθηκαν τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Θεσσαλονίκης κ. Ἰ. Ἀνθιμο, καὶ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα.

Κατ' ἀρχάς, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Σεβ. κ. Βαρνάβα, Πρόεδρο τῆς «Περιφερειακῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐστίας τῆς Ἱ.Μ. Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως» μετέβησαν στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Γυμνάσιο-Λύκειο καὶ Ε.Ι.Ε.Κ., ποὺ συστεγάζεται μὲ τὴν «Περιφερειακὴ Ἐστία», καὶ παρέστησαν στὴν κοπὴ τῆς Ἀγιοβασιλειόπιττας, παρουσία τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτη Ψωμιάδη, τοῦ Δημάρχου Ἀμπελοκήπων κ. Λάζαρου Κυρίζογλου, τοῦ Ἀντιδημάρχου Ἀμπελοκήπων κ. Ἡλίας Γρούγια, τοῦ Περιφερειακοῦ Διευθυντῆ Α' Βάθμιας καὶ Β' Βάθμιας Ἐκπαίδευσης Μακεδονίας κ. Γεωργίου Καρατάσιου, τοῦ Διευθυντοῦ Ἐκπαίδευσης Θεσσαλονίκης κ. Γεωργίου Κωνσταντινίδη, τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβούλου κ. Βασίλειου Τουλίκα, καθὼς καὶ ὄλων τῶν μελῶν τῆς ἐκεῖ ἐκπαιδευτικῆς Κοινότητας. Προσφωνώντας τὸν Σεβασμιώτατο, ὁ Σεβ. κ. Βαρνάβας, ἀφοῦ τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὴν παρουσία του ἀνέφερε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἐτοιμάζεται μελέτη γιὰ τὴ μεταστέγαση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου σὲ καινούριες ἐγκαταστάσεις, δαπάναις τῆς Νομαρχίας Θεσσαλονίκης.

Ὁ Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Παν. Ψωμιάδης στὴν προσφώνησή του, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Σεβ. κ. Δωρόθεο γιὰ τὴν παρουσία του, ἐπαναβεβαίωσε τὴν ἀπόφασή του νὰ συνδράμει ἡ Νομαρχία στὴν ἐπίλυση τοῦ κτηριακοῦ προβλήματος τοῦ Σχολείου, ἐξέφρασε τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Σεβ. κ. Βαρνά-

βα, τὸ ποιμαντικὸ καὶ φιланθρωπικὸ ἔργο τοῦ ὁποίου ἐξεθείασε, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἔκαναν ἐν συνεχείᾳ καὶ οἱ ὁμιλητές, κ.κ. Λάζαρος Κυρίζογλου, Δήμαρχος Ἀμπελοκήπων, Γ. Καρατάσιος, Περιφερειακὸς Διευθυντὴς Α΄/Βάθμιας καὶ Β΄/Βάθμιας Ἐκπαίδευσης Μακεδονίας, καὶ Γεώργιος Κωνσταντινίδης, Διευθυντὴς Ἐκπαίδευσης Θεσσαλονίκης.

Ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος στὴν ἀντιφώνησή του συνεχάρη τὸν Σεβ. κ. Βαρνάβα γιὰ τὸ πολυσιχιδὲς ποιμαντικὸ του ἔργο καὶ εὐχαρίστησε τὸν κ. Νομάρχη γιὰ τὴν ὑποστήριξη καὶ τὴ συμπαράστασή του στὴν ἀντιμετώπιση προβλημάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης καὶ εὐχήθηκε νὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμά του καὶ ἄλλοι φορεῖς τῆς Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Κοινότητας.

* * *

Στὴ συνέχεια παρατέθηκε καφὲς ἀπὸ τὸ Διευθυντὴ κ. Εἰρηναῖο Βαμβακόπουλο καὶ ἀκολούθησε ἀπ' αὐτὸν ξενάγηση στοὺς χώρους τῆς Ἐστίας.

Ἀμέσως μετὰ, μετέβησαν συνοδείᾳ τοῦ κ. Γ. Καρατάσιου, Περιφερειακοῦ Διευθυντῆ Α΄/Βάθμιας καὶ Β΄/Βάθμιας Ἐκπαίδευσης Μακεδονίας, στὴν Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία Θεσσαλονίκης, στὸ Ἀμφιθέατρο τῆς ὁποίας, παρουσίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν Φοιτητῶν τῆς Ἀκαδημίας, ἔγινε ἡ ὑποδοχὴ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς «Ἐστίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης» ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Α.Ε.Α. κ. Κοντάκη Χριστόφορο καὶ παρεδόθη στὸν Σεβ. κ. Ἀνθιμο, Πρόεδρο τῆς «Περιφερειακῆς Ἐστίας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης», ἐπιταγὴ μὲ τὸ ποσὸν τῆς τελευταίας δόσης τῆς ἐπιχορήγησης τῆς Ἐστίας, ὕψους 180.000 €.

Στὶς προσφωνήσεις ποὺ ἀντηλήλαγαν, ὁ Σεβ. κ. Ἀνθιμος καὶ ὁ Σεβ. Πρόεδρος, ὁ ὁποῖος μὲ σεβασμὸ ἀναφέρθηκε στὸ ἔργο καὶ τὴν προσφορὰ τοῦ Σεβ. κ. Ἀνθίμου στὴν Ἐκκλησία, ὑπογράμμισαν τὸ ἔργο ποὺ ἔχει παραθεῖ στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση κατὰ τὸ παρελθόν, στὴν προσφορὰ τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησία, στὶς προσπάθειες τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδοῦλου γιὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου 3432 «Δομὴ καὶ Λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης», ἀλλὰ καὶ στὴν προσπάθεια ποὺ γίνεται καὶ σήμερα, προκειμένου ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση νὰ ἀναβαθμισθεῖ ἀκόμα περισσότερο καὶ νὰ ἀνταποκρι-

θεῖ στὶς προσδοκίες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ποιμένων Της.

Ἀκολούθησε γεῦμα, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὁποίου ἔγινε ἡ κοπὴ τῆς Ἀγιοβασιλειόπιπτας καὶ ἡ Χορωδία τῆς Ἀκαδημίας ἀπέδωσε ὕμνους καὶ παραδοσιακὰ τραγούδια.

Μετὰ τὸ γεῦμα, ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικοῦσας τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία Θεσσαλονίκης Ἐπιτροπῆς ξενάγησε τὸ Σεβασμιώτατο στοὺς χώρους τῆς Ἀκαδημίας. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτη ἱκανοποίησή του γιὰ τοὺς ξενῶνες φιλοξενίας τῶν φοιτητῶν καὶ γιὰ τὶς ἄρτια ὀργανωμένες καὶ πλήρως ἐξοπλισμένες, ἐξ ἀπόψεως ὀπτικοακουστικοῦ ἐξοπλισμοῦ, αἰθουσες διδασκαλίας, τὰ ἐργαστήρια καὶ τὴ Βιβλιοθήκη.

Κατὰ τὶς ἀνωτέρω ἐπισκέψεις του, ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος διένειμε σὲ ὄλους ἀναμνηστικὲς εἰκόνες, μετέφερε τὶς εὐχὲς καὶ τὸ προσωπικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου καθὼς καὶ τὸ ἐπιδεικνυόμενον ἐνδιαφέρον τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Ἀνδρέα Λυκουρέντζου, ἀρμοδίου γιὰ Ἐκκλησιαστικὰ θέματα, καὶ τόνισε ὅτι τὸ Δ.Σ. τῆς «Ἐστίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης» καταβάλλει καὶ θὰ καταβάλλει κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ὑπαρχόντων προβλημάτων καὶ τὴ ρύθμιση τῶν ὑφισταμένων ἐκκρεμοτήτων, σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο καὶ τὴν ἡγεσία τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ»

Ἀνθρωπιστικὴ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἀποκλεισμένη Γάζα

(16.1.2009)

Ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια πενήντα τόνων τροφίμων παρεδόθη σήμερα ἀπὸ τὴ Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη» στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν μὲ προορισμὸ τὴ Λωρίδα τῆς Γάζας καὶ τὴν ἐνίσχυση τοῦ παλαιστινιακοῦ λαοῦ.

Μὲ ἐντολὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰερωνύμου σχεδιάστηκε μὲ ταχεῖς ρυθμοὺς ὁ προγραμματισμὸς ἐνεργειῶν γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῆς ἐν λόγῳ ἀποστολῆς στοὺς πηληγέντες, ὁ ὁποῖος ἀπέδωκε

20 τόνους σὲ ἀλεύρι, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 10 τόνοι ἀποτελοῦν εὐγενικὴ δωρεὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, 10 τόνους ἴαδι μὲ τὴ βοήθεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας, 9,5 περίπου τόνους ἐμφιαλωμένο νερό, 7 τόνους ζάχαρη καὶ 3,5 τόνους περίπου σὲ ρύζι, ὄσπρια, ζυμαρικὰ καὶ γάλα σὲ σκόνη.

Μετὰ τὴν ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἐγκύκλιον 2875/2008, ἡ Ἀλληλεγγύη συντονίζει τὴ συλλογὴ τῶν ἀπαραίτητων εἰδῶν ἀπὸ τὶς Ἱ. Μητροπόλεις γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς Παλαιστίνης καὶ ἔχει τὴ γενικὴ ἐπιστάσι καὶ εὐθύνη τῆς προώθησης τῶν συγκεντρωθέντων τροφίμων.

Ἡ Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος βρίσκεται σὲ συνεχῆ ἐτοιμότητα ὥστε νὰ μπορέσει νὰ ἀποβεῖ ἀρωγὸς στοὺς συνανθρώπους μας ποὺ δοκιμάζονται, προσφέροντας ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ βοήθεια μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο.

Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

Ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως

ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἡ Ἐπιτροπὴ Διοίκησης (Ε.Δ.) τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.) προχώρησε στὴν τοποθέτηση νέων στελεχῶν στὸν κλάδο Ἐκδόσεων καὶ Ραδιοφωνίας. Συγκεκριμένα, ἡ Ἐπιτροπὴ Διοίκησης τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ἀνέθεσε τὴ Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ» στὸν κ. Ἀλέξανδρο Κατσιάρα, Θεολόγο, Εἰδικὸ Σύμβουλο Ἐπικοινωνίας, Ἐνημέρωσης καὶ Παιδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀκολουθῶς, τοποθέτησε στὴ Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ «ΘΕΟΛΟΓΙΑ» τὸν κ. Σταῦρο Παγκάζογλου, Διδάκτορα Θεολογίας καὶ Σύμβουλο τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου. Ὅρισε ἐπίσης Συντακτικὲς Ἐπιτροπὲς μὲ ἐτήσια θητεία καὶ στὰ δύο αὐτὰ περιοδικά.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ «Ἐφημέριος» θὰ στελεχώνεται ἀπὸ διακεκριμένους κληρικούς καὶ λαϊκοὺς θεολόγους τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία» θὰ ἀπαρτίζεται ἀπὸ καθηγητὲς τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἀνὰ ἐπιστημονικὸ κλάδο, μὲ τὴ συμμετοχὴ ἐνὸς Μητροπολίτη κατόχου τουλάχιστον διδακτορικοῦ τίτλου. Προκειμένου νὰ ἀποφει-

χθοῦν ἀλληλοεπικαλύψεις στὴν ὕλη τῶν τριῶν περιοδικῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ ἔκρινε σκόπιμο νὰ ὑπάρξει σαφὴς διαφοροποίηση τοῦ περιεχομένου τους, ἐνῶ θεώρησε ἀναγκαία, καὶ ὡς ἀπαίτηση τῶν καιρῶν, τόσο τὴν αἰσθητικὴ τους ἀναβάθμιση ὅσο καὶ τὴν θεματικὴ τους ἀνανέωση.

Ἔτσι, ἡ «ΘΕΟΛΟΓΙΑ» θὰ συνεχίσει νὰ εἶναι περιοδικὴ ἔκδοση ἀκαδημαϊκοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρα. Ἡ ὕλη της θὰ παρουσιάζεται, ὑπὸ μορφὴ θεματικῶν ἀφιερωμάτων, σὲ τρεῖς ἐνότητες: θεολογικὰ ἄρθρα καὶ δοκίμια ποικίλης ὕλης, θεολογικὰ χρονικὰ καὶ βιβλιοκρισίες. Θὰ ἐπιδιωχθεῖ νὰ εἶναι ἐνδιαφέροντα καὶ προσιτὰ γιὰ τὸν μέσο ἀναγνώστη, ἐνῶ τὰ περιεχόμενα τῆς ἐνότητας “θεολογικὰ χρονικά” θὰ πληροφοροῦν γιὰ τὰ συμβαίνοντα στὸν διορθόδοξο, τὸν διαχριστιανικὸ καὶ τὸν διαθρησκευτικὸ χῶρο. Ἡ ἔκδοση θὰ περιλαμβάνει καὶ εἰδικὸ ξενόγλωσσο τεύχος - παράρτημα στὴν ἀγγλική. Στόχος εἶναι ἡ «ΘΕΟΛΟΓΙΑ» νὰ γίνῃ σύγχρονο, δυναμικὸ καὶ παρεμβατικὸ περιοδικό, τὸ ὁποῖο θὰ διακονεῖ καὶ θὰ ὑποστηρίζει θεολογικὰ καὶ ποιμαντικὰ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας στὸ σύγχρονο κόσμο.

Ἡ ἔκδοση τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» θὰ περιλαμβάνει τὶς Συνοδικὲς Ἀποφάσεις, τὶς εἰσηγήσεις τῶν Ἱεραρχῶν στὴν Ἱερὰ Σύνοδο, τὴν ἐπίσημη ἀλληλογραφία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου της, τὰ ἐκκλησιαστικὰ χρονικὰ ποὺ ἀφοροῦν στὶς Συνοδικὲς Ἐπιτροπές, στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή, στὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις, στὸ διορθόδοξο, διαχριστιανικὸ καὶ διαθρησκευτικὸ χῶρο, καὶ τέλος, στὶς κανονιστικὲς ἀποφάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἡ ἔκδοση τοῦ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ» θὰ προσανατολισθεῖ σὲ ἐκκλησιολογικὰ θέματα, κυρίως στὸ ποιμαντικὸ, λειτουργικὸ καὶ κατηχητικὸ ἔργο τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς, ὥστε νὰ γίνῃ ἐργαλεῖο ἀλλῆ καὶ βῆμα ἔκφρασης καὶ διαλόγου τῶν ἰδίων τῶν ἐφημερίων καὶ τῆς ἐνοριακῆς κοινότητας.

Τέλος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐξῆρε τὴ μακρόχρονη παρουσία καὶ προσφορὰ τοῦ Ὁμότιμου Καθηγητῆ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Εὐαγγέλου Θεοδώρου στὸ χῶρο τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν καὶ τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὴ συμβολή του στὴν ἔκδοση τῶν περιοδικῶν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», «ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ» καὶ «ΘΕΟΛΟΓΙΑ».

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκκλήση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Π. Παναγόπουλου

(13.1.2009)

Ἐκκλήση πρὸς τοὺς ἀπαγωγεῖς τοῦ ἐφοπλιστῆ Περικλῆ Παναγοπούλου νὰ τὸν ἀφήσουν ἐλεύθερο, ἀπνύθουν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος, σὲ συνέντευξή του στὴν ET-3 καὶ στὸν δημοσιογράφο Γιώργο Φερέτη.

Ὁ κ. Ἰερώνυμος χαρακτήρισε τὴν ἀπαγωγή δείγμα τῆς κρίσης τῆς ἐποχῆς μας καὶ τόνισε:

«Θὰ ἤθελα καὶ ἐγὼ νὰ παρακαλέσω σὰν πνευματικὸς πατέρας, σὰν πνευματικὸς ἀδελφός, αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι παρασύρθηκαν σὲ αὐτὴν τὴν πράξη, τὴν ἐνέργεια, νὰ κάνουν μιὰ ὑπέρβαση καὶ νὰ ἀφήσουν τὸν κ. Παναγόπουλο νὰ ἐπιστρέψει στὸ σπίτι του, καὶ πιστεῦω, ὅτι ἂν ἐνεργήσουν ἔτσι, τὴ χαρὰ θὰ τὴ νοιώσουν περισσότερο αὐτοὶ ἀπὸ ὄλους ἐμᾶς», τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

«Τὸ μήνυμά μου εἶναι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ ἀρθοῦν πάνω ἀπὸ τὶς περιστάσεις πού τοὺς ἔσπρωξαν σὲ αὐτὴν τὴν ἐνέργεια. Τοὺς ἐκλιπαρῶ νὰ ἀφήσουν τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐπιστρέψει στὸ σπίτι του», πρόσθεσε.

«Ἡ συγχώρεση πάντα θὰ ὑπάρχει ὅταν ὑπάρχει, μετάνοια, καὶ ἀπὸ τὴν μετάνοια δὲν ὑπάρχει, κανένα μεγαλύτερο δῶρο στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων», κατέληξε.

Ἐν τέλει ἡ περιπέτεια τοῦ ἐφοπλιστῆ Περικλῆ Παναγόπουλου εἶχε αἴσιο τέλος, καθὼς περιπολικὸ τῆς Ἀσφάλειας τὸν ἐντόπισε σὲ ἐρημικὸ σημεῖο κοντὰ στὸν Ἀσπρόπυργο. Ὁ 74χρονος ἐφοπλιστὴς εἶχε ἀπαχθεῖ ἀπὸ τὸ Καβούρι στὶς 12 Ἰανουαρίου. Φανερὰ καταβεβλημένος ἐμφανίστηκε μπροστὰ στὶς κάμερες ὁ ἐφοπλιστὴς Περικλῆς Παναγόπουλος στὶς δύο τὸ μεσημέρι τῆς Τρίτης, ἔντεκα ὥρες μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του ἀπὸ τοὺς ἀπαγωγεῖς του. «Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς πού βρίσκομαι καὶ πάλη σπίτι μου καὶ ἰδιαίτερα πού βρίσκομαι κοντὰ σας. Ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ εὐχαριστήσω ὄλους ὅσοι συνέβαλαν, ὥστε νὰ γίνει ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ ἐλαφριά ἡ περιπέτεια μου» δήλωσε συγκινημένος.

«Κατ' ἀρχάς, θέλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Ἰερώνυμο. Ἐκανε μία δήλωση πού μὲ συγκίνησε πάρα πολὺ καὶ τὴ χρειάζομαι τὴ στιγμή πού τὴν ἔκανε. Τὸν εὐχαριστῶ

γι' αὐτό. Εὐχαριστίες θέλω νὰ ἀποδώσω στὴν οἰκογένειά μου, στὴ γυναῖκα μου, τὰ παιδιὰ μου καὶ τοὺς ἀγαπημένους μου συνεργάτες, καὶ ἰδιαίτερα στὸ συνοδό μου, τὸν Γιώργο Σαρδέλη, ὁ ὁποῖος ἔζησε τὴν περιπέτεια αὐτὴ πάρα πολὺ ἔντονα καὶ κινδύνευσε, μπορῶ νὰ πῶ, τουλάχιστον ὅσο κινδύνευσα κι ἐγώ, ἂν ὄχι καὶ περισσότερο».

Συνάντηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς καὶ τὸν νέο Ὑπουργὸ Παιδείας

Μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς κ. Δημήτρη Σιούφα συναντήθηκε στὶς 22.1.2009 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος. Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος δέχθηκε στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ τὸν Ὑπουργὸ Παιδείας κ. Ἄρη Σπηλιωτόπουλο.

Τὸν Ὑπουργὸ Παιδείας συνόδευσαν ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Ἀλέξανδρος Λυκουρέντζος καὶ ὁ Γεν. Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου κ. Δημήτριος Πλατῆς, ἐνῶ μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο παρευρέθηκαν ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῆς ΕΚΥΟ κ. Ἀντώνης Ζαμπέλης, ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Παπαγεωργίου, ὁ εἰδικὸς σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σὲ θέματα Παιδείας καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ κ. Ἀλέξανδρος Κατσιάρας, καθὼς καὶ ὁ Διευθύνων Σύμβουλος τῆς Μ.Κ.Ο. "Ἀθηνηλεγγύη" κ. Κωνσταντῖνος Δήμτσας.

Νέος Πρωτοσύγκελλος στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Νέος Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὀρίστηκε ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Γαβριὴλ Παπανικολάου, ὁ ὁποῖος διαδέχεται τὸν Ἐπίσκοπο Βελεστίνου κ. Δαμασκηνὸ Καζανάκη. Ὁ 33 ἐτῶν κληρικὸς, μὲ σπουδὲς στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν καὶ στὸ Πατριαρχικὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Γενεύης, ὑπηρέτησε στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, ἐνῶ γιὰ ἑξὶ μῆνες ἐργάστηκε στὸ πλῆθισιο ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος στὴν ἔδρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς.

Γνώστης τῆς λειτουργίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς καὶ τῶν προτεσταντικῶν ὁμολογιῶν, ὁ πατὴρ Γαβριὴλ συμμετεῖχε στὶς ἐπισκέ-

Ἡ βράβευση τοῦ π. Ἰωάννου Διώτη ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν.

ψεις ποὺ πραγματοποιίσει ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρὸς Χριστόδουλος στὴ Ρώμη, ὅπου συναντήθηκε μὲ τὸν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ', καθὼς καὶ στὴν ἔδρα τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν στὴ Γενεύη.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τίμησε τὸν π. Ἰωάννη Κ. Διώτη

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν πανηγυρικὴ ἐτήσια συνεδρίαση τῆς (30.12.2008), μεταξύ ἄλλων, τίμησε καὶ τὸν γνωστὸ Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Ἰωάννη Κ. Διώτη «διὰ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἔργον, μάλιστα δὲ διὰ τὴν τοῦ ἔργου «*ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ*» τοῦ J.-P. Migne νέαν ἔκδοσιν».

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Νικόλαος Μασσανιώτης, παρουσιάζων τὸν π. Ἰωάννη κατὰ τὴν ἀπονομὴ τῆς κορυφαίας αὐτῆς τιμητικῆς διακρίσεως, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ βραβευόμενος θεολόγος, δημοσιογράφος, συγ-

γραφεὺς καὶ ἐκδότης προσέφερε πολλὰ στὴν Ἐκκλησία, τὴν Κοινωνία καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα. Ἔχει γράψει ἑκατοντάδες δημοσιογραφικὰ ἄρθρα καὶ ἔχει ἐπιμεληθῆ τῆς ἐκδόσεως ἑκατοντάδων τόμων μὲ πατερικὰ καὶ βυζαντινὰ κείμενα. Τὸ σημαντικώτερον ἔργο του εἶναι ἡ ἐπιμέλεια τῆς, διὰ πρώτη φορά στὴν Ἑλλάδα, ἐπανεκδόσεως, μὲ ἀξιόλογα ἐπιστημονικὰ συμπληρώματα, τοῦ ἱστορικοῦ ἔργου τοῦ Jacques Paul Migne «Ἑλληνικὴ Πατρολογία», τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ 166 ὀγκώδεις τόμους καὶ συνιστᾷ τὴν πληρέστερη πηγὴ τῶν Πατερικῶν καὶ Βυζαντινῶν κειμένων διεθνῶς. Ἡ ἐκδοτικὴ ὀλοκλήρωσις τοῦ ἔργου αὐτοῦ διήρκεσε 20 ἔτη μὲ συνεχῆ καὶ ἐνταντικὴ ἐργασία τοῦ τιμωμένου, ὁ ὁποῖος ἴδρυσε καὶ διευθύνει τὸ «ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ». Διὰ τὴν ἐκδοτικὴν καὶ δημοσιογραφικὴν του προσφορὰ ἀπονέμεται ἔπαινος στὸν Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ἰωάννη Διώτην».

Ἦδὼν ὁ π. Ἰωάννης Κ. Διώτης, συνταξιούχος κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἔχει τύχει καὶ

πολλῶν ἁλλῶν τιμητικῶν διακρίσεων ὑψηλοῦ ἐπιπέδου:

1) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπένευμε σ' αὐτόν «τὸν δίκαιον ἔπαινον καὶ τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς» γιὰ ἐξαίρετο κείμενό του ἐπὶ δυσκόλου νομοκανονικοῦ θέματος, τοῦ ὁποῖου ἔκαμε χρήση ἡ Ἱεραρχία πρὸς διαφώτισιν τοῦ σκανδαλισθέντος λαοῦ.

2) Ἀπενεμήθη στὸν π. Ἰωάννη Διώτη ἡ ἀνώτατη τιμητικὴ διάκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Παρασήμου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Χρυσοῦς Σταυρὸς μετὰ Ἀστέρος).

3) Τὸ ἱστορικὸ Πανεπιστήμιο Ὁράντια τῆς Ρουμανίας ἐξέλεξε τὸν πατέρα Ἰωάννην ὡς ἐπίτιμον μέλος τῆς Γερουσίας του (Συγκλήτου).

4) Ἐτιμήθη ἀπὸ τὸ κοινωφελὲς Ἴδρυμα Λαιμοῦ μὲ χρηματικὸ βραβεῖο, ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς διακεκριμένους κληρικούς τῆς Ἐκκλησίας καὶ συγκεκριμένα «διὰ τὸ πλοῦσιον ποιμαντικόν, ἔθνικόν, κοινωνικόν καὶ ἐκδοτικὸν ἔργον του».

5) Ὁ ἱστορικός «Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός» ἐξέλεξε τὸν πατέρα Ἰωάννη Διώτη ὡς τακτικὸ μέλος του γιὰ τὴ δημιουργικὴ παρουσία καὶ δράση του στὸν ἑλληνορθόδοξο χώρο.

6) Ἀπενεμήθη στὸν π. Ἰωάννη τιμητικὸ δίπλωμα τοῦ «Συλλόγου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν» «διὰ τὴν οὐσιαστικὴν συμβολὴν του εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ θείου λόγου καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κοινωνικοῦ μας πολιτισμοῦ».

7) Ἡ «Ἐταιρεία Εὐρυτάνων Ἐπιστημόνων» ἀπένευμε στὸν π. Ἰωάννη Διώτη τιμητικὸ δίπλωμα «διὰ τὴν πολλοετῆ καὶ πολὺπλευρον ἐκκλησιαστικὴν, συγγραφικὴν, πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν του δραστηριότητα».

ἹΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ὁ Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης Συμεὼν
πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ καὶ τὴ ρίζα τῆς σωτηρίας μας. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ γέννησή Του εἶναι τὸ πιὸ σημαντικὸ γεγονός τῆς ἱστορίας μας. Δεσπόζει ὡς ὀρόσημο στὸν ἱστορικὸ χρόνο. Τὸν διαιρεῖ σὲ δύο ἐποχές· τὴν *πρὸ* καὶ τὴν *μετὰ* Χριστόν.

Αὐτὸ τὸ μεγάλο γεγονός τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ ἐορτάζουμε σήμερα οἱ χριστιανοί. Συναγμένοι στὶς ὁλόφωτες ἐκκλησίες μας. Ἱερουργώντας τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας. Μετέχοντας τὴν κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Λυτρωτῆ μας Κυρίου. Διατρανώνοντας τὴν ἐλπίδα μας καὶ ἀκτινοβολώντας τὴ χαρὰ τῆς λύτρωσης ποὺ πλημμυρίζει τὶς καρδιές μας.

Κατὰ χρέος ἀγάπης ἐπικοινωνώντας μαζί σας τὴν εὐσημὴ τούτη μέρα, ἃς μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ σᾶς ἀπευθύνω τοὺς ἀθανάτους λόγους μὲ τοὺς ὁποίους τὸν τέταρτον αἰῶνα ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀρχίζει μία ἀπὸ τὶς θαυμασιώτερες ὁμιλίαι του: «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε».

«Χριστὸς γεννᾶται». Ἐνεστὼς χρόνος, ὄχι ἀόριστος. Γεννιέται σήμερα, ὄχι γεννήθηκε κάποτε. Καὶ γιατί ἄραγε; Γιατί ἡ Ἐκκλησία μας, ὅλοι ἐμεῖς οἱ πιστοί, ζοῦμε τὸ γεγονός τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως, ποὺ συντελέστηκε ἅπαξ, διαχρονικά· σὰν ἓνα συνεχὲς καὶ ἀδιάκοπον παρόν.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀποκαλύπτει ὄχι μόνο τὴν ἔλευση ἀλλὰ καὶ τὴν «ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28,20) παρουσία τοῦ Χριστοῦ μας στὸν κόσμον. Στὴν ἱστορία. Στὶς καρδιές ὄλων ἐκείνων ποὺ Τὸν πιστεύουν· ποὺ Τὸν ἀγαπούν· ποὺ Τὸν λατρεύουν.

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε». Ἡ γέννηση τοῦ Κυρίου συνεγείρει τὴν Ἐκκλησίαν Του σὲ δοξολογία· σὲ δοξολογία τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὁ ὁποῖος «σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰω. 1,14).

Πολλοί –καὶ στὶς μέρες μας– ἀγωνίζονται μὲ πάθος νὰ ἐξαλείψουν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ἦ ἀλλοὶ ἀμφισβητοῦν τὴ θεότητα Του. Ἦ ἀλλοὶ Τὸν ὑβρίζουν χυδαῖα. Ἦ ἀλλοὶ πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησίαν Του.

Ἐμεῖς οἱ πιστοὶ ὅμως Τὸν δοξάζουμε, ὅπως οἱ ἄγγελοι τὴ νύχτα τῆς θείας γεννήσεως. Ὁμολογοῦμε τὴν ἀγάπην μας πρὸς τὸ ὑπερούσιο πρόσωπό Του. Καὶ

ὅπως οἱ ποιμένες τῆς Βηθλεὲμ ἔσπευσαν νὰ Τὸν προσκυνήσουν, ἔτσι κι ἐμεῖς σπεύδουμε νὰ καταθέσουμε τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς καρδιᾶς μας γιατί γιὰ μᾶς, γιὰ τὴ σωτηρία μας, ἔγινε ἄνθρωπος.

«Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε». Θεῖα ἡ προέλευση τοῦ Κυρίου μας. «Ἐξ οὐρανῶν». «Θεὸς ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ», ὅπως ὁμολογοῦμε στὸ Σύμβολο τῆς πίστεώς μας. Κλίνει τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἔρχεται κοντὰ μας. Ὡς ὄντας τέλειος Θεός, γίνεται καὶ τέλειος ἄνθρωπος γιὰ νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπο.

Ἡ ἔλευση τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς συνεπάγεται καὶ τὸ χρέος ὄλων μας ὡς μαθητῶν Του νὰ Τὸν προῦπαντήσουμε. Νὰ Τὸν ὑποδεχτοῦμε. Ὁ Κύριος εἶναι πάντοτε ὁ ἐρχόμενος. Στὶς καρδιές μας. Στὴ ζωὴ μας. Στὰ μονοπάτια τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἱστορίας. Κι ἐμεῖς οἱ πιστοὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐξέρχονται «εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ» (Ματθ. 25,6)· ἐκεῖνοι ποὺ προσδοκοῦν καὶ προσεύχονται μὲ ἡλατᾶρα: «Ἀμήν, ναὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ» (Ἀποκ. 22,20).

«Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε». Ἡ κάθοδος τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ ἀποτελεῖ τὴ θεμελιώδη προϋπόθεση τῆς ἀνόδου, τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἀνθρώπου στὸν οὐρανό. Ὁ Κύριος «ἐταπείνωσεν ἑαυτόν» (Φιλ. 2,8) γιὰ νὰ ἐξυψώσει ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Κατέβηκε στὴ γῆ γιὰ ν' ἀνεβούμε ἐμεῖς στοὺς οὐρανοὺς. Ὡς ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ γίνουμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι θεοὶ κατὰ χάριν!

Γι' αὐτὸ καὶ σήμερα ποὺ γιορτάζουμε τὴν κάθοδο τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ, ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ καλοῦμαστε νὰ ὑψωθοῦμε. Νὰ ὑψωθοῦμε πάνω ἀπὸ τὰ γήινα καὶ τὰ ἐφάμαρτα. Νὰ ὑπερικήσουμε τὰ πάθη μας. Ν' ἀποβάλλουμε τὸ φρόνημα τοῦ κόσμου, «φρονοῦντες τὰ ἄνω, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς» (Κολ. 3,2).

Μόνο ὅταν οἱ καρδιές μας φλέγονται ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, μποροῦμε νὰ αἰσθανόμαστε τὴν ἄρρητη ὁμορφιὰ τῆς ἔλευσής Του στὸν κόσμο. Μόνο ὅταν Τὸν προσκυνοῦμε καὶ Τὸν λατρεύουμε μέσα στὴν Ἐκκλησία, μαζὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς μας, ὁ ἑορτασμὸς τῶν Χριστουγέννων ἀποκτᾶ τὸ ἀληθινὸ του νόημα. Μόνο ὅταν ἀγωνιζόμαστε νὰ ζοῦμε κατὰ τὸ Εὐαγγέλιό Του, μᾶς ἐπισκέπεται ἡ ἄκτιστη χάρις Του καὶ μᾶς ἀναδεικνύει «τέκνα Θεοῦ» (Ἰω. 1,12). Δηλαδή ἐκπληρώνουμε τὸν θεῖο προορισμὸ μας.

Ἄδελφοί μου,

Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου σᾶς εὐχομαι εὐφρόσυνα Χριστούγεννα. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἄς εὐλογεῖ τὴ ζωὴ μας καὶ ἄς χαρίζει σὲ ὅλο τὸν κόσμο τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην, τὸ ἔλεός Του.

Μὲ θερμὲς ἐόρτιες εὐχὲς

Ὁ Ἐπίσκοπός σας

† Ο ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΣΥΜΕΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Δηλώσεις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀνθίμου

«Ἡ αἰφνίδια σκληρὴ δοκιμασία ποὺ ἔπληξε τὴν ἐλληνικὴ κοινωνία καὶ ἐξέθεσε διεθνῶς τὴν πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα, τοῦτες τὶς ἡμέρες τοῦ Δεκεμβρίου 2008, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀφήσῃ σιωπηλοῦς, ιδιαίτερα ὄλους ὅσοι ἀσκοῦμε δημόσια λειτουργήματα.

Τὸ πρῶτο τραγικὸ γεγονός ἐστὶν ὁ θάνατος τοῦ νεο-ρουῦ ἐφήβου Ἀλεξάνδρου Γρηγοροπούλου, ποὺ ἔχασε ἄδικα τὴ ζωὴ του, ἐβύθισε στὸ πένθος τὴν οἰκογένειά του καὶ ἐλίπησε βαθύτατα ὄλους τοὺς Ἕλληνας. Ὁ Ἅγιος Θεὸς ἄς ἀναπαύῃ τὴν ψυχὴ του στὴν αἰωνιότητα καὶ ἄς παρηγορῇ τοὺς οἰκείους του.

Τὰ ἄλλα τραγικὰ γεγονότα μὲ τὶς καταστροφὲς καταστημάτων, τὶς πυρκαγιὲς δημοσίων κτιρίων, τραπεζῶν, περιουσιῶν τῶν Δήμων, ιδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ περιπτέρων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐορταστικῶν διακοσμῆσεων καὶ μὲ τὴν παράδοση στὶς φλόγες πλήθους αυτοκινήτων, στὴν Ἀθήνα, στὴ Θεσσαλονίκη καὶ στὶς μεγάλες πόλεις, ἄφησε ἀναυδούς ὄλους τοὺς Ἕλληνας. Οἱ φωτιὲς ἔγιναν τὸ χωνευτήρι τῶν περιουσιῶν τῶν συνανθρώπων μας.

* * *

Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ κατεδίκασαν τὶς βιαιότητες καὶ τὶς καταστροφές, καθὼς καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν δημοσιογράφων τοῦ τύπου καὶ τῶν τηλεοπτικῶν σταθμῶν. Τὸ μέγα ἐρώτημα ποὺ πλανᾶται εἶναι ποιοὶ καὶ πῶς προκάλεσαν αὐτὴ τὴν ἐξέγερση. Ὅσοι διεμαρτύροντο γιὰ τὰ δίκαια αἰτήματά τους εἰρηνικά, ἔστω ἀκόμη καὶ ἔντονα, εἶναι δικαιολογημένοι. Ποιοὶ εἶναι ὅμως αὐτοὶ ποὺ ἔκαψαν τὶς ξένες ιδιοκτησίες καὶ τὰ δημόσια κτίρια; Αὐτὸ περιμένει νὰ μάθῃ ὁ ἐλληνικὸς λαός.

Παρόμοια αἰτήματα μὲ αὐτὰ τῶν δικῶν μας πολιτῶν

ἔχουν οἱ πολῖτες πολλῶν κρατῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως. Ἀλλὰ δὲν ἐπεχείρησαν νὰ κάψουν οὔτε τῶν συμπατριωτῶν τους τὶς περιουσίες οὔτε τὶς κρατικὲς ἰδιοκτησίες. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἀλήθεια καὶ κηρύσσεται διαρκῶς εἶναι νὰ μειωθοῦν οἱ μέθοδοι καὶ τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιεῖ κάθε ἐπίσημη ἐξουσία εἰς βάρους τῶν πολιτῶν. Πολλὲς ἐξουσίες μαζὶ κατασκευάζουν τὰ πλέγματα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ὁ Χριστὸς διεκήρυξε “οὐκ ἤλθον διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι” (Ματθ. 20,28). Δηλαδή, λέγει, δὲν ἤλθα νὰ ἐξυπηρετηθῶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γὰ νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσω. Καὶ γι’ αὐτὸ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθηκε γὰ ὄλους μας.

Ἐπὶ τὸν ὅτι οἱ διακηρύξεις ἐναντίον τῶν πάσης μορφῆς ἐξουσιῶν καὶ ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ κράτους. Ἐρωτᾶμε, λοιπόν, τοὺς ἀντιεξουσιαστὲς καὶ λέμε: Ἐὰν καταργηθῇ κάθε ἐξουσία καὶ διαλυθῇ ἡ ἔννοια τοῦ Κράτους, τότε ἐσεῖς τί προτείνετε γὰ μετὰ; Ἀλλ’ ὅμως, ἐνῶ δὲν προτείνετε λύση, κανένας δὲν δέχεται νὰ εὐρεθῇ στὸ χάος ἢ νὰ ζήσει σὲ μιὰ ἀνισόρροπη κοινωνία ἢ σὲ μιὰ ζούγκλα, μὲ ἀναπνευστικὴ τὴν αἴσθησι μιᾶς λογικῆς καὶ μὲ ἀνύπαρκτη συντροφικότητα. Ἐὰν ἐμεῖς κάνουμε λάθος, πῆτε μας ἐσεῖς τί προτείνετε μὲ ἰνδαλμά σας τὴν ἀναρχία.

“Ὅλα τὰ κοινωνικὰ καὶ οικονομικὰ πολιτεύματα ποὺ ἐστηρίχθηκαν στὸν ὀλοκλήρωτισμὸ ἀπέτυχαν παταγωδῶς. Καὶ ὅλα τὰ συστήματα ποὺ ἐστηρίχθηκαν στὴ Δημοκρατία ἐπέτυχαν τὰ καλύτερα δυνατὰ ἀποτελέσματα. Ἡ Δημοκρατία εἶναι τὸ καλύτερο δοκιμασμένο πολίτευμα. Στὶς Δημοκρατίες κυβερνοῦν οἱ πλειονοψηφίες, καὶ συγκυβερνοῦν διὰ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ οἱ μειοψηφίες, ἐναλλασσομένων, μὲ βάση τὴν ἐκλογικὴ ἐτυμηγορία τοῦ λαοῦ.

Εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη ὅλοι ἐμεῖς οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες νὰ συνεννοηθοῦμε μεταξύ μας, γὰ νὰ μὴ καταστοῦμε ἡ χλεῦη τῶν ἀλλῶν λαῶν. Ἐὰν πρυτανεύση ἡ ἀγάπη τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὁ σεβασμὸς τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀδελφοῦ μας, ἰδιαίτερα στὰ δικαιώματά του, τότε ἔχομε ἐλπίδες νὰ συνεχίσωμε τὴν πορεία μας ὡς λαὸς μὲ ἔνδοξη ἱστορία καὶ ἱερὴ παράδοση. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς διδάσκει, “εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνυτε καὶ κατεσθίετε, βλήπετε μὴ ὑπ’ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε” (Γαλ. 5,15).

Εὐχέτης
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος

Ἐρὰ Μητρόπολις Γλυφάδας

Ὁ Ἁγιασμὸς τῶν Ὑδάτων

Μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ πλήθους Φιλόχριστου Λαοῦ ἐτελέσθη κι ἐφέτος σ’ ὄλους τοὺς Ἑνοριακοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Μητροπόλεώς μας, ὁ Ἁγιασμὸς τῶν Ὑδάτων καὶ ἡ Κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Γλυφάδας τῶν ὡς ἄνω Ἱερῶν Ἀκολληθῶν, ὡς καὶ τοῦ Ἱεροῦ καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας, προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Παῦλος, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν Ἁγιασμὸν τῶν Ὑδάτων μετέβη μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Γλυφάδας, τῶν Ἐπισήμων καὶ τῆ συνοδείᾳ τόσον τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Γλυφάδας, ὅσον καὶ Ἀγῆματος τῆς 128 ΣΕΤΗ, εἰς τὸν λιμένα τῆς Γλυφάδας, ὅπου μέσα ἀπὸ πλοῖο ἀριο καταλήλιως διαμορφωμένο, ἐτέλεσε τὴν Τελετὴ τῆς Καταδύσεως, τὴν ὁποία παρηκολούθησαν χιλιάδες λαοῦ ἀπὸ τὴ Γλυφάδα καὶ ἄλλες περιοχές.

Στὸν ἀνασύραντα τὸν Τιμιὸν Σταυρὸν, ὁ Μητροπολίτης μας ἐπέδωσε ἐπιστήθιον χρυσὸν Σταυρὸν καὶ στοὺς ὑπολοίπους, περὶ τοὺς 25, ἐπέδωσε ἀναμνηστικούς ἀργυροὺς Σταυροὺς, ὡς εὐλογίαν.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἐρὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ὁλοκληρώθηκε τὸ συνέδριο γὰ τὴ κοινὴ πορεία Ὀρθοδοξίας - Φυσικῶν Ἐπιστημῶν

Ὁλοκληρώθηκε μὲ τὴν παρουσία μεγάλου πλήθους συμμετεχόντων τὸ συνέδριο ποὺ συνδιοργάνωσαν ἡ Ἐρὰ Μητρόπολις Ἡλείας, ἡ Ἑνωσις Ἑλλήνων Φυσικῶν καὶ τὸ Παράρτημά της στὴν Ἡλεία, καθὼς καὶ τὸ Παράρτημα Ν. Ἡλείας τῆς Πανελληνίας Ἑνώσεως Θεολόγων, τὸ Σάββατο 10 καὶ Κυριακὴ 11 Ἰανουαρίου.

Θέμα τῆς διημερίδας ἦταν: «Ἡ Ὀρθοδοξία καὶ οἱ Φυσικὲς Ἐπιστῆμες. Μιὰ κοινὴ πορεία;».

Παρέστησαν ἐκτὸς τοῦ Φυσικοῦ καὶ Θεολογικοῦ κόσμου καὶ οἱ: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός, ὁ Βουλευτὴς τῆς Ν.Δ. κ. Κώστας Τζαβάρας, ὁ Νομάρχης Ἡλείας κ. Χαράλαμπος Καφύρας, ὁ Δή-

μαρχος Πύργου κ. Μάκνης Παρασκευόπουλος, ὁ Ἀντινομάρχης κ. Παναγιώτης Πλατανᾶς, ὁ Πρόεδρος τῆς ΟΛΜΕ κ. Κώστας Μανιάτης, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ε.Ε.Φ. κ. Δημήτριος Καρδαῆς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπνύθουναι χαιρετισμό, ὁ Νομαρχιακὸς σύμβουλος κ. Γεώργιος Νικοηακόπουλος, ὁ Προϊστάμενος Ἐπιστημονικῆς καὶ Παιδαγωγικῆς Καθοδήγησης Ἀΐθμιας Ἐκπαιδύσεως τῆς Περιφέρειας Δυτ. Ἑλλάδος κ. Δ. Ζεύηλας, καθὼς καὶ Πανεπιστημιακοὶ καθηγητῆς.

Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ἦταν νὰ δώσει τὴν δυνατότητα στὶς Φυσικὲς Ἐπιστῆμες καὶ στὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία νὰ ἔχουν τὸ κατάλληλο βῆμα γιὰ ἰσότιμο διάλογο, γιὰ νὰ συνδυάσουν ἐπὶ μέρους προσδοκίες, γνώσεις καὶ ἐπιτεύγματα, μπροστὰ σὲ κρίσιμα, παιλιότερα καὶ καινοφανῆ ἐρωτήματα, ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ ἀνθρωπότητα, καθὼς ἀγωνίζεται νὰ συγκεράσει τὴ συναντίληψη γιὰ τὴ στιγμή τῆς Δημιουργίας.

Εἰσηγητῆς ἦσαν οἱ:

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, Αἰδ. κ. Γεώργιος Ἀναγνωστόπουλος, Ἀν. Καθηγητῆς Τμήματος Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν καὶ Μηχανικῶν Ὑπολογιστῶν Δημοκριτείου Παν/μίου Θράκης, κ. Ἡλίας Κατσούφης, Ἀν. Καθηγητῆς Τμήματος Φυσικῆς Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, κ. Γεώργιος Παῦλος, Ἀν. Καθηγητῆς Τμήματος Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν καὶ Μηχανικῶν Ὑπολογιστῶν Δημοκριτείου Παν/μίου Θράκης.

Σταχοηολογώντας δύο λέξεις ἀπὸ κάθε εἰσηγητῆ:

Ὁ κ. Ἡλίας Κατσούφης στὴν εἰσήγησή του μὲ θέμα: «Ὁρθόδοξη Πίστη καὶ τὰ πειράματα στὸ νέο ἐπιταχυντή», τόνισε δεόντως τὴν διάκριση ἀνάμεσα στὶς ἐννοιες τοῦ κτιστοῦ καὶ τοῦ Ἀκτίστου, ὑπογράμμισε πὼς ἀνάμεσα στὴν ἐπιστημονικὴ γνώση καὶ τὴ Θεολογία ὑπάρχουν κοινὰ χαρακτηριστικά. Αὐτὰ εἶναι ἡ προσδοκία τοῦ ἀγνώστου, ἡ ἀναμονὴ τοῦ καινούργιου, τὸ ἀβέβαιο τῆς ἔκβασης, ἡ ἀμφισβήτηση τῶν δεδομένων καὶ ἡ συνείδηση πὼς αὐτὰ ποὺ γνωρίζουμε εἶναι ἀσυγκρίτως λιγότερα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ δὲν γνωρίζουμε.

Ὁ Αἰδ. κ. Γεώργιος Ἀναγνωστόπουλος, στὴν ὁμιλία του μὲ θέμα: «Γνωσιοηολογία τῆς Φυσικῆς Ἐπιστῆμης καὶ τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης: Ἀπόπειρα συγκριτικῆς προσέγγισης», παρουσίασε τὴν ὑπαρξη δύο εἰδῶν γνώσεων, τὴν διανοητικὴ-ἐπιστημονικὴ γνώση καὶ τὴν πνευματικὴ γνώση ποὺ εἶναι κυρίως αἴσθηση.

Γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῶν δύο αὐτῶν γνώσεων ἀπὸ τὸν ἀνθρωπο χρησιμοποιοῦνται διαφορετικὲς μέθοδοι καὶ ὄργανα. Γιὰ μὲν τὴν ἐπιστημονικὴ γνώση ἀξιοποιεῖται τὸ μυαλὸ, ἡ διάνοια, ἡ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου γι' αὐτὸ καὶ στὴν περίπτωσή αὐτὴ ἡ γνώση σχεδὸν ταυτίζεται μὲ τὴν πληροφορία. Στὴν δὲ πνευματικὴ γνώση χρησιμοποιεῖται ἡ καρδιὰ καὶ ἡ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος στὴν πράξη τῆς προσευχῆς βιώνει τὴν δημιουργικὴ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ ἡ ἐν προσευχῇ κοινωνία εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ κάθε Τέχνη ἢ Ἐπιστῆμη.

Ὁ κ. Γεώργιος Παῦλος στὴν διάληξή του μὲ θέμα: «Τὸ μικρὸ, τὸ μεγάλῳ καὶ τὸ πολλύπλοκο. Δυνατότητες καὶ ὄρια τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσης», ἐπεσήμανε πὼς στοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐπιστῆμη, ἡ Θεολογία καὶ ἡ καθημερινὴ ζωὴ ὑπῆρχαν ἐνοποιημένες. Χαρακτήρισε τὴ σύγχρονη τάση γιὰ συνεχῆ ἐξειδίκευση ὡς σχιζοφρενικὴ στάση τοῦ ἀνθρώπου. Γιὰ τὸν κ. Παῦλο ἡ ἐπιστῆμη εἶναι περιπέτεια καὶ χρειάζεται τὴ στήριξη τῆς Θεολογίας, ὡστε νὰ ἀποφεύγεται ὁ ἀποπροσανατολισμὸς τῆς καὶ νὰ ἀνανεώνεται ἡ διάθεση γιὰ ἔρευνα μὲ περισσότερη πείρα καὶ σοφία. Οἱ κορυφαῖοι φυσικοὶ Χάιζενμπεργκ καὶ Ἀυσταίν διεκήρυτταν πὼς ἡ ἐπιστῆμη δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπόλυτη αὐθεντία, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀμφισβήτηση τῆς ἐπιστῆμης ἀλλὰ ἀπλῶς ἄρνηση ὑποταγῆς τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας σ' αὐτήν.

Σύμφωνα μὲ τὶς τελευταῖες ἐπιστημονικὲς ἐξελίξεις τὰ πάντα εἶναι μορφῆς ὑπαρξης ποὺ κτίζονται ἀπὸ τὸ μηδὲν διαρκῶς, συμπέρασμα ποὺ ἐξάγεται καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγία Γραφή καὶ ἀπὸ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐδῶ καὶ αἰῶνες. Ἡ θεῖα Λειτουργία εἶναι ἓνα διαρκὲς πείραμα, τὸ κατ' ἐξοχὴν πείραμα, καθόσον ἐκεῖ ὁ ἀνθρωπος φτάνει στὴν ποθούμενη ἐνοποίηση τῶν πάντων καὶ στὴν τέλεια γνώση τοῦ κόσμου, μὲ τὸν τρόπο ποὺ ὁ Θεὸς προτείνει, αὐτὸν τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος στὴν εἰσήγησή του μὲ θέμα: «Τὰ φυσικά, ἡ Μεταφυσικὴ καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία», κλείνοντας τὶς εἰσηγήσεις, ἀφοῦ ἀνέλυσε τὴν ἔννοια τοῦ μεταφυσικοῦ, ὑπογράμμισε πὼς ἡ ὀρθόδοξη Θεολογία ἀνήκει στὶς θετικὲς ἐπιστῆμες, δεδομένου ὅτι ὡς πρὸς τὸν σκοπὸ τῆς συνδέεται μὲ τὴν ἱατρικὴ, μῖς καὶ ἀποβλέπει στὴ θεραπεία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ὡς πρὸς δὲ τὴν μέθοδο μὲ τὴ Φυσικὴ καὶ τὰ Μαθηματικά,

καθὼς μὲ τὴν ἐφαρμογὴ ἀπὸ τὸν πιστὸ τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν συντελεῖται ἓνα ἀνάλογο πείραμα, μὲ ἐμπειρικὴ βίωση καὶ ἐξαγωγή ἐπαληθεύσιμων συμπερασμάτων ποὺ ἀφοροῦν τὴ ζωντανὴ σχέση Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας

Ὁ Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας κ. Ἀνδρέας διαμαρτύρεται ἐντόνως πρὸς κάθε ἀρμόδιο

Μιὰ εἶδση ποὺ εἶχε κυκλοφορήσει πρὸ καιροῦ, μοῦ εἶχε φανῆ ἀπίστευτη. Ἡ εἶδση ἔλεγε, ὅτι ὑπάρχει σχέδιο μεταφορᾶς τῶν Συνοριακῶν Φυλάκων Δελβινακίου, Κονίτσας, Κεφαλοβρύσσου, Καστανῆς καὶ Πυρσόγιαννης στὰ Ἰωάννινα.

Ἦδη, ὅμως, τὰ πράγματα δείχνουν ὅτι ἡ εἶδση αὐτὴ ἐπιβεβαιώνεται. Γιατί, σταδιακὰ, ἡ δύναμη τῶν Συνοριακῶν Φρουρῶν ἔχει ἐμφανῶς μειωθῆ. Ἐλάχιστοι ἔχουν μείνει στοὺς ἀνωτέρω Σταθμούς, μέχρις ὅτου φύγουν καὶ αὐτοί...

Ἄλλῃ ἂν σκεφθῆ κανεὶς ὅτι καὶ ἡ στρατιωτικὴ δύναμη στὴν περιοχὴ μας ἔχει δραματικὰ συρρικνωθῆ, τότε ἡ ἀκριτικὴ μας Ἐπαρχία παραμένει οὐσιαστικὰ ἀθωράκιστη. Γιατί, ὅταν ἄρχισαν νὰ κλείνουν τὰ στρατιωτικὰ φυλάκια (μόλις τελευταῖα ἔκλεισε καὶ τὸ Φυλάκιο Καστανῆς), σὲ σχετικὲς διαμαρτυρίες μου, εἶχε δοθεῖ ἡ διαβεβαίωση ὅτι τὴν φύλαξη τῶν συνόρων τὴν ἀναλαμβάνουν ἐφεξῆς οἱ Συνοριακοὶ Φύλακες. Καὶ εἶναι γεγονός, ὅτι γιὰ κάποιο διάστημα, πράγματι, οἱ Συνοριακοὶ περιήρχοντο τὴν Ἐπαρχία μας. Ἡ παρουσία τους ἦταν ἐμφανής. Ἐδῶ καὶ καιρὸ, ὅμως, δὲν φαίνονται οὔτε «γιά δεῖγμα», μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκαλεῖται ἓνα αἶσθημα ἐντονῆς ἀνασφάλειας στὸν ἀκριτικὸ πληθυσμὸ. Γι' αὐτό:

Ἡ ἀκριτικὴ μας Ἐπαρχία ἐκπέμπει S.O.S.

Γιατί, ἂν μέχρι τώρα, παρουσιάζονταν ἀλληπάλληλα κρούσματα «εἰσαγωγῆς» ἀπὸ τὴν Ἀλβανία τόνων ναρκωτικῶν, συμμοριῶν ποικίλων κακοποιῶν, ἐμπόρων λευκῆς σαρκός, ἀλλῆ καὶ διακινήσεως κλεμμένων αυτοκινήτων κ.λπ., μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῆ μὲ βεβαιότητα τί πρόκειται ἐφεξῆς νὰ ἐπακολουθήσῃ...

Ἐξ ὀνόματος, λοιπόν, αὐτοῦ τοῦ χιλιοπροδομένου

ἡοῦ μας διαμαρτύρομαι ἐντόνως. Ἄν οἱ ποικιλώνυμοι «ἀρμόδιοι» ἔχουν ἀποφασίσει τὸ τέλος τῆς ἀκριτικῆς μας Ἐπαρχίας, τοὺς ἴδω καθαρὰ καὶ ξάστερα, ὅτι εἶναι «μακριὰ νυχτωμένοι». *Ἡ Ἐπαρχία μας δὲν προτίθεται νὰ δεχθῆ «νὰ τὴν αὐτοκτονήσουν». Στὴν ἀναισθησία καὶ στὰ ἀσύστολα ψεύδη τῶν «ἀρμοδίων» ἀπαντᾷ ἀπερίφραστα ΟΧΙ.* Τὰ ἀνόσια καὶ αὐτόχρημα ἐγκληματικὰ αὐτὰ σχέδια δὲν θὰ περάσουν. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, μάλιστα, ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι ὑπάρχουν Συνοριακοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία μας, ποὺ ἤδη ἔχουν φτιάξει οἰκογένειες καὶ διαμένουν ἐδῶ, καὶ ποὺ δὲν θέλουν μὲ κανένα τρόπο νὰ μετακινηθοῦν στὰ Ἰωάννινα ἢ, πιθανῶς, καὶ σὲ ἄλλες περιοχές.

Ζητοῦμε, λοιπόν, ἀπὸ τὴν Πολιτεία νὰ μᾶς πῆ ὑπεύθυνα καὶ τίμια τί σκέπτεται καὶ τί σχεδιάζει γιὰ τὴν Ἐπαρχία μας. Ἐλπίζουμε νὰ τὸ πράξῃ. Ἐάν, ὅμως, κωφεύσῃ, τότε ὁ ἡσὸς μας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἐπίσκοπό του, θὰ ἀγωνισθῆ νόμιμα μὲν, ἀλλῆ θὰ θαρραλέα καὶ ἀποφασιστικὰ, γιὰ νὰ κρατηθῆ ὁ τόπος αὐτός, ποὺ εἶναι ποτισμένος μὲ πλῆθος αἷμα Ἑλληνικὸ. Τὸ χρωστᾶμε κυρίως στὶς γενιὲς ποὺ ἔρχονται. *Γι' αὐτὸ δὲν μπορούμε καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀδρανῆσουμε.* Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ κάτω ἀπὸ τὴν σκέπη καὶ τὴν προστασία τῆς Παναγίας μας, ὁ κατὰ πάντα δίκαιος ἀγώνας μας θὰ ἔχῃ θετικὸ ἀποτέλεσμα. Νὰ τὸ δώσῃ ὁ Θεός!

Περιμένοντας τὴν ὅποια ἀπάντηση, διατελῶ ἄγρυπνος ἐπὶ τῶν ἐπάληξων τοῦ χρέους,

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας

Ἀνδρέας

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐκδήλωση γιὰ τοὺς πολυτέκνους ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Τὴν ὑπερπολύτεκνη μάνα τίμησε σὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, ἐκφράζοντας τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα καὶ τὴν ἀγωγή της γιὰ τὶς πολυτέκνες οἰκογένειες τῆς ἐπαρχίας της.

Στὴν κατάμεστη αἴθουσα «Σωκράτης Καραντινός» τῆς Μονῆς Λαζαριστῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας ἐπέ-

δωσε στις υπερπολύτεκες μητέρες τῆς μητροπολιτικῆς περιφέρειας ἀναμνηστικὴ πηλακῆτα καθὼς καὶ χρηματικὴ ἐπιταγὴ, «ἀναγνωρίζοντας δημόσια τὴν πολίτιμη προσφορά τους καὶ τὴν κοπιαστικὴ ἀποστολή τους σὲ καιροὺς χαλεπούς».

Τὸ πρόγραμμα τῆς γιορτῆς περιλάμβανε ἐπίσης Χριστουγεννιάτικα Παραμύθια μὲ μουσικὴ ἀφήγηση ἀπὸ τὸν Παναγιώτη Κουλιελῆ καὶ τὴν Ἀνθὴ Θάνου, ποὺ ἐνθουσίασαν μικροὺς καὶ μεγάλους.

Τὴν ἐκδήλωση τίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους ὁ Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης, οἱ Δήμαρχοι: Νεάπολης κ. Ναθαναὴλ Λαδόπουλος, Ἀμπελοκῆπων κ. Λάζαρος Κυρίζογλου, Κορδελιοῦ κ. Εὐστάθιος Λαφαζανίδης καὶ Πολίχνης κ. Κωνσταντῖνος Θεοδωρίδης, κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου

Ἡ «Εἰκαζομένη Συναίνεση»

Μία πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἐπισήμανση γιὰ ἓνα θέμα τῆς ἐπικαιρότητας κάνει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος. Ἀπὸ τὴ μνηϊαία ἐφημερίδα τῆς Μητροπόλεως του, τὴν ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ παραθέτουμε ἓνα ἀπόσπασμα τοῦ ἄρθρου του γιὰ τὸ νέο νομοσχέδιο περὶ μεταμοσχεύσεων: «Σὲ νομοσχέδιο ποὺ ἐτοιμάζεται περιλαμβάνεται καὶ τὸ ἄρθρο: «Κάθε πολίτης θεωρεῖται δυνωτικὸς δότης ἰσῶν ἢ ὀργάνων, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τῆς κειμένης νομοθεσίας, ἐκτὸς ἐὰν ἔχει δηλώσει ὁ ἴδιος ἢ οἱ ἀσκοῦντες τὴν ἐπιμέλειά του ἢ οἱ νόμιμοι συμπαραστάτες του τὴν σχετικὴ ἄρνησή του». Αὐτὸ μὲ ἀπλὰ λόγια σημαίνει ὅτι ἐὰν ἓνας πολίτης ἢ ἐκεῖνοι ποὺ ἀσκοῦν τὴν ἐπιμέλεια ἐνὸς ἀνηλίκου δὲν ἔχουν δηλώσει ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ γίνουν δότες ὀργάνων, τότε αὐτὸς θεωρεῖται ὅτι συναινεῖ, ἐὰν βρεθῆ στὴν κατάσταση «ἐγκεφαλικά νεκροῦ» καὶ ἔτσι μποροῦν οἱ ἰατροὶ τῶν μεταμοσχευτικῶν ὁμάδων νὰ λαμβάνουν τὰ ὄργανα καὶ στὴ συνέχεια νὰ τὸν ἀποσωληνώνουν, ὁπότε ἐπέρχεται ὁ θάνατος. Μὲ τὴν εἰσαγωγὴ τέτοιου νόμου ὑπονομεύεται πλήρως ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. Ἐὰν αὐτὴ ἡ «εἰκαζομένη συναίνεση» ἐφαρμοσθῆ καὶ σὲ ἄλλα θέματα, τότε ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι θὰ ζήσουμε σὲ μία κοινωνία ἀνελευθερίας καὶ

ὑποδοῦλωσης τοῦ ἀνθρώπου. Ὅποιος δὲν ἔχει ἐκφρασθῆ ἀρνητικὰ γιὰ κάτι δημοσίως, θὰ σημαίνει ὅτι συγκατατίθεται, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργοῦνται πολλὰ προβλήματα γιὰ τὴ ζωὴ του καὶ τὴ συμπεριφορά του στὴν κοινωνία. Δὲν μποροῦμε νὰ δεχθοῦμε τὴν πρακτικὴ τῆς «εἰκαζομένης συναίνεσης», ποὺ δίδει τὸ δικαίωμα σὲ μερικοὺς νὰ λαμβάνουν ὄργανα ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα, χωρὶς τὴ συγκατάθεση τοῦ ἀνθρώπου, πρὶν ἐξέλθῃ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα. Ἐὰν ἄλλωστε θεολογικὰ δὲν μποροῦμε νὰ ἀποδεχθοῦμε ὑπαρξὴ ζωῆς στὸν ἀνθρώπο, ἔστω καὶ ὑποτυπώδους, χωρὶς ψυχὴ». Χρήσιμες καὶ τεκμηριωμένες οἱ ἀπόψεις τοῦ Σεβ. Ναυπάκτου καὶ ἐλπίζουμε νὰ εἰσακουσθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους νομοθέτες.

Ἱερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης

Εἴκοσι ἔτη εὐδοκίμου ἀρχιερατείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου

Ἐφθασε στὰ χέρια μας τὸ τεῦχος Νοεμβρίου 2008 τοῦ περιοδικοῦ ΠΟΙΜΗΝ, τὸ ὁποῖο ἐκδίδεται κάθε μῆνα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μυτιλήνης. Τὸ τεῦχος εἶναι ἀφιερωμένο στὴ συμπλήρωση 20 ἐτῶν ἀπὸ τὴ χειροτονία καὶ ἐνθρόνιση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου (Φρατζῆ), ἡ ὁποία ἐωρτάσθη μὲ μία σεμνὴ τελετὴ στὴ Μυτιλήνη στὶς 23 Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους. Στὸ τεῦχος δημοσιεύονται οἱ χαιρετισμοὶ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου. Ἀπὸ τὴν προσφώνηση τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Πρωτοπρ. Γρηγορίου Δουμούζη παραθέτουμε μερικὲς γραμμὲς σχετικὲς μὲ τὸ ἀξιόλογο ἔργο τοῦ Σεβασμιωτάτου: «Ἀναστλιώσατε μὲ προσωπικὴ σας χειρωνακτικὴ καὶ κοπιώδη ἐργασία μαζὶ μὲ τὸν Ἠγούμενο π. Ραφαὴλ καὶ ἄλλους νέους Ἱερεῖς τὰ δυὸ μας παλαιὰ Μοναστήρια, τοῦ Ὑψηλοῦ καὶ τοῦ Πιθαρίου, ἐπανδρώσατε τὴν Μονὴ Πιθαρίου μὲ καλοὺς καὶ εὐσεβεῖς Μοναχοὺς καὶ σήμερα τὰ καμαρώνουμε ὅλοι μας καὶ σὰν κτίσματα, ἀλλὰ καὶ σὰν πνευματικὸς σταθμούς. Ἐπανιδρώσατε τὴν παλαιὰ καὶ ἱστορικὴ Μονὴ τῆς Παναγίας Δαμανδρίου, ἰδρύσατε τὸ Μετόχι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψηλοῦ στὸν Προφήτη Ἥλια στὴ Δεξαμενὴ, ἀξιοποιώντας ἔτσι αὐτοὺς τοὺς τόπους

πλατρείας πού εἶχαν παραμεληθῆ καί ἀποτελοῦν σήμερα μικρὲς πνευματικὲς ὀάσεις. Ἀνακαινίσατε καί συμπληρώσατε μὲ σύγχρονες ἀνέσεις τὰ Ἰδρύματά μας καί κυρίως τὸ Γηροκομεῖο καί τὸ Οἰκοτροφεῖο Θηλέων, καθὼς καί τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα, οὕτως ὥστε νὰ ἀνταποκρίνονται πλήρως στὶς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς μας. Τέλος, μὲ ὑποδείξεις Σας ἀνεκαινίσθησαν ὄλοι σχεδὸν οἱ ἐνοριακοὶ μας Ναοὶ σύμφωνα μὲ τὶς σημερινὲς λειτουργικὲς τοὺς ἀνάγκες καί τελήσατε ἐγκαίνια σὲ 47 Ναοὺς...».

**Μία ἐπιστολὴ πρὸς τὸ περιοδικό «Ἐκκλησία»:
Τὸ μάθημα τῶν Ἐρησκειτικῶν - «σημείον
ἀντιληγόμενον»**

Τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. Ἰωάννη Β. Κογκούλη, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Στὸ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ τῆς 31.11.2008 καί στὴ στήλη ΓΝΩΜΕΣ δημοσιεύτηκε ἄρθρο μὲ τὸν τίτλο «Τὰ Ἐρησκειτικὰ καί τὸ Σύνταγμα», τοῦ συναδέλφου κ. Γεωργίου Σωτηρέλη, Καθηγητῆ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν.

Παρὰ τὸ ὅτι σεβόμαστε τὶς ἀπόψεις τοῦ συναδέλφου, θὰ θέλαμε νὰ ἐκφράσουμε δημόσια καί τὶς δικές μας θέσεις ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, καί μάλιστα στὸ πλαίσιο ἐνὸς καλόπιστου διαλόγου.

Καταρχὴν τρεῖς παρατηρήσεις: Θὰ ἤθελα πρῶτον νὰ θέσω ὑπόψη τῶν ἀναγνωστῶν ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια ἐν ὀνόματι «τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου» ἔχουν διαπραχθεῖ τὰ εἰδεχθέστερα τῶν ἐγκλημάτων.

Κατὰ δεύτερον, ὅσον ἀφορᾷ στὸν –κατὰ τὸν συνάδελφο– καταιγισμό τῶν ἀντιδράσεων ἀπὸ τὴ «δεξιὰ τοῦ Κυρίου» θὰ ἀπαντήσω μὲ τοὺς λόγους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἰερωνύμου: «πιστεύω ὅτι οἱ ἀριστεροὶ πολῖτες πιστεύουν στὸ Θεὸ περισσότερο ἀπὸ τοὺς δεξιούς» (ἀπὸ συνέντευξή του στὴν Ἐλευθεροτυπία στὶς 25.11.2008).

Τρίτον, ἐπισημαίνω ὅτι ὑπάρχουμε ὡς γένος, γιατί ὑπῆρξε ἡ σωτήρας μας, ἡ Ὁρθόδοξη Καθολικὴ Ἐκκλησία καί ἡ μερίδα τῶν ἡρωικῶν ραγιάδων πού ἔμειναν πιστοὶ στὴν Ὁρθόδοξη παράδοση καί ζωὴ καί δὲν τούρκεψαν, ὅπως ἔκαναν ἀρκετοί. Αὐτῶν εἴμαστε ἀπόγονοι.

Μετὰ ἀπ' αὐτὰ θὰ ἤθελα νὰ σημειώσω ὅτι οἱ τρια-

κόσιοι ἔθνοπατέρες καί ἔθνομπτέρες μποροῦν εὐκόλῃ νὰ ἀλλιάξουν τοὺς νόμους καί τὰ Σύντάγματα. Δυστυχῶς γι' αὐτὰ ὁ λαὸς δὲν ἀποφασίζει ἄμεσα καί μάλιστα μὲ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ. Τὸ πρόβλημα ἐν προκειμένῳ γιὰ μᾶς εἶναι ἂν στὸ σχολεῖο προσφέρουμε Παιδεία μὲ τὴν τριουπόστατη διάσταση, δηλαδὴ ἐκπαίδευση, μόρφωση καί ἠθικὴ καλλιέργεια. Μιὰ Παιδεία πού ἔχει τοὺς δικούς της προσανατολισμούς, οἱ ὁποῖοι δὲν μποροῦν νὰ εἶναι ἴδιοι γιὰ ὅλα τὰ κράτη καί ὄλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἀλλὰ ἀνταποκρίνονται στὴ συγκεκριμένη κάθε φορὰ κοινωνία. Ἐμεῖς διαπαιδαγωγοῦμε τὰ παιδιά μας μὲ βάση τὴ δική μας παράδοση καί ζωὴ καί προσπαθοῦμε νὰ ἀποκτήσουν τὴ δική μας ταυτότητα. Ἄν τώρα αὐτὴ τὴν παράδοση θέλουμε νὰ τὴν καταργήσουμε, ἄς καλέσουμε τὸν ἐλληνικὸ λαὸ νὰ τὸ ἀποφασίσει μὲ δημοψήφισμα ἢ οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Πολιτείας ἄς δημιουργήσουν σχολεῖα δημόσια πού νὰ ἐξυπηρετοῦν περισσότερες ἀπὸ μία παραδόσεις.

Τέλος, ἐπεὶ πολὺς λόγος γίνεται γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς συνείδησης, πρέπει νὰ τονισθεῖ ὅτι ἡ συνείδηση δὲν περιορίζεται μόνο στὸ χωρὸ τῆς θρησκείας. Ἔτσι δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑποχρεώσει τὰ παιδιά μας νὰ διδαχθοῦν τὴν ἱστορία πού ἄλλοι ἀποφασίζουν γιὰ μᾶς, χωρὶς ἐμᾶς. Ἄλλωστε ὅπως πρόσφατα ἀναφέρθηκε σὲ Ἡμερίδα, παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, πρῶτον κάποιοι Μουσουλμάνοι στὴ Θράκη ζήτησαν νὰ ἀπαλλογοῦν τὰ παιδιά τους ἀπὸ τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας, γιατί δὲν συμφωνοῦν μὲ τὸ περιεχόμενο τοῦ μαθήματος, καί δεύτερον, μέλη θρησκειτικῆς αἵρεσης ζητοῦν ἀπαλλογὴ ἀπὸ τὸ ἐν λόγῳ μάθημα γιὰ τὰ παιδιά τους, γιατί σ' αὐτὸ γίνεται ἀναφορὰ σὲ πολεμικὰ γεγονότα. Κάτι ἀνάλογο μπορεῖ νὰ ἰσχυριστεῖ κανεὶς γιὰ τὴν Πολιτικὴ Οἰκονομία, τὰ Μαθηματικὰ ἢ τὴ Φυσικὴ καί ἰδιαίτερα γιὰ τὸ μάθημα τῆς Γλώσσας καί τῶν ἐλληνικῶν κειμένων. Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖο ἀπλῶς σημειώνω: Γιατί νὰ μὴ μποροῦν οἱ γονεῖς νὰ δηλώσουν, ὅταν τὸ ἐπιθυμοῦν, ἡ ἐκπαίδευση τῶν παιδιῶν νὰ γίνεται ἢ.χ. στὴν Ἀγγλική; Ἐπιπλέον, καί μὲ δεδομένο τὸν ὀρατὸ κίνδυνο τῆς ἐκμετάλλευσης τῶν προσωπικῶν δεδομένων ἀναφέρω ὅτι μὲ βάση τὴ δήλωση τῆς θρησκείας οἱ Ἕλληνες μουσουλμάνοι τῆς Θράκης εἰσάγονται μὲ ποσόστωση, χωρὶς ἐξετάσεις, στὸ Πανεπιστήμιο καί, χωρὶς ΑΣΕΠ, διορίζονται ὡς δημόσιοι υπάλληλοι (στὴ Γερμανία τὸ θρησκευμα δηλώνεται καί στὴν Ἐφορία γιὰ φορολόγηση μελῶν τῶν ἐπιμέ-

ρους Ἐκκλησιῶν, γιὰ ἀπόδοση σ' αὐτὲς τῶν παρακρατηθέντων ἀπὸ τοὺς φορολογούμενους φόρων).

Μὲ βάση τὰ παραπάνω, χωρὶς νὰ δεχόμαστε ἐτικέτες ἀπὸ ὄσους ἐκφράζουν ἀντίθετες μ' ἐμᾶς ἀπόψεις, χωρὶς τοὺς ἀπὸ μέρους τοὺς ἀφορισμούς –στὰ πηλαῖσια ἐνὸς

καθόπιστου διαλόγου– δηλώνουμε πὼς θέλουμε τὰ παιδιά μας νὰ ἀναπτύξουν προσωπικότητα μὲ βάση τὴ δική μας ἰδιοσυστασία καὶ νὰ γίνουν ὄχι παγκοσμιοποιημένα ἄτομα, ἀλλὰ –ὅπως ἀρχαία θεία Λειτουργία σημειώνει– «κοσμοπολίτες». Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἐπιτε-

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

**ΔΙΑΚΟΝΙΑ 60 ΕΤΩΝ
ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ**

Τὴν 31.12.2008 ἀπεχώρησε οἰκειοθελῶς ἀπὸ τὴ Διεύθυνση τοῦ Περιοδικοῦ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελος Θεοδώρου. Ὁ κ. Θεοδώρου ἐπὶ 60 ἔτη προσέφερε τίς ὑπηρεσίες του στὶς περιοδικὲς ἐκδόσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπῆρξε γιὰ ὄλους μας ἕνας σπουδαῖος δάσκαλος καὶ μειλίχιος συνεργάτης. Σὲ ἔνδειξη τιμῆς καὶ εὐχαριστιῶν γιὰ ὅσα προσέφερε στὰ περιοδικὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δημοσιεύουμε στὴ συνέχεια τὸ πλήρες βιογραφικὸ του, καθὼς καὶ ἕνα ἀπόσπασμα ἀπὸ μία ὁμιλία του, τὴν ὁποία ἐξεφώνησε τὸ 1993 γιὰ τὰ 70 χρόνια ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῶν περιοδικῶν ΕΚΚΛΗΣΙΑ καὶ ΘΕΟΛΟΓΙΑ.

Ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Εὐάγγελος Θεοδώρου, καταγόμενος ἐξ Ἠπείρου (ἐκ πατρὸς) καὶ ἐκ Κρήτης (ἐκ μητρὸς) γεννήθηκε τὸ 1921 στὸ Ἀϊδίني τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (στὶς ἀρχαῖες Τράλλεις). Ἦλθε τὸ 1922 ὡς νήπιο προσφυγόπουλο στὴν Ἑλλάδα. Μεγάλωσε στὸν Πειραιᾶ, ὅπου φοίτησε στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο καὶ στὸ τότε ἐξατάξιο Γυμνάσιο. Μὲ ἐξετάσεις εἰσῆλθε πρῶτος κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκ τῆς ὁποίας πῆρε μὲ Ἄριστα τόσο τὸ Πτυχίον ὅσο καὶ τὸ Διδακτορικὸν Δίπλωμα. Στὰ χρόνια τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς ἐργάσθηκε στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Πρόνοια Στρατευομένων καὶ στὸν Ἐθνικὸ Ὄργανισμὸ Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης (Ε.Ο.Χ.Α.). Τὸ 1943 διορίσθηκε βοηθὸς στὴν ἔδρα τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Εἰσαγωγῆς στὶς Πνευματικὲς Ἐπιστῆμες στὴν τότε Πάντειο Ἀνωτάτη Σχολὴ (σημερινὸ Πάντειο Πανεπιστήμιο). Κατὰ τὰ ἔτη 1947 ἕως 1960 στὸ Κολλέγιο Ἀθηνῶν δίδαξε ἐκτὸς τῶν Θερησκευτικῶν, Ἀρχαία καὶ Νέα Ἑλληνικὴ γλῶσσα, Εἰσαγωγή στὴ Φιλοσοφία, Ψυχολογία καὶ Φιλοσοφία τοῦ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Τὰ ἔτη 1952-1953 μετεκπαιδεύθηκε στὸ Marburg (Μαρβούργο) τῆς Γερμανίας στοὺς τομεῖς τῆς Πρακτικῆς Θεολογίας, Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικῆς καὶ Κοινωνιολογίας. Τὸ 1959 ἔγινε Ὑφηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν. Τὰ ἔτη 1960-1968 ὑπηρέτησε ὡς Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Λειτουργικῆς καὶ Ὁμιλητικῆς στὸ Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Τὰ ἔτη 1968-1988 ὡς Τακτικὸς Καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν δίδαξε τὰ μαθήματα τῆς Χριστιανικῆς Παιδαγωγικῆς, Λειτουργικῆς καὶ Θεολογικῆς καὶ κατὰ περιόδους κατ' ἀνάθεσιν τὰ μαθήματα τῆς Εἰσαγωγῆς στὴ Φιλοσοφία, Ἀπολογητικῆς καὶ Ἱστορίας καὶ Θεωρίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινωνικῆς Διακονίας. Κατὰ τὰ ἔτη 1979 ἕως 1981 διετέλεσε ἀλληλοδιαδόχως Ἀντιπρύτανης, κατόπιν Πρύτανης καὶ στὴ συνέχεια Προπρύτανης τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐπὶ 60 χρόνια (ἀπὸ τὸ 1948 ἕως καὶ τὸ 2008) προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του στὴν ἀρχὴ ὡς Συντάκτης, κατόπιν ὡς Ἀρχισυντάκτης, καὶ τέλος ἐπὶ 20 καὶ πλέον χρόνια ὡς Διευθυντὴς τῶν τριῶν ἐπισήμων περιοδικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος («Ἐκκλησία», «Ἐφημέριος» καὶ «Θεολογία»). Ἐπίσης, ἐπὶ τρία χρόνια διετέλεσε Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ 15 ἔτη ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Τμῆμα «Πίστις καὶ Τάξις»

(Faith and Order) τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Ὁ Καθηγητὴς Θεοδώρου εἶναι Ἐπίτιμος Διδάκτωρ τῶν Ὀρθοδόξων Θεολογικῶν Σχολῶν τῆς Βοστώνης καὶ τῶν Παρισίων. Εἶναι Ἐπίτιμον Μέλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰδρύματος Pro Oriente τῆς Βιέννης. Ἐπίσης, ἀπὸ τὸ 1993 εἶναι Τακτικὸν Μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν, ἡ ὁποία μάλιστα πρό τριῶν ἐτῶν στὴν ἐτησίᾳ πανηγυρικὴ γενικὴ συνέλευσή της μὲ ἀπόφαση τῆς Συγκλήτου αὐτῆς τὸν τίμησε γιὰ τὴν πολύπτυχη προσφορά του καὶ τὸν ἀνεκήρυσσε «Ἐπίτιμον Πολίτην» αὐτῆς. Ἀπὸ τὸ ἔτος 1994 ὁ Καθηγητὴς Θεοδώρου εἶναι στὴν Ἑλλάδα ὁ ἐπίσημος ἐκπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας αὐτῆς ὡς Legatus Graeciae. Ἐπίσης, ἐπὶ μερικὰ ἔτη διετέλεσε Ἀντιπρόεδρος τόσον τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν (IKY) ὅσον καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφικῆς Ἐταιρείας.

Ἐχει δημοσιεύσει πάνω ἀπὸ 330 μεγάλα καὶ μικρὰ αὐτοτελῆ βιβλία, πάνω ἀπὸ 1500 ἄρθρα σὲ ἐγκυκλοπαιδεῖες καὶ περιοδικὰ καὶ πάνω ἀπὸ 3500 σχόλια στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία». Ἀρκετὲς μελέτες του εἶναι μεταφρασμένες σὲ ἀγγλική, γαλλικὴ, γερμανικὴ, ἰταλική, σουηδική, σερβικὴ, ρουμανικὴ καὶ ρωσικὴ γλῶσσα.

Τὸ Σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τὸν τίμησε μὲ τὸ ὄφικιο τοῦ Ἀρχοντος Διδασκάλου τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐπίσης ἔχει τιμηθῆ μὲ παράσημα τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων καὶ Ρωσίας. Ἰδιαιτέρως τὸν ἔχουν τιμήσει ἡ Ἐταιρεία Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν καὶ διάφορα ἑλληνικά, ἰδίως μικρασιατικὰ σωματεῖα.

Η ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ΚΑΙ «ΘΕΟΛΟΓΙΑ»

(Ἀπόσπασμα ὁμιλίας Ὁμοτ. Καθηγητοῦ
κ. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου)

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 70 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδόσεως τῶν περιοδικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία» καὶ «Θεολογία», κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐποπτευούσης ταῦτα Σεπτῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν 1ην Ἰουνίου 1993 ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ ἐκ

τῶν μελῶν αὐτῆς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέου Θεία Λειτουργία ἐν τῷ Συνοδικῷ Παρεκκλησίῳ, ἦτοι ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀσωμάτων - Πετράκη. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας ταύτης Λειτουργίας, ἦτις ἦτο ἄριστον δείγμα καὶ πρότυπον παρουσιάσεως τῆς ἱεροπρεποῦς, ἀναγωγικῆς καὶ μυσταγωγικῆς Ὀρθοδόξου Λειτουργικῆς Αἰσθητικῆς-, ὡς καὶ κατὰ τὴν μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς εὐσύνοπτον ὁμιλίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λήμνου κ. Ἱεροθέου, ἐξεφράσθησαν ὑπ' αὐτοῦ εὐχαὶ ἀφ' ἐνός ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν καὶ αἰωνίας μνήμης τῶν ἀειμνήστων Διευθυντῶν καὶ Συνεργατῶν τῶν δύο περιοδικῶν καὶ ἀφ' ἐτέρου ὑπὲρ ὑγείας, φωτισμοῦ καὶ ἐνισχύσεως τῶν –κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου– «μετὰ ζήλου καὶ ἐπιτυχῶς» ἐν αὐτοῖς διακονούντων. Παρόμοιαι εὐχαὶ ἐξεφράσθησαν καὶ κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν μικρὰν δεξίωσιν ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῆς Ἱ. Συνόδου, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν, ἐκτὸς τοῦ Προσωπικοῦ καὶ μερικῶν τακτικῶν συνεργατῶν τῶν περιοδικῶν, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Μητροπολίται, ὡς καὶ ἡγερτικὰ στελέχη τῶν Συνοδικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

* * *

Τὰ περιοδικὰ «Ἐκκλησία» καὶ «Θεολογία» ἤρξαντο ἐκδιδόμενα τὴν 1ην Ἰουνίου 1923, δηλαδὴ εἰς μίαν ἐποχὴν, καθ' ἣν καθημαγμένον τὸ Ἔθνος ἀνελάμβανε προσπαθείας πρὸς ἀνόρθωσίν του. Τὰ δύο ταῦτα περιοδικὰ, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἀθηνῶν μακαριστοῦ Χρυσοστόμου Α' (Παπαδοπούλου), «ὡσεὶ περιστεραὶ ἀπελύθησαν ἀπὸ τῆς Κιβωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας» μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῶν κυμάτων τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς.

Τοιουτοτρόπως ἐκαλύφθη μέγα κενὸν εἰς τὸ πνευματικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἦτις εὐρίσκετο ἐν μειονεκτικῇ θέσει ἐν σχέσει πρὸς πάσας τὰς λοιπὰς Αὐτοκεφάλους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι δι' ἐπισήμων ἐκδόσεων ἐξυπηρετοῦν τὰς πολλαπλὰς αὐτῶν ἀνάγκας. Ἡ Πρωτόθρονος ἐν τῇ Ὀρθοδοξίᾳ Ἐκκλησία τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλε-

ως ἐξέδιδε τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν». Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἐξέδιδε τὴν «Νέαν Σιών». Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας προέβαλλε τὸν «Ἐκκλησιαστικὸν Φάρον» καὶ τὸν «Πάνταινον». Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας εἶχε τὴν ἀραβιστὶ ἐκδιδομένην τότε «Χάριν», ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἐκυκλοφόρει τὸν «Ἀπόστολον Βαρνάβαν». «Μόνῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐστερεῖτο, καιρικῶν ἔνεκα λόγων, τοῦ ἰδίου ἑαυτῆς δημοσιογραφικοῦ ὄργανου» (περ. «Ἐκκλησία», ἀρ. 1, 1 Ἰουνίου 1923, σ. 1).

Τὸ κενὸν αὐτὸ ἐκάλυπτεν ἀκριβῶς ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κυρὸς Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ὅστις ἤδη προηγουμένως εἶχεν ἀποβῆ «ὁ κύριος μοχλὸς τῆς δι' ἐπιστημονικῶν θεολογικῶν περιοδικῶν καλλιέργειας τῆς παρ' ἡμῖν Θεολογικῆς Ἐπιστήμης, ὡς τε ἰδρυτῆς τῆς “Νέας Σιών” τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς τε κυριώτατος συνεργάτης τοῦ “Ἐκκλησιαστικοῦ Φάρου” τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ “Ἐκκλησιαστικοῦ Κήρυκος” τῆς Κύπρου καὶ ὡς Διευθυντῆς τῆς βραχυβίου “Καινῆς Διδαχῆς” Ἀθηνῶν» (περ. «Θεολογία», ἀρ. 1, 1923, σ. 6). Μόλις ὡς ἀνεδείχθη Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐθεώρησεν ὡς πρῶτιστον μέλημα αὐτοῦ τὸ νὰ εἰσηγηθῆ εἰς τὴν Ἱεραρχίαν καὶ τὴν Ἱ. Σύνοδον τὴν ἔκδοσιν τῆς μὲν «Ἐκκλησίας» ὡς ἐπισήμου ὄργανου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς δὲ «Θεολογίας» ὡς ἐπιστημονικοῦ ὀρθοδόξου θεολογικοῦ περιοδικοῦ.

Ἐξ ἄλλου, συμφώνως πρὸς τὸ προλογικὸν σημείωμα ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει τῆς «Θεολογίας», σκοπὸς αὐτῆς εἶναι τὸ νὰ δημοσιεῖ μελέτας προωθούσας τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ παρέχῃ «τοῖς παρ' ἡμῖν θεολόγοις τὰς ἀφορμὰς καὶ τὰ μέσα πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτῶν πονημάτων καὶ μελετῶν» (σ. 6). Ὡς τονίζει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ ἐν τῷ ἐπὶ τῇ 70ετηρίδι τῶν περιοδικῶν Μηνύματι Αὐτοῦ, «τὸ ἐν τῇ καθ' ὅλου Χριστιανικῆς Οἰκουμένῃ γνωστὸν ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν «Θεολογία» εἶναι θαλερὸν φυτώριον ὀρθοδόξου θεολογικῆς σκέψεως, προβάλλει τὸν ἐκκλησιαστικὸν χαρακτῆρα αὐτῆς καὶ εἶναι συνεχῆς ὑπόμνησις, ὅτι ἡ ἀληθὴς θεολογία καλλιιεργεῖται ἐν τῷ θερμοκηπίῳ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τροφοδοτεῖται ὑπ' Αὐτῆς καὶ ἀναπτύσσεται ἐν Αὐτῇ, δι' Αὐτῆς καὶ δι' Αὐτήν, συντελοῦσα εἰς

τὴν ἀναζωπύρησιν τῆς αὐτοσυνειδησίας καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς ταυτότητος Αὐτῆς».

Τὰ δύο ταῦτα περιοδικά, τῶν ὁποίων ἡ ἔκδοσις συνεχίζεται σήμερον ἀπροσκοπῶς μερίμνη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ἀνταπεκρίθησαν καὶ ἀνταποκρίνονται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πιστῶς εἰς τοὺς σκοποὺς, διὰ τοὺς ὁποίους ταῦτα ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἄξιον ἰδιαίτερας ἐξάρσεως τὸ γεγονὸς, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1952 μέχρι σήμερον, ὡς παράρτημα τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», ἐκδίδεται ἀνελλιπῶς τὸ περιοδικὸν «Ἐφημέριος», τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἐξειδικευμένην μόρφωσιν, ἐνημέρωσιν καὶ τὸν καθ' ὅλου ποιμαντικὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ ἱεροῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου.

Διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τούτων περιοδικῶν αἱ κυριώτεραι πτυχαὶ τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ πολλαὶ πληροφορίαι περὶ τοῦ βίου τῶν διαφόρων ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ πολλαὶ δείγματα τῆς ἑλληνικῆς συγγραφικῆς θεολογικῆς παραγωγῆς καθίστανται γνωστὰ εἰς πάσας τὰς ἡπείρους τῆς γῆς. Οἱ τόμοι τῶν περιοδικῶν «Ἐκκλησία» καὶ «Θεολογία» εἶναι περιζήτητοι καὶ ἐμπλουτίζουν τὰς κυριώτερας θεολογικὰς βιβλιοθήκας τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου.

* * *

Ὁ γράφων εἶναι εὐγνώμων πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, διότι ἀπὸ τοῦ 1949 μέχρι σήμερον ἔχει ἐπιστρατευθῆ εἰς τὸ νὰ παρέχῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς μὲν τὴν ἀρχὴν ὡς συντάκτης καὶ βραδύτερον ὡς ἀρχισυντάκτης τῶν περιοδικῶν «Ἐκκλησία» καὶ «Ἐφημέριος», ἀπὸ δὲ τοῦ 1982 ὡς Διευθυντῆς αὐτῶν, ὡς καὶ τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία». Εἶναι δι' αὐτὸν θεοδώρητος εὐλογία τὸ ὅτι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἐπὶ 44 μέχρι σήμερον ἔτη, συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως προσφέρει εἴτε ἐνυπογράφως τὴν ἀρθρογραφίαν του, εἴτε ἀνυπογράφως πολλαὶ Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά, ἰδίως τῶν ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, ὡς καὶ τὰς Παρατηρήσεις καὶ τὰ Σχόλια, τὰ ὁποῖα, ἀνερχόμενα εἰς μερικὰς χιλιάδας, ἐπισημαίνουν πτυχὰς τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀνακαινιστικῆς δράσεως τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἢ προσπαθοῦν νὰ προβάλλουν τὴν ἀποψιν Αὐτῆς ἐπὶ ποικίλων κοσμοθεωρητικῶν, βιοθεωρητικῶν, πνευματι-

κῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια ἀμέσως ἢ ἐμμέσως συναρτῶνται πρὸς τὸν τομέα τοῦ διαφωτιστικοῦ Της ἔργου. Γενικῶς, πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ συνεργάται τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιοδικῶν προσπαθοῦν νὰ εἶναι ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος περιγράφει εἰς τὸν Δ΄ λόγον του περὶ Ἱερωσύνης: «Οὐ γὰρ πρὸς ἓν εἶδος ἡμῖν μάχης ἢ παρασκευή, ἀλλὰ ποικίλος οὗτος ὁ πόλεμος καὶ ἐκ διαφόρων συγκροτούμενος τῶν ἐχθρῶν. Οὔτε γὰρ ὄπλοις

ἅπαντες χρῶνται τοῖς αὐτοῖς, οὔτε ἐνὶ προσβάλλειν ἡμῖν μεμελετήκασι τρόπον. Καὶ δεῖ τὸν μέλλοντα τὴν πρὸς πάντας ἀναδέχεσθαι μάχην τὰς ἀπάντων εἰδέναι τέχνας, καὶ τὸν αὐτὸν τοξότην τε εἶναι καὶ σφενδονίτην, καὶ ταξίαρχον, καὶ λοχαγόν, καὶ στρατιώτην, καὶ στρατηγόν, καὶ πεζόν, καὶ ἵππεα, καὶ ναυμάχην καὶ τειχομάχην...» (Migne *Ε.Π.* 48,666). Τὸ πολύμορφον τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ κατοπτρίζεται ἀκριβῶς εἰς τὴν ποικιλίαν τῆς ὕλης τῶν περιοδικῶν καὶ ἰδίως τῶν σχολίων αὐτῶν.

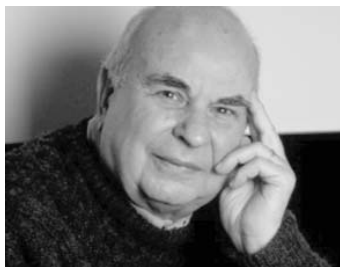
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

Ἱερά Μητρόπολις Γαλλίας

Ἐκοιμήθη ὁ Olivier Clément

Ἐκοιμήθη πλήρης ἡμερῶν στίς 15 Ἰανουαρίου 2009 στό Παρίσι, ὁ Γαλλικῆς καταγωγῆς Ὁμότιμος Καθηγητής Θεολογίας καί Ἱστορικός Olivier Clément, σέ ἡλικία 87 ἐτῶν.

Ὁ Καθηγητής Olivier Clément γεννήθηκε τὸ 1923 ἀπὸ γονεῖς ἀθέους, ἔλαβε ὅμως τὸ βάπτισμα σὲ Ὁρθόδοξο Ναὸ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας στό Παρίσι, στὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1940.

Ὁ Olivier Clément ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ σημαντικούς θεολόγους καί «ὀμολογητές» τῆς Ὁρθοδοξίας στὴ Δύση, στό δεύτερο ἥμισυ τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Δίδαξε στό Ὁρθόδοξο Ἰνστι-

τούτο τοῦ Ἁγίου Σεργίου στό Παρίσι καί συνέγραψε πολλὰ βιβλία. Ἐνα ἀπὸ τὰ βιβλία του περιλαμβάνει τοὺς διαλόγους τοῦ συγγραφέως μὲ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο.

**ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ**

**Ἱεκοιμήθη ὁ Olivier
Clément**

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ**

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ**

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

**ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΛΒΑΝΙΑΣ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ** «Οἱ νέοι ἔχουν δίκιο
νὰ εἶναι ὀργανισμένοι»

**ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ**
Ὁ Πάπας καὶ οἱ χριστιανικές ρίζες τῆς Εὐρώπης

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐπίσκεψη τοῦ Προκαθημένου τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας

Ἐπίσκεψη στὴν Πατριαρχικὴ Ἐπιτροπεία τοῦ Καΐρου πραγματοποιήσε τὸ ἀπόγευμα τῶν Χριστουγέννων ὁ Προκαθήμενος τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας κ. Σενοῦντα, γιὰ νὰ συναντήσει τὴν ΑΘΜ τὸν Πάπα καὶ Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρο, πρὸς τὸν ὁποῖο μετέφερε τίς εὐχὲς ὀλόκληρης τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἐορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοανθρώπου.

Ἐποδεδόμενος τὸν Πατριάρχη τῶν Κοπτῶν, ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε εὐχαριστίες γιὰ τὴν τιμητικὴ καὶ φιλάδελφο ἐπίσκεψη τοῦ Αἰγύπτου Πρωθυεράρχου, τὸν ὁποῖο χαρακτήρισε ὡς φορέα ἀγάπης καὶ εἰρήνης καὶ ὡς μία σημαντικὴ ἐκκλησιαστικὴ πρωτοβουλία ὄχι μόνον γιὰ τὴν Κοπτικὴ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὀλόκληρη τὴν χριστιανοσύνη.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Πατριάρχης κ. Σενοῦντα εὐχαρίστησε γιὰ τὴν θερμὴ ὑποδοχὴ καὶ μίλησε γιὰ τίς ἀγαθὲς σχέσεις τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸ παλαίφατο Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς. Καὶ κατέληξε: «εὐχαριστῶ καὶ σᾶς εὐχομαὶ καλὴ ὑγεία καὶ δύναμη ἀπὸ τὸν Θεόν».

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἡ νεοεκλεγείσα Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὅλων τῶν Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων τοῦ Ἰσραὴλ ἔγινε δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Μακαριώτατου

Τὸ Σάββατο, 17 Ἰανουαρίου 2009, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης, Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος δέχθηκε στό Πατριαρχεῖο τὴ νεοεκλεγείσα Ἐκτελε-

στική Ἐπιτροπή ὄλων τῶν Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, κ. Ράη Ζαρζούρα, ζήτησε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο τὴ συνδρομὴ τοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀναβάθμιση τοῦ κλήρου, τῆς ἐκπαίδευσης, τῶν κατηχητικῶν σχολείων, ὅπως ἐπίσης καὶ τὴ λειτουργία τοῦ Μεικτοῦ Συμβουλίου καὶ εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὰ ἤδη ἀναληφθέντα ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο στὴ διάρκεια ἐνὸς μόνον ἔτους ἔργα: ἰδρύσεως σχολείου, ἄρσεως τῶν παρεξηγήσεων ὅσον ἀφορᾷ στὸ κτῆμα Κάσερ Ἰλ Μουτρὰν στὴ Ναζαρετ καὶ παρεκάλεσε γιὰ τὴ συνέχιση τῶν ἔργων τούτων στὸ πλαίσιο τῆς ἀγαστῆς συνεργασίας πὺν ὑπάρχει μεταξὺ Πατριαρχείου καὶ ποιμνίου. Ὁ Μακαριώτατος ἀπὸ τὴν πλευρὰ Του συνεχάρη τοὺς ἐκπροσώπους γιὰ τὴν ἐκλογὴ τους, ἰδιαίτερος δὲ γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ κ. Ράη Ζαρζούρα ὡς προέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἀνθρώπου δικαστοῦ μὲ πείρα καὶ σοφία, εὐχήθηκε καρποφόρο τὸ Νέο Ἔτος καὶ δήλωσε ὅτι πιστεύει στὴν ἰερότητα τοῦ λόγου καὶ τοῦ διαλόγου ὡς μέσου ἐπίλυσης τῶν ὑπαρχόντων προβλημάτων. Ἐπιπλέον, ὑπογράμμισε ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο ὡς ὁ ἀρχαιότερος ἐκκλησιαστικὸς θεσμὸς τῆς Ἁγίας Γῆς τυγχάνει τὸ σημεῖο ἀναφορᾶς ὄλων τῶν χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς καὶ ἡ ἐγγύηση τῆς ὑπάρξεώς τους σ' αὐτήν. Τέλος, ὁ Μακαριώτατος πρότεινε τὸ διορισμὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκτελεστικῆς, μὲ σκοπὸ νὰ ὑπάρξει στὸ μέλλον δυνατότητα περισσοτέρων συναντήσεων καὶ συζητήσεων καὶ ἐνημέρωσε τὴν Ἐπιτροπὴ γιὰ τὶς ἐνέργειες πὺν πραγματοποιήθηκαν ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο στὴν Ἰορδανία σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στὴ λειτουργία τοῦ Μεικτοῦ Συμβουλίου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐναντίον τῆς Βίας ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Ἀθήνα, 30 Δεκεμβρίου 2008

Ἐπὲρ τοῦ διαλόγου, τῆς ἀμοιβαίας ἀποδοχῆς καὶ ἐναντίον τῆς βίας πρὸς ἐπίτευξη τῆς εἰρήνης τάχθηκε χθὲς κατὰ τὴν ἀντιφώνησή του ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, Συρίας, Ἀραβίας, Πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἁγίας Σιών κ. Θεοφί-

λος, στὴ δεξίωση πὺν παρέθεσε ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰσραήλ κ. Σίμον Πέρες πρὸς τιμὴν τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων τονίζοντας τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἀνθρωπότητα ἔρχεται σήμερα ἀντιμέτωπη μὲ σκληρὲς δυνάμεις τῆς ἀσέβειας ἀκόμη καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ. Καὶ δυστυχῶς, πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ γίνονται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς θρησκευτικῆς πίστεως στὸ ὄνομα του Παντοδυνάμου Θεοῦ... Αὐτὴ ἡ χώρα εἶναι ἡ πατρίδα τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλάμ. Καὶ ἀποτελεῖ ζωντανὸ μάρτυρα τῆς πολυπολιτισμικότητας καί, ἀκόμη πιὸ σπουδαῖο, τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς διαφορετικότητας...

Ἀλλὰ θὰ περπατοῦμε στὰ τυφλὰ στὸ δρόμο τῆς εἰρήνης ἂν δὲν ἐκτιμοῦμε ὅτι ἡ κληρονομία τῆς συνύπαρξης μεταξὺ τῶν θρησκειῶν εἶναι δική μας σὲ αὐτὴ τὴ χώρα...

Εἶναι δυνατό νὰ ὑποστηρίξει κανεὶς ὅτι τὸ μέλλον τοῦ κόσμου εἶναι στενὰ συνδεδεμένο μὲ τὸ μέλλον πὺν χτίζουμε στὴν Ἁγία Γῆ γιὰ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους μας...

Ἡ ἱστορία μᾶς ἔχει διδάξει ὅτι ὁ τρόπος νὰ πετύχουμε τὴν εἰρήνη δὲν εἶναι ἡ βία, ἀλλὰ ὁ διάλογος. Εἶναι ὁ διάλογος πὺν χτίζει τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν ἀμοιβαία ἀποδοχὴ καὶ μᾶς δείχνει τὸ δρόμο μπροστά. Δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ καταδικάσουμε ἐντόνως τὴ βία ἀπὸ ὅπου καὶ ἂν προέρχεται, καὶ τὸ Πατριαρχεῖο, ὅπως καὶ οἱ ἄλλες Ἐκκλησίες, θὰ ὑποστηρίξουμε μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις νὰ χτιστεῖ μιὰ εἰρήνη μὲ διάρκεια καὶ ἀσφάλεια γιὰ ὄλους, ἀνεξαρτήτως θρησκείας ἢ πολιτισμικῆς ταυτότητας.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Μήνυμα τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις 2008

*Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ
καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός,
ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν
(Λουκ. 2,15)*

Ἡ Ἐκκλησία, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ διαιωίζουσα τὸ λυτρωτικὸν ἔργου Αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, διαλαλεῖ καὶ πάλιν σήμερον τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, εἰς τὰ

μέλη αὐτῆς καὶ τὸν κόσμον ὅλον, τὴν σφύζουσαν ἀλήθειαν.

Διακηρύσσει τὸ γεγονός ὅτι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ πλάσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον ἐξ ἀγάπης κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Αὐτοῦ, μὴ ἀνεχόμενος τὴν ἐπισυμβᾶσαν ἐκ τῆς πτώσεως παραμόρφωσιν τῆς εἰκόνας Αὐτοῦ, ἀνέπλασε αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων. Ἀνέπλασε καὶ ἀνεγέννησε τὸ πλάσμα Αὐτοῦ μὲ τρόπον, ὁ ὁποῖος ὑπερβαίνει τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν καὶ δύναμιν. Τοῦτο συνετέλεσε ὁ Θεὸς μὲ τὴν σάρκωσιν καὶ ἐνανθρώπησιν τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ τοῦ Μονογενοῦς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου. «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον» (Γαλ. 4,4). Ὁ Θεὸς προέβη εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν ἰδίαν σύγκρασιν μετ' Αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ. Ἐγένετο ὁ Ἰδιος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅ,τι καὶ τὸ πλάσμα Του, ἄνθρωπος, μὲ ὅλα τὰ ἀδιάβλητα ἀνθρώπινα πάθη. «Καταβέβηκεν εἰς τὴν ἀνθρώπου φύσιν οὐκ ἀπολισθήσας τοῦ εἶναι Θεός, προσέλαβε τὸ ἀνθρώπινον οὐχὶ ὡς ἀλλότριον ἀλλ' ὡς ἴδιον ἀληθῶς» κατὰ τὸν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας (*Πρὸς βασιλέα Θεοδόσιον*, PG 76, 1169D). Ὁ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ εἰς μίαν συγκεκριμένην στιγμήν τοῦ ἱστορικοῦ γίγνεσθαι. «Εἰσβέβηκε εἰς τὴν οἰκουμένην, μέρος κόσμου πεφηνῶς ὡς ἄνθρωπος» χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ ἀπολέσῃ τὴν θείαν δόξαν κατὰ τὸν αὐτὸν θεοφόρον πατέρα (*Περὶ ὀρθῆς πίστεως*, PG 76, 1177D). Ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος ἐν χρόνῳ, ἐπὶ τοῦ Ρωμαίου αυτοκράτορος Καίσαρος Αὐγούστου καὶ ἐν τόπῳ, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Τὸ μυστήριον τοῦτο, ὑπερέχον πᾶσαν ἔννοιαν, ἔλαβε χώραν μακρὰν τῶν ὁμμάτων τῶν ληρωδῶν Ἡρωδῶν τοῦ κόσμου τούτου. Ὁ Χριστὸς «λαθὼν ἐτέχθη ὑπὸ τὸ σπήλαιον», οὐχὶ ἐν δυνάμει καὶ βία, οὐχὶ ἐν δυναστείᾳ καὶ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ ἐν βρεφικῇ ἀσθενείᾳ καὶ ἀδυναμίᾳ, ἐν ἄκρᾳ κενώσῃ καὶ ταπεινώσῃ. Ἀπεκαλύφθη ἐν τῷ σπηλαίῳ εἰς ψυχὰς ἀγνάς καὶ καθαρὰς, δυναμένας νὰ κατανοήσουν καὶ ἐγκολπωθοῦν Αὐτόν. Ἐφανερώθη ὁρατῶς πρῶτον εἰς τὴν Παρθένον, ἡ ὁποία θαυμάζει καὶ ἐκθαμβεῖται, βλέπουσα τελεσιουργούμενον ἐν αὐτῇ τὸ ἐπαγγελθὲν εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου ἐν Ναζαρέτ. Πρώτη αὕτη ὁρᾷ ἐν

φάτῃ ἀνακλιθέντα τὸν ἀόρατον καὶ περιελίσσει ἐν σπαργάνοις τὸν ἀχώρητον. Εἰς Ἰωσήφ τὸν μνήστορα ἐμπιστεύεται ἡ συνοδεία τῆς Παρθένου καὶ τοῦ παιδίου εἰς Αἴγυπτον. Ἀπλοῖ τὴν καρδίαν ποιμένες, εἰς τὴν παρακειμένην κώμην ἀγραυλοῦντες, καθοδηγοῦνται ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, τῶν ἐν οὐρανοῖς ψαλλόντων τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις», καὶ ἕως Βηθλεὲμ διερχόμενοι, βλέπουν βρέφος ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν τῇ φάτῃ. Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν μετὰ δώρων προσερχόμενοι, τὸν νέον τεχθέντα βασιλέα μετ' εὐλαβείας προσκυνοῦν.

Ὑπὸ τῶν πιστῶν τούτων αὐτοπτῶν μαρτύρων καὶ διακόνων τὸ μυστήριον τοῦτο παρεδόθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πρῶτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην, τὴν μετὰ τῆς ἐν αὐτῇ Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος φρουρῶν τῶν Ἁγίων Τόπων, τῶν δεχθέντων τὸ μυστήριον τῆς θείας ἀποκαλύψεως. Ἡ Ἐκκλησία αὕτη ἀνήγειρε μεγαλοπρεπεῖς καὶ περικαλλεῖς ναοὺς ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἐν οἷς καὶ ἡ ὑπεράνω τοῦ Θεοδέγμονος Σπηλαίου τούτου Κωνσταντίνειος καὶ Ἰουστινιάνειος Βασιλικὴ αὕτη τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων. Εἰς αὐτὴν ἀγιάζονται διὰ μέσου τῶν αἰώνων οἱ χριστιανοὶ τῆς Ἁγίας Γῆς καὶ οἱ ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου συρρέοντες εὐλαβεῖς προσκυνηταί. Εἰς αὐτὴν σμιλεύεται ἡ ταυτότης των, τὸ ἦθος τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς συμφιλίωσης καὶ τῆς ἁρμονικῆς συμβιώσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ὁπαδῶν τῶν ἄλλων θρησκευμάτων τῆς Ἁγίας Γῆς. Ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου ἡ εὐαγγελικὴ σωτήριος ἀλήθεια διεδόθη εἰς τὴν οἰκουμένην ὅλην.

Τὸ γεγονός τῆς θεϊκῆς κενώσεως καὶ συγκαταβάσεως διαλαλεῖ καὶ σήμερον μετὰ πάροδον δισχιλίων καὶ πλέον ἐτῶν ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Κηρύσσει ὅτι ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν ἑαυτόν, μορφὴν δούλου λαβὼν (Φιλ. 2,7), ἵνα μὴ μένη ὁ ἄνθρωπος πεπτωκὸς ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ' ἵνα ἀναθρώσκων εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέρχεται. Ἡ κένωσις αὕτη, ἔχουσα τὴν ἀρχὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν καὶ τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐξικνεῖται μέχρι σταυροῦ καὶ τάφου, ὅθεν ἡ ἀνάστασις.

Τὸν θεῖον καὶ φιλόανθρωπον τοῦτον τρόπον προβάλλει ἡ Ἐκκλησία ὡς πολύτιμον ἀληθείας θησαυρόν, ὡς ἀλάθητον πυξίδα ζωῆς καὶ εἰς τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον. Συμμερίζεται μετ' αὐτοῦ τὴν ἐμπειρίαν καὶ βε-

βαιότητα αὐτῆς ὅτι ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ἐρώτημα καὶ ἡ ἐπίλυσις τῶν ἀνθρωπίνων προβλημάτων εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀποδοχὴν, προσοικειώσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς ἀποκαλυφθείσης ἐν Χριστῷ φιλανθρώπου στάσεως ζωῆς. Ὅτι αἱ συνέπειαι τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἐν Χριστῷ μηνύματος τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τῆς ἀποστασιοποιήσεως αὐτῶν ἐξ αὐτοῦ εἶναι πρόδηλοι σήμερον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἴσως εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε. Οἱ μαινόμενοι πόλεμοι, ἡ στρατιωτικὴ καὶ τρομοκρατικὴ βία, ἡ καταστροφικὴ μανία τοῦ παραλόγου, ἡ παρανόμως καὶ ἀδίκως ἐκδηλουμένη εἰς βάρους ἀνυπόπτων καὶ ἀθῶων ἀνθρώπων, ἡ ἀνισομερὴς κατανομή τῶν φυσικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ ἐξ αἰτίας αὐτῆς παγκοσμίως ἐπαπειλουμένη οἰκονομικὴ κρίσις, τὴν ὁποίαν κράτη καὶ τράπεζαι ἐναγωνίως προσπαθοῦν νὰ ἀναχαιτίσουν.

Ἀπὸ τοῦ Θεοδέγμονος, ὄθεν, Σπηλαίου τούτου, ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν, εὐλογοῦμεν Πατριαρχικῶς καὶ Πατρικῶς τὰ μέλη τοῦ ἐμπειπιστευμένου ποιμνίου Ἡμῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆ καὶ ὁπουδῆποτε, καὶ προτρέπομεν αὐτά, ὅπως ἐγκολπωθοῦν Χριστὸν ἐνανθρωπήσαντα καὶ σαρκὶ νηπιάσαντα καὶ Τοῦτον ἔχουν ὡς ὑπογραμμὸν ζωῆς, ἔκκλησιν δὲ ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς νὰ καταστήσουν στόχον αὐτῶν τὴν ἀνευ βίας ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Βηθλεὲμ Χριστούγεννα 2008

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Νέος ᾽Εξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν Ἑλλάδα

Μὲ ἀπόφαση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων τῆς 2 Ἰανουαρίου 2009, προεδρεύοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου, τοποθετήθηκε ᾽Εξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν Ἑλλάδα ὁ Πανοσιολογώτατος Ἀρχιεπίσκοπος π. Δαμιανὸς Πάνου. Ἐπίσης, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοποθέτησε τὸν μέχρι πρότινος ᾽Εξαρχο τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Ἀθήναις, Ἀρ-

χιεπίσκοπο Γεράσιον κ. Θεοφάνη, ὡς Πατριαρχικὸ Ἐπίτροπο ἐν Ἀκρῇ. Ὁ κ. Θεοφάνης ἄσκησε τὰ καθήκοντά του ἐπιτυχῶς ἐπὶ τρία συναπτὰ ἔτη ἐκπροσωπώντας τὸ παλαίφατο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων.

Βιογραφικὸ Σημεῖωμα

Ὁ Νέος ᾽Εξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν Ἑλλάδα π. Δαμιανὸς Πάνου γεννήθηκε στὴ Βελίνα Κορινθίας, τὸ ἔτος 1977. Μὲ τὴν ὀλοκλήρωση τῶν Γυμνασιακῶν του σπουδῶν στὴν Πατριαρχικὴ Σχολὴ τῶν Ἱεροσολύμων τὸ ἔτος 1995 κατατάχθηκε στὴν Ἁγιοταφικὴ Ἀδελφότητα. Χειροτονήθηκε διάκονος καὶ διορίστηκε στὰ Πατριαρχικὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸ ἔτος 1998 ἔλαβε χώρα ἡ προαγωγή του ὡς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὴ Λύδδα, λαμβάνοντας τὸ ὀφίκιο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Σημαντικὴ ἦταν ἡ συμβολὴ του στὴν ἐκβάθρυνση ἀνακαίνιση καὶ ἀνάδειξη τοῦ ἱστορικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὑπηρετώντας ὡς Ἡγούμενος ἐπὶ τρία συναπτὰ ἔτη ἐκεῖ, διορίστηκε ἐκ νέου Ἡγούμενος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Κάρακ τῆς Ἰορδανίας. Μὲ ἀπόφαση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 2006 ἐστάλη στὴν Ἀθήνα, προκειμένου νὰ φοιτήσῃ στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ ὅπου ἀποφοίτησε τὸ 2008. Ὁ ᾽Εξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν Ἑλλάδα ὀμιλεῖ τὴν ἑβραϊκὴν, τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν ἀραβικὴν γλῶσσα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Παγκόσμια Συνάντηση

**«Ὁ Πολιτισμὸς τῆς Εἰρήνης:
Θρησκευτικὸς καὶ Πολιτισμοὶ σὲ Διάλογο»**

(Λευκωσία, 16-18 Νοεμβρίου 2008)

Δραματικὴ ἔκκληση πρὸς τὶς σημαντικὰς προσωπικότητες, τοὺς ἀρχηγοὺς Κρατῶν, Ἐκκλησιῶν, τοὺς πολιτικοὺς καὶ θρησκευτικοὺς ἡγέτες, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ Πολιτισμοῦ, τῆς Τέχνης καὶ τοῦ Τύπου ποὺ συμμετεῖχαν στὴ Συνάντηση γιὰ τὴν Εἰρήνη, ἀπηύθυνε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπί-

σκοπος Κύπρου Χρυσόστομος, οὕτως ὥστε νὰ ἀσκήσουν τὴν ἐπιρροή τους πρὸς τὶς κυβερνήσεις τῶν χωρῶν τους καὶ στὰ διεθνῆ κέντρα λήψης ἀποφάσεων, «γὰ νὰ ἀποδοθεῖ καὶ σ' ἐμᾶς δικαιοσύνη καὶ νὰ ἐδραιωθεῖ ἡ εἰρήνη στὸν πολύπαθο αὐτὸ τόπο».

Μιλώντας στὸ πλαίσιο τῆς μεγαλειώδους τελετῆς λήξης τῆς 22ης Παγκόσμιας Συνάντησης μὲ τίτλο «Ὁ Πολιτισμὸς τῆς Εἰρήνης: Θρησκείες καὶ Πολιτισμοὶ σὲ Διάλογο», ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος ἀνέφερε χαρακτηριστικά: «ἀπευθυνόμαστε στὸν ἀνθρωπισμὸ ὄλων. Κάνουμε ἐκκλήση στὰ θρησκευτικὰ αἰσθηματά σας. Ἐξασκήστε τὴν ἐπιρροή σας, ὅπου μπορεῖτε».

«Δὲν ἐπιδιώκουμε νὰ ἀδικηθεῖ κανένας», ἐπείσημανε. «Ἡ εἰρήνη, ὅπως τὴν προσδιορίσαμε αὐτὲς τὶς μέρες, σημαίνει τὴ συνύπαρξη τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἑνός, μὲ τὴν ἐλευθερία ὄλων τῶν ἄλλων».

«Εἶμαστε σίγουροι ὅτι δὲν θὰ κωφεύσετε σ' αὐτὴ τὴν παράκλησή μας. Γι' αὐτὸ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε ἐκ τῶν προτέρων. Ἐξᾴλλου, εἶναι τὸ πάθος καὶ ὁ πόθος σας γὰρ τὴν εἰρήνην πού σᾶς ὤθησαν νὰ ἔλθετε ἐδῶ, παρὰ τὴν ταλαιπωρία τοῦ ταξιδιοῦ καὶ τὶς αὐξημένες ὑποχρεώσεις σας», πρόσθεσε.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος, ἀναφερόμενος στὶς ἐργασίες τῆς Συνάντησης σημείωσε ὅτι «μὲ τὴν κατάθεση γνώσεων καὶ ἐμπειρίας, ἀπόσταγμα μελέτης καὶ τρόπου ζωῆς, ἀπὸ σοφοὺς θρησκευτικούς, ἀλλὰ καὶ πνευματικούς ἡγέτες, ἐμπλούτισαν τὸν τρόπο σκέψης μας. Ἄνοιξαν νέους ὀρίζοντες στὴ διάνοιά μας γὰρ τὰ κρίσιμα προβλήματα τοῦ κόσμου καὶ λέπυναν τὰ αἰσθητήριά μας ἀπέναντι στὸν πόνο καὶ στὴν ἀδικία στὶς κοινωνίες μας».

«Κλείνοντας τὸ Συνέδριό μας μὲ αὐτὴν τὴν τελετὴ λήξης, συνειδητοποιοῦμε τὴν εὐθύνη μας γὰρ τὴν ἐμπέδωση τῆς εἰρήνης στὴ γῆ καὶ τὴν ἐπικράτηση τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς».

«Ζοῦμε πράγματι σὲ μιὰ κρίσιμη ἐποχὴ», ἀνέφερε ὁ Μακαριώτατος. «Ἀπὸ τὸ 1945, ὅταν ἐμφανίστηκαν τὰ πυρηνικὰ ὄπλα, ἡ ἀνθρωπότητα εἰσῆλθε σὲ μιὰ καινούρια περίοδο τῆς ἱστορίας της, σὲ μιὰ πυρηνικὴ ἐποχὴ. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία βρισκόμαστε σὲ θέση νὰ ἀφανίσουμε ὅλο τὸν ἀνθρώπινο πολιτισμὸ. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἐκπλήττεται κανεὶς πού οἱ ἄνθρωποι σὲ ὅλες τὶς χώρες μιλοῦν καὶ νοσταλγοῦν τὴν εἰρήνην».

Ἐπὶ πλέον, ἐπίσης, ὅτι «ὁ ἀγώνας γὰρ τὴν εἰρήνην ἔχει θετικὰ ἀποτελέσματα. Φέρνει τοὺς ἀνθρώπους πλησιέστερα μεταξὺ τους καὶ τοὺς βοηθεῖ νὰ καταλάβουν καλύτερα ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, νὰ συλλάβουν βαθύτερα τὰ προβλήματα τῆς ἀνθρωπότητας καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν κάθε δυσκολία μὲ ἓνα νέο αἶσθημα εὐθύνης. Κάθε ἄνθρωπος, παλεύοντας γὰρ τὴν εἰρήνην, βιώνει μιὰν πνευματικὴ ἀνακαίνιση τῆς ὑπαρξῆς του, τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς του».

Πρόσθεσε ὅτι «ὁ ἀγώνας γὰρ εἰρήνην, καὶ κατ' ἀκολουθία γὰρ δικαιοσύνη, ἀδελφσύνη καὶ ἐλευθερία, δὲν ἔχει οὔτε ὄρια, οὔτε σύνορα οὔτε καὶ ὁμολογιακούς ἢ θρησκευτικὸς περιορισμούς. Αὐτὸς ὁ ἀγώνας ἐνώνει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἓνα κοινὸ σκοπὸ. Εἶναι αὐτὸς ὁ σκοπὸς πού ἔνωσε ὅλους ἐμᾶς αὐτὸ τὸ τριήμερο: Χριστιανούς, Μουσουλμάνους, Ἑβραίους, Ἰνδουιστῆς, Βουδιστῆς, ἀνθρώπους κάθε θρησκείας. Μπορεῖ νὰ μὴν πιστεύουμε στὸν ἴδιο Θεό, μπορεῖ ἀκόμη καὶ οἱ Χριστιανοὶ νὰ μὴν προσδίδουμε τὶς ἴδιες ιδιότητες σ' Αὐτόν –καὶ ἡ συνάντησή μας αὐτὴ δὲν ἰσοπεδώνει κανενὸς τὴν πίστη, οὔτε καὶ ὀδηγεῖ σὲ κανενὸς εἶδους συγκρητισμὸ– ὡς ἄνθρωποι, ὁμως, «τῆς αὐτῆς κοινωνοῦμεν φύσεως» καὶ ἔχουμε τὶς ἴδιες εὐαισθησίες γὰρ τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ἀνθρωπότητας».

«Στὶς μέρες μας, πού ὁ κόσμος μὲ τὴν εὐκόλη διακίνηση ἀνθρώπων κάθε φυλῆς καὶ χρώματος σὲ ὅλη τὴν ὑφήλιο καὶ μὲ τὰ ὑπάρχοντα Μέσα Ἐπικοινωνίας ἔγινε μιὰ γειτονιά, τώρα πού οἱ χώρες καὶ οἱ πόλεις μας ἔγιναν πολυπολιτισμικές, δὲν δικαιολογεῖται παραγνώριση τῆς εἰρήνης. Αὐτὴ ἡ γνωριμία τῶν λαῶν πρέπει νὰ καταλήγει σὲ κατανόηση καὶ σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων ὄλων τῶν ἀνθρώπων, σὲ ἐμπέδωση τῆς πραγματικῆς εἰρήνης», σημείωσε.

«Εἶναι γι' αὐτὸ πού καὶ ἐμεῖς ἐδῶ στὴν Κύπρο νιώθουμε ἀφόρητη τὴν ἀδικία μὲ τὴν καταπάτηση τῶν δικαιωμάτων μας», τόνισε ὁ Κύπρου Χρυσόστομος. «Στὸν 21ο αἰῶνα, ὅταν ἡ Εὐρώπη ἐνώνεται, τὴ Λευκωσία τὴ χωρίζει τεῖχος κατοχῆς. Ὅταν παντοῦ καταργοῦνται οἱ θεωρήσεις διαβατηρίων, καὶ ὁ καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαθίσταται σ' ὅποια χώρα θέλει, ἐμεῖς δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα ἐπιστροφῆς στὰ σπίτια καὶ στὶς περιουσίες μας, ἀπ' ὅπου διωχθήκαμε

μέ τη βία. Ὅταν ὁ ἐποικισμὸς θεωρεῖται ἔγκλημα πολέμου ἀπὸ ὅλο τὸν πολιτισμένο κόσμο, ἡ Τουρκία προβαίνει ἀνενόχλητη σ' ἓνα βάρβαρο ἐποικισμὸ τῆς γῆς μας. Καὶ ὅταν ἡ ἀνθρωπότητα σεμνύεται γιὰ τὴν πολιτιστική της κληρονομιά, τὰ ἔργα τῶν προηγούμενων γενεῶν, 500 καὶ πλέον ναοὶ μας, φρούρια καὶ θέατρα ποὺ μαρτυροῦν τὴ συνεχῆ παρουσία μας στὴν Κύπρο γιὰ 35 αἰῶνες, καταστρέφονται συστηματικά».

«Μπορεῖ νὰ ὑπάρξει εἰρήνη κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες; Γι' αὐτὴ τὴν εἰρήνη μιλήσαμε αὐτὲς τὶς μέρες;», διερωτήθηκε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Ὁ ἰδρυτὴς τῆς κοινότητας τοῦ Ἁγίου Αἰγιδίου Ἀνδρέας Ρικάρντι, στὴν ὁμιλία του, ἔκανε ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὴν παγκόσμια οἰκονομικὴ κρίση καὶ τὶς συνέπειές της, στὸν πλοῦτο τῶν λίγων καὶ τὴ φτώχεια, στοὺς πολέμους, τὴ βία καὶ τὴν ἀπόγνωση. Ἀναφερόμενος στὴν Κύπρο μας, εὐχήθηκε νὰ ἐπανέλθουν, σύντομα καὶ σ' αὐτὴ τὴ γῆ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εἰρήνη.

Στὴ συνέχεια, εὐχαρίστησε «τὸ λαὸ τῆς Κύπρου γιὰ τὴ ζεστὴ φιλοξενία καὶ ἰδιαίτερα τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο τὸν Β΄, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμοῦσε ἔντονα τὴ διεξαγωγὴ τῆς συνάντησης αὐτῆς καὶ γενναϊόδωρα τὴν ὑποστήριξε μὲ τὶς προσπάθειές του. Εὐχαριστῶ τὸν Πρόεδρο, κ. Δημήτρη Χριστόφια καὶ τὴν κυβέρνησή τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Μακάρι αὐτὴ ἡ προσευχὴ γιὰ τὴν εἰρήνη νὰ σημάνει τὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας ἐποχῆς γιὰ τὴν Κύπρο, αὐτὴ τὴν ὁμορφὴ καὶ τραυματισμένη γῆ, τὸ τελευταῖο μοιρασμένο κομμάτι τῆς Εὐρώπης».

Ἀξιοσημεῖωτη ἦταν ἡ παρουσία ἐξάλλου, καὶ οἱ μαρτυρίες τὶς ὁποῖες κατέθεσε ἐνώπιον τοῦ πλήθους ἡ, γιὰ ἕξι χρόνια ὄμηρος, τῶν κολομβιανῶν ἀνταρτῶν καὶ ὑποψήφια γιὰ τὴν προεδρία τῆς Κολομβίας στὶς ἐκλογὲς τοῦ 2002, Ἰνγκρίντ Μπετανκούρ.

Πρὶν ἀπὸ τὴν τελετὴ λήξης τοῦ συνεδρίου, οἱ διάφορες θρησκευτικὲς κοινότητες καὶ δοξασίες μαζεύτηκαν σὲ διάφορα μέρη στὸ κέντρο τῆς παλαιᾶς Λευκωσίας, ὅπου προσευχήθηκαν γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο.

Ἀκολούθως, ὅλοι συγκεντρώθηκαν σὲ σημεῖο τοῦ δρόμου μπροστὰ ἀπὸ τὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη καὶ μαζὶ πορεύτηκαν, ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων ἀπὸ δεκάδες ἀνθρώπους, πρὸς τὴν πλατεία τῆς

Τερεῶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπου πραγματοποιήθηκε ἡ τελετὴ λήξης.

Ἡ ὅλη ἐκδήλωση ἔκλεισε μὲ τὴν ἀνάγνωση τοῦ ψηφίσματος τῆς 22ης Παγκόσμια Συνάντησης, τὸ ὁποῖο μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρει ὅτι: «ἡ ἀναζήτηση τῆς δικαιοσύνης, ἡ χρῆση τοῦ διαλόγου καὶ τοῦ σεβασμοῦ γιὰ τοὺς ἀδύναμους εἶναι τὰ ἐργαλεῖα ποὺ χρειαζόμαστε γιὰ νὰ οἰκοδομήσουμε τὴν νέα παγκόσμια τάξη τῆς Εἰρήνης».

Ὑπογραμμίζει ταυτόχρονα ὅτι: «ἐδῶ στὴν Κύπρο, ὅλοι ἐμεῖς προσευχόμαστε κάθε ἀδικία, πόλεμος καὶ κακὸ σύντομα νὰ ἐξαλειφθοῦν καὶ νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ ἀδελφοσύνη μεταξὺ τῶν λαῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπ' αὐτὸ τὸ νησί καὶ νὰ ἐξαπλωθεῖ στὴ Μέση Ἀνατολή, τὴν Ἀφρική, τὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ καὶ ὁλόκληρο τὸν κόσμο».

Τὸ ψήφισμα καταλήγει μὲ τὴν εὐχὴ «εἶθε ὁ Θεὸς νὰ χορηγήσει στὸν κόσμο τὸ ὑπέροχο δῶρο τῆς Εἰρήνης, μέσα ἀπὸ τὶς προσευχὲς ὄλων τῶν πιστῶν». Τονίζει ἀκόμη, ὅτι «ἔχουμε καθῆκον νὰ οἰκοδομήσουμε ἓνα πιὸ ἀνθρώπινο κόσμο».

Μέσα στὴν ἰδιαίτερα φορτισμένη, συναισθηματικὰ, ἀτμόσφαιρα καὶ ἐν μέσῳ θεριῶν χειροκροτημάτων, τριάντα παιδάκια ἀνήλθαν στὴν ἐξέδρα, στὴν ὁποία εὐρίσκοντο οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέτες καὶ παρέλαβαν ἓνα κείμενο μαζὶ μὲ ἓνα κλαδί ἐλιᾶς καὶ στὴ συνέχεια, ἀφοῦ κατῆλθαν ἀπὸ τὴ σκηνὴ τὸ παρέδωσαν στοὺς πολιτικὸς ἡγέτες, μεταφέροντας ἔτσι τὰ μηνύματα τοῦ διαλόγου καὶ τῆς εἰρήνης ἀπὸ τοὺς καθοδηγητὲς τῆς πίστεως στοὺς ἐντολοδόχους τῶν λαῶν.

Ἡ τελετὴ ἔκλεισε μὲ τὴν ὑπογραφή τοῦ ψηφίσματος καὶ τὸ συμβολικὸ ἄναμμα κεριῶν σὲ φανοστάτη, ἐνῶνοντας ἔτσι τὶς μικρὲς φλογίτσες τῶν κεριῶν στὴν φλόγα τῆς ἀγάπης, τῆς συνδιαλλαγῆς, τῆς ἐνότητας καὶ τῆς Εἰρήνης.

Μπορεῖ, βέβαια, τὰ φῶτα τῆς δημοσιότητας καὶ τῆς προβολῆς νὰ ἔσβησαν, ἡ φλόγα ὅμως αὐτὴ τῶν μηνυμάτων τῆς 22ης Παγκόσμιας Συνάντησης θὰ σιγοκαίει τὶς καρδιὲς ὄλων, εὐελπιστώντας ὅτι σύντομα θὰ μεσουρανήσει ὁ Πολιτισμὸς τῆς Εἰρήνης. Μιὰ ἐλπίδα, ποὺ γιὰ τὴ μικρὴ μας πατρίδα ἔχει μεγαλύτερη σημασία. Γιατὶ στὸν τόπο μας, ὅπως διαπίστωσαν καὶ οἱ ἑκατοντάδες μετέχοντες στὴ Συνάντηση, δὲν βασι-

λεύει ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ Δικαιοσύνη. Ἡ κατοχὴ συνεχίζει τὴν παράνομη δράση της καὶ ἡ πολιτιστικὴ μας κληρονομιά, κληρονομιά τοῦ κόσμου καὶ τῆς οἰκουμένης ὁλόκληρης, λεηλατεῖται καὶ καταστρέφεται ἀπὸ τὸν Τοῦρκο εἰσβολέα, τὶς περισσότερες φορές, μάλιστα, κάτω ἀπὸ τὰ ἀδιάφορα βλέμματα τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου τούτου.

Ὁ σπόρος ποὺ ρίχτηκε στὴν γῆ καὶ στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, μέσα ἀπὸ τὸν διάλογο γιὰ τὴν Εἰρήνη καὶ τὸν Πολιτισμὸ, μὲ τὴ συμμετοχὴ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας στὴν Παγκόσμια αὐτὴ Συνάντηση καὶ ἡ κραυγὴ ἀγωνίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, εὐελπιστοῦμε ὅτι θὰ βλαστήσει σύντομα καὶ θὰ δώσει καρπούς.

(Ἀπὸ τὴν ἰστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

«Οἱ νέοι ἔχουν δίκιο νὰ εἶναι ὀργισμένοι»

(*Συνέντευξη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου στὸν Ἀχιλλέα Πατσούκα, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 18.1.2009*)

Γιὰ τὸν παρεμβατικὸ ρόλο τῆς Ἐκκλησίας στὰ κοινωνικὰ δρώμενα, ἐν μέσω παγκόσμιας οἰκονομικῆς κρίσης, τὴν ὁμαλὴ ἔνταξη τῶν μεταναστῶν στὴν κοινωνία καὶ τὴν ἀνάγκη στενῆς συνεργασίας Ἑλλάδας - Ἀλβανίας στὸ μεταναστευτικὸ ζήτημα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν θυμὸ τῶν 15χρονον μιλάει στὴν «Κ» ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος. Ναί, ἔχουν δίκιο οἱ νέοι ποὺ θυμῶνουν μὲ ὅσα ἀπαράδεκτα διαπιστώνουν καθὼς μεγαλώνουν, μὲ τὴν ἀσυνέπεια λόγων καὶ ἔργων τῶν μεγάλων, μὲ τὴ χλιδὴ τῶν ὀλίγων καὶ τὴν ἀνέχεια τῶν πολλῶν. Ἀλλὰ –συμπληρώνει ὁ ἱεράρχης– ἂς μὴν ἐκχωρήσουν τὴν προσωπικὴ τους βούληση καὶ ἐλευθερία σὲ συνθήματα ἄλλων ποὺ μπορεῖ νὰ κινοῦνται ἀπὸ ἰδιοτέλεια. Τὸ μήνυμα ποὺ στέλνει, σὲ αὐτοὺς τοὺς δύσκολους καιρούς, ὁ κ. Ἀναστάσιος, συμπυκνώνεται σὲ δύο λέξεις - «ὑπάρχει ἐλπίδα».

– Ἡ παγκόσμια οἰκονομικὴ κρίση ἔχει προκαλέσει ἀνασφάλεια στοὺς ἀνθρώπους, σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Ἡ

Ἐκκλησία, ὡς πνευματικὸς καὶ κοινωνικὸς φορέας, πῶς παρεμβαίνει;

Ἡ παρέμβασή της γίνεται μὲ τὴν ἐπισήμανση τοῦ πυρῆνα τοῦ προβλήματος καὶ τὸν τονισμὸ τῶν χριστιανικῶν ἀπόψεων γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή του. Μὲ τὸν πιὸ ἐπίσημο τρόπο ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία διακήρυξε μὲ μιὰ φωνή, στὸ Μήνυμα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (Κων/πολις, Ὀκτώβριος 2008), ὅτι «τὸ χάσμα μεταξὺ πλουσίων καὶ πτωχῶν διευρύνεται δραματικῶς ἐξ αἰτίας τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἀποτέλεσμα μανιακῆς, συχνά, κερδοσκοπίας ἐκ μέρους οἰκονομικῶν παραγόντων καὶ στρεβλῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ἡ ὁποία, στερουμένη ἀνθρωπολογικῆς διαστάσεως καὶ εὐαισθησίας, δὲν ἐξυπηρετεῖ τελικῶς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπότητος. Βιώσιμος οἰκονομία εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία συνδυάζει τὴν ἀποτελεσματικότητα μὲ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην». Ἡ Ἐκκλησία ἀδιάκοπα ὑποδεικνύει τὴν ἐνδεδειγμένη κατεύθυνση: λιτότητα καὶ ἐγκράτεια στὴν προσωπικὴ ζωὴ, εἰλικρινῆ αὐτοκριτικὴ, σεβασμὸ στὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ κάθε ἀνθρώπινου προσώπου, ὅπου καὶ σὲ ὅποιες συνθήκες καὶ ἂν γεννήθηκε. Καὶ ἀκόμα, ἡ Ἐκκλησία ἔχει χρέος νὰ ἀγωνίζεται γιὰ δικαιότερους κοινωνικοὺς θεσμούς, διορατικὲς ρυθμίσεις, περισσότερη ἀλληλεγγύη, γνησιότερη ἀγάπη. Βεβαίως, ἂν παραμείνει σὲ θεωρητικὲς διακηρύξεις, δὲν πείθει. Ἡ πιὸ σημαντικὴ βοήθεια καὶ διαρκῆς παρέμβαση εἶναι ἡ διακήρυξη αὐτῶν τῶν ἀληθειῶν μὲ τὴ συνεπῆ συμπεριφορὰ, μὲ τὸ ἔργο τῶν μελῶν της, ἰδιαίτερα ὅσων ἔχουν ὑπεύθυνη θέση.

– *Στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ ἐνάμισιν ἑκατομμύριο μετανάστες, νόμιμους καὶ μὴ, οἱ 800.000 προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀλβανία. Ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ συμπεριφορὰ μας ἀπέναντι στοὺς μετανάστες;*

Ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας, ὡς συνόλου καὶ κάθε χριστιανοῦ προσωπικά, εἶναι ὁ σεβασμὸς παντὸς ἀνθρώπινου προσώπου, ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς ἢ γλώσσας, ἰδιαίτερος ὅταν βρίσκεται σὲ δοκιμασία καὶ ἀνάγκη. Ἡ φράση τοῦ Χριστοῦ «ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με» (Ματθ. 25:35), μὲ τὴν ὁποία ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ταυτίζεται μὲ τὸν ξένο, καθορίζει τὸ ἐκκλησιαστικὸ μας χρέος. Σὲ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν ἀνήκουν

ἀναμφισβήτητα οἱ μετανάστες καὶ ἡ Ἐκκλησία αὐτὸ τὸ πνεῦμα καλλιεργεῖ καὶ ἐνισχύει, στηλιτεύοντας τὸν ρατσισμό καὶ συμβάλλοντας στὴν ὁμαλὴ ἔνταξή τους στὴν τοπικὴ κοινωνία. Ὑπάρχουν, βεβαίως, καὶ περιπτώσεις ὅπου ὀρισμένοι μετανάστες δημιούργησαν σοβαρὰ προβλήματα. Ἀλλὰ ἀπὸ καμιά κοινωνικὴ ὁμάδα δὲν λείπουν τὰ ἀρνητικὰ παραδείγματα. Ἄς μὴ παραθεωρεῖται ὁμως τὸ γεγονός ὅτι οἱ μετανάστες συνέβαλαν καὶ στὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας σὲ ἀνάγκες οἱ ὁποῖες δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ καλυφθοῦν ἀπὸ ἐντοπίους. Τῆ μεταναστευτικὴ βέβαια πολιτικὴ κάθε χώρας τὴν καθορίζει ἡ ἀρμόδια πολιτεία. Εἰδικότερα γιὰ τὴν Ἀλβανία, πιστεύω ὅτι θὰ συνέβαλλε ἀποφασιστικὰ στὴ μείωση τοῦ μεταναστευτικοῦ κύματος καὶ στὴν ἐπιστροφή πολλῶν Ἀλβανῶν ἢ ταχύτερη καὶ γενικότερη ἀνάπτυξη τῆς χώρας. Πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση θὰ χρειαστεῖ συστηματικότερη ἐπενδυτικὴ δραστηριότητα, σταθερὴ καὶ στενὴ συνεργασία Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας. Ἡ κοινωνικὴ, οἰκονομικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνοδος τῆς μίας θὰ εἶναι εὐεργετικὴ καὶ γιὰ τὴν ἄλλη.

– Ποιὰ συμβουλή θὰ δίνατε σὲ ἕναν θυμωμένο 15χρονο;

Κατ' ἀρχὴν θὰ τοῦ ἔλεγα ὅτι ἔχει δίκιο πὺ θυμώνει μὲ ὅσα ἀπαράδεκτα διαπιστώνει καθὼς μεγαλώνει. Μὲ τὴν ἀσυνέπεια λόγων καὶ ἔργων τῶν μεγάλων. Μὲ τὴν ἀδικία τῆς κοινωνίας. Μὲ τὴ χλιδὴ τῶν ὀλίγων καὶ τὴν ἀνέχεια τῶν πολλῶν. Μὲ τὴν ὑποκρισία καὶ ἀνευθυνότητα τῶν λεγομένων ἀρμοδίων στοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ὀργή, πρέπει νηφάλια νὰ καθήσει νὰ σκεφθεῖ ποῖο εἶναι τὸ δικό του χρέος. Τώρα πὺ βρίσκεται στὴν ἐφηβικὴ ἡλικία, νὰ μὴ ἐκχωρεῖ τὴν προσωπικὴ του βούληση καὶ ἐλευθερία σὲ συνθήματα ἄλλων πὺ μπορεῖ νὰ κινοῦνται ἀπὸ ἰδιοτελεῖς ἐπιδιώξεις. Νὰ μὴ γίνεῖ ἄχρωμο στοιχεῖο μιᾶς μάζας, ἀλλὰ νὰ μείνει ὑπεύθυνος κύτταρο τῆς κοινωνίας. Καὶ ὅταν μεγαλώσει, νὰ μὴ μιμηθεῖ αὐτὲς τὶς συμπεριφορὲς πὺ σήμερα κατακρίνει. Νὰ μὴ συμβιβαστεῖ μὲ τὴν κρατοῦσα νοοτροπία τῆς ἀνεπιθύμητης, τῆς πλεονεξίας, τῆς σκληροκαρδίας, τῆς ἀσυνεπείας καὶ τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ. Νὰ συνεχίσει ὑπεύθυνα τὴν ἀναζήτησή. Ὑπάρχουν στὴν ἱστορία τοῦ λαοῦ μας, στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας

μας, ὑπέροχα παραδείγματα ἀκεραιότητος, δημιουργικότητος, ὑπευθυνότητος, αὐτοθυσίας γιὰ χάρι τοῦ λαοῦ. Πολλὰ ἔχουν ἀμφισβητηθεῖ στὸ πέρασμα τοῦ Χρόνου.

Ἀναμφισβήτητα ὁμως παραμένουν ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀγάπη. Ἡ μία συμπληρώνει τὴν ἄλλη. Τῆς δίδει βάθος καὶ οὐσία. Ἡ ἐλευθερία ἀρχίζει μὲ τὴν ὑπέρβαση τοῦ ἐγωκεντρικοῦ ἑαυτοῦ μας. Καὶ ἡ ἀγάπη ἐκφράζεται μὲ σεβασμὸ στὸ κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἐκδηλώνεται ἔμπρακτα, χωρὶς ἀπαίτηση ἀνταλλαγμάτων. Ἡ ἐπιλογή, τελικά, εἶναι δική του. Τὸ μόνο πὺ μπορῶ νὰ τὸν βεβαιώσω εἶναι ὅτι προσωπικὰ δὲν ἔχω μετανιώσει ὁσάκις ἔμεινα πιστὸς στὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ ὀρθόδοξη πνευματικὴ βασιμὴν στὴν ἐσωτερικὴ ἐλευθερία καὶ τὴν ἀγάπη, ὀδηγεῖ σὲ μίαν συνεχὴ ὠρίμανση, ὑπεύθυνη στάση ζωῆς καὶ δημιουργικότητα.

– Ἔχετε διακονήσει σὲ πολλὰ καὶ «δύσκολα» μέρη τῆς Γῆς. Ποιὲς εἶναι οἱ πῶ ἐντονες ἀναμνήσεις σας;

Αὐτὲς δὲν χωροῦν στὶς γραμμὲς μιᾶς συνεντεύξεως. Εἶναι πολλὲς ἀναμνήσεις ἀπὸ τὰ χρόνια πὺ διακόνησα στὴν Ἀφρική· ἀπὸ τὴν περίοδο τῶν μεταπτυχιακῶν σπουδῶν στὴ Γερμανία, ὅταν ταξίδεψα μεταφέροντας σὲ μιὰ βαλίτσα τὰ ἀπαραίτητα γιὰ νὰ τελέσω τὴ Θεία Λειτουργία γιὰ τοὺς Ἑλληνες μετανάστες σὲ διάφορες γωνιὲς τῶν ἐργοστασίων. Ἰδιαίτερα πολλὲς ἀπὸ τὰ τελευταῖα 17 χρόνια στὴν Ἀλβανία. Ἐπίσης, ἀναμνήσεις ἀπὸ ἐπαφὲς μὲ ἀνθρώπους διαφόρων θρησκευτικῶν παραδόσεων σὲ διάφορες ἀσιατικὲς χῶρες, στὴν Ἰνδία, στὴν Κίνα, στὴν Ἰαπωνία. Δὲν λησμονῶ τὴν Πρωτοχρονιά τοῦ 1964, στὴ ζούγκλα μεταξὺ Μεξικοῦ καὶ Γουατεμάλας –στὴ διάρκεια ἐπιστημονικῆς ἔρευνας– μόνος καὶ ἄρρωστος, φιλοξενούμενος ἀπὸ ἕνα ζευγάρι Ἀμερικανῶν ἱεραποστόλων πὺ ζοῦσαν ἐκεῖ μεταφράζοντας τὴν Καινὴ Διαθήκη σὲ γλῶσσες ἀμερικανικῶν φυλῶν. Ἀναπολῶ τὶς σκέψεις πὺ μὲ εἶχαν παρηγορήσει: «Ὅ,τι κι ἂν συμβεῖ, εἶσαι στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Ἀποδέξου τὴ ζωὴ μὲ τὶς δυσκολίες τῆς. Νὰ σοῦ φθάσει ὁ Θεός».

Ἀργότερα, θυμᾶμαι, στὴν Κένυα τὸ 1988, στὴ Λαϊκίπια, σὲ 2.000 ὑψόμετρο, κοντὰ στὸν Ἰσημερινό, κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιβλητικὴ κορυφὴ τοῦ ὄρους Κένυα.

Ἐνάμεσα στους νεοφώτιστους ἦταν πολλοὶ καὶ πολλὲς ἀπὸ τὴ φυλὴ Τουρκάνα, πὺν μέχρι πρότινος ζοῦσαν σὲ πρωτόγονες συνθήκες. Εἶχα τὴ χαρὰ νὰ λειτουργήσω μαζί τους στὸ Ὅλ Μαράν, σὲ ἓνα παράπηγμα πὺν ἄφηνε ἐλεύθερο τὸν βουνίσιο δυνατὸ ἀέρα καὶ τὴ βροχὴ νὰ ἀνακατεῦνται μὲ τὶς ψαλμωδίες. Βλέποντας τὰ ἡλιοκαμμένα πρόσωπα τῶν νεοφωτιστῶν Ἀφρικανῶν νὰ προσέρχονται ἐκστατικὰ στὴ Θεία Κοινωνία, ἔνοιωσα τὴν ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσω: «Ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς χώρας μου, πὺν τὴν ἴδρυσε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, θέλω νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμη, γιατί ἤρθαμε τόσο ἀργά, μὲ καθυστέρηση αἰῶνων».

Ὅλοζόντανα μένουν στὴ μνήμη μου τὰ πρῶτα Χριστούγεννα στὰ Τίρανα, τὸ 1991, ὅταν λειτουργήσαμε στὸν καθεδρικό ναό, πὺν ἦταν ἐσωτερικὰ ἐντελῶς κατεστραμμένος. Εἶχαμε βάλει νάϊλον στὰ παράθυρα γιὰ νὰ κρῶνουμε λιγότερο· ἡ βροχὴ διαπερνοῦσε τὴ στέγη. Ὁ ναὸς ὅμως ἦταν κατάμεστος καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα συγκλονιστικὴ. Στὴ συνέχεια, σκέπτομαι τὴν Πρωτοχρονιά τοῦ 1992 στὴν Κορυτσᾶ. Μετὰ τὸν μακροχρόνιο διωγμὸ, τελέσαμε τὴν πρώτη Λειτουργία στὸν παλαιὸ Καθεδρικό ναὸ τῆς Κορυτσᾶς, ὁ ὁποῖος εἶχε μετατραπεῖ σὲ Μουσεῖο. Τὸ Καλοκαίρι, ὅταν εἶχα ζητήσει νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ, ὁ πρόεδρος Ἀλία εἶχε ἀποκλείσει ὁποιαδήποτε ἐπιστροφή τοῦ χώρου αὐτοῦ στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Εἶχε ὑπογραμμίσει: Ποτέ! Νὰ ὅμως πὺν ὁ Θεὸς ἀνοίξε πάλι δρόμους στὰ ἀδιέξοδα. Ἡ συγκινητικὴ ἐμπειρία συμπυκνώθηκε στὴ βεβαιότητα: Ὑπάρχει ἐλπίδα.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Πάπας καὶ οἱ χριστιανικὲς ρίζες τῆς Εὐρώπης

Στις 3.12.2008 ὁ Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ' ἀπέστειλε χαιρετισμὸ πρὸς τὴν Ἡμερίδα Διαλόγου τῶν Θρησκευτῶν καὶ τῶν Πολιτισμῶν, ἡ ὁποία ὀργανώθηκε ἀπὸ τὸ Ποντιφικὸ Συμβούλιο Διαθρησκευ-

ακῶν Διαλόγων καὶ ἀπὸ τὸ Ποντιφικὸ Συμβούλιο γιὰ τὸν Πολιτισμὸ. Στὸ μῆνυμά του αὐτό, τὸ ὁποῖο δημοσιεύθηκε στὴν ἐπίσημη ἐφημερίδα τοῦ Βατικανοῦ, τὸν Ρωμαῖο Παρατηρητὴ (*Osservatore Romano*, 16.12.2008), ὁ Ποντίφηξ προβαίνει σὲ ὀρισμένες καίριες διαπιστώσεις καὶ προτάσεις ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τῆς Εὐρώπης. Παραθέτουμε τὸ σχετικὸ ἀπόσπασμα: «Ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια ἡ Εὐρώπη ἔχει συνειδητοποιήσει τὴν θεμελιώδη πολιτιστικὴ ἐνότητά της, παρὰ τὸν ἀστερισμὸ τῶν ἐθνικῶν πολιτισμῶν.... Καλὸν εἶναι νὰ ὑπογραμμίσουμε ὅτι ἡ σύγχρονη Εὐρώπη, ἡ ὁποία ἔχει εἰσέλθει στὴν τρίτη χιλιετία, εἶναι ὁ καρπὸς δύο χιλιετῶν πολιτισμοῦ. Οἱ ρίζες της ἐπεκτείνονται στὴν τεράστια κληρονομιά τῆς ἀρχαίας Ἀθήνας καὶ τῆς Ρώμης καὶ κυρίως στὸ γόνιμο ἔδαφος τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸ ὁποῖο ἀπεδείχθη ἱκανὸ νὰ δημιουργήσει νέες πολιτιστικὲς κληρονομίες ἀποδεχόμενο ταυτοχρόνως τὴν πρωτότυπη συνεισφορά τοῦ κάθε ξεχωριστοῦ πολιτισμοῦ». Σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ μηνύματός του ὁ Πάπας ἀναφέρει ὅτι: «Αὐτὴ τὴν στιγμή, ἂν καὶ δυστυχῶς πολλοὶ Εὐρωπαῖοι φαίνεται ὅτι ἀγνοοῦν τὶς χριστιανικὲς ρίζες τῆς Εὐρώπης, αὐτὲς οἱ ρίζες εἶναι ζωντανὲς καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ χαράσσουν τὸν δρόμο καὶ νὰ τροφοδοτοῦν τὴν ἐλπίδα ἑκατομμυρίων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι μοιράζονται τὶς ἴδιες ἀξίες». Ἐπίσης ὁ Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ' ἀνεφέρθη στὸν ρόλο τῶν Χριστιανῶν στὴν ἐποχὴ τῆς μετανεωτερικότητος καὶ τόνισε τὰ ἑξῆς: «Καλῶ τοὺς πιστοὺς ...νὰ ἀναζητήσουν νέες μεθόδους γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε μὲ κατάλληλο τρόπο τὶς μεγάλες προκλήσεις τῆς μετανεωτερικῆς ἐποχῆς. Ἀπὸ τὶς πολλὲς προκλήσεις περιορίζομαι νὰ ἀναφέρω τὴν προστασία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς σὲ ὅλα τὰ στάδια της, τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς οἰκογενείας, τὴν οἰκοδόμησι ἐνὸς κόσμου μὲ δικαιοσύνη καὶ ἀλληλεγγύη, τὸν σεβασμὸ στὴ Δημιουργία, τὸν διάλογο μεταξὺ θρησκευτῶν καὶ πολιτισμῶν».

